



**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 24 juli 2006 (11.09)
(OR. en)**

11752/06

**Interinstitutioneel dossier:
2006/0142 (COD)**

**VISA 190
CODEC 771
COMIX 662**

VOORSTEL

van:	de Europese Commissie
d.d.:	20 juli 2006
Betreft:	Voorstel voor een VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode

Hierbij gaat voor de delegaties het voorstel van de Commissie dat bij brief van de heer Jordi AYET PUIGARNAU, directeur, aan de heer Javier SOLANA, secretaris-generaal/hoge vertegenwoordiger, is toegezonden.

Bijlage: COM(2006) 403 definitief



COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 19.7.2006
COM(2006) 403 definitief

2006/0142 (COD)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode

(door de Commissie ingediend)

{SEC(2006) 957}
{SEC(2006) 958}

TOELICHTING

1) ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Beweegredenen voor het voorstel en doelstellingen

In het kader van de nauwere Schengensamenwerking werd een gemeenschappelijk visumbeleid gezien als een wezenlijk onderdeel van de totstandkoming van een gemeenschappelijke ruime zonder controles aan de binnengrenzen.

Het Schengenacquis op het gebied van visumbeleid, met inbegrip van de Gemeenschappelijke Visuminstructies (Common Consular Instructions - CCI) die ontstonden in het kader van de intergouvernementele Schengensamenwerking, werd na het van kracht worden van het Verdrag van Amsterdam opgenomen in het institutionele en wettelijke kader van de Europese Unie. De Schengenbepalingen over visumbeleid kregen een wettelijke status¹ (artikel 62, punt 2, onder b), en maken daarmee integraal deel uit van het Gemeenschapsrecht). De CCI zijn momenteel het belangrijkste instrument op het gebied van procedures en voorwaarden voor de afgifte van visa voor kort verblijf, doorreisvisa en transitvisa voor luchthavens, hoewel een aantal uitgangspunten ook in het eigenlijke Verdrag van Schengen is opgenomen en een aantal andere bepalingen in afzonderlijke besluiten.

Het Haags Programma onderstreept de noodzaak van "verdere ontwikkeling van het gemeenschappelijk visumbeleid door verdere harmonisatie van de nationale wetgeving en van de uitvoeringspraktijken van plaatselijke consulaire vertegenwoordigingen, als onderdeel van een gelaagd systeem dat erop is gericht legaal reizen te vergemakkelijken en illegale immigratie te bestrijden". Met het oog hierop werd de Commissie verzocht om "de Gemeenschappelijke Visuminstructies te evalueren". Om de doelstellingen van het Haags Programma te verwezenlijken en de samenhang van het gemeenschappelijk visumbeleid met betrekking tot de afgifte van bovengenoemde typen visa te vergroten:

- worden alle wettelijke instrumenten op het gebied van visa in één visumcode ondergebracht;
- worden bepaalde delen van de huidige wetgeving ontwikkeld, om deze aan te passen aan recente ontwikkelingen en nieuwe dimensies van het afgifteproces voor visa, en om bestaande lacunes op te vullen;
- worden de transparantie en rechtszekerheid bevorderd door de verduidelijking van de wettelijke status van de bepalingen van de CCI en bijlagen daarvan, aangezien redundante bepalingen of bepalingen van praktische aard uit het rechtsinstrument worden verwijderd;
- worden de procedurele waarborgen versterkt door middel van voorschriften met betrekking tot de verplichte motivering van afwijzingen van visumaanvragen;

¹ Besluit 1999/436/EG van de Raad, PB L 176 van 10.7.1999

- wordt de gelijke behandeling van visumaanvragers verbeterd: een aantal onderwerpen wordt verduidelijkt, waardoor een geharmoniseerde toepassing van de wettelijke bepalingen beter mogelijk is.

- **Algemeen kader**

Op de afgifte van visa voor kort verblijf zijn momenteel meerdere rechtsinstrumenten van toepassing. Deze worden in het volgende hoofdstuk beschreven. Met deze herziening wordt het wettelijke kader dus vereenvoudigd omdat op het gemeenschappelijk visumbeleid voortaan de volgende vier rechtsinstrumenten van toepassing zijn:

- Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld (rechtsgrondslag: EG-Verdrag 62, punt 2, onder b), i));
- Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad van 29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel (rechtsgrondslag: EG-Verdrag 62, punt 2, onder b), iii));
- Verordening (EG) nr. 333/2002 van de Raad van 18 februari 2002 betreffende de invoering van een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend (rechtsgrondslag: EG-Verdrag 62, punt 2, onder b), iii));
- onderhavige verordening tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (rechtsgrondslag: EG-Verdrag 62, punt 2, onder a) en b), ii) en iv), en 63, punt 3)).

Opgemerkt wordt dat vanwege het verschil in rechtsgrondslag en de "variabele geometrie" in verband met de rechtsgrondslag de instandhouding van vier afzonderlijke rechtsinstrumenten noodzakelijk is.

- **Bestaande bepalingen op het gebied van het voorstel**

- Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld;
- Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad van 29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel;
- de Overeenkomst ter uitvoering van het Akkoord van Schengen van 14 juni 1985 betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen (met name de artikelen 9-18, waarin gemeenschappelijke en uniforme uitgangspunten op dat gebied worden beschreven);
- Verordening nr. 415/2003 betreffende de afgifte van visa aan de grens, inclusief aan transiterende zeelieden en;
- de Gemeenschappelijke Visuminstructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposten (Common Consular Instructions on visas for the diplomatic missions and consular posts - CCI), waarin gedetailleerde voorschriften zijn opgenomen voor de uitvoering van deze

beginselen en nagenoeg alle bepalingen in verband met de afgifte van visa voor kort verblijf zijn opgenomen;

- Verordening (EG) nr. 1091/2001 van de Raad inzake vrij verkeer met een visum voor verblijf van langere duur;
- Besluiten van het Uitvoerend Comité van Schengen (SCH/Com-ex (93) 21, SCH/Com-ex (93) 24, SCH/Com-ex (94) 25, SCH/Com-ex (98) 12 en SCH/Com-ex (98) 57;
- Gemeenschappelijk optreden 96/197 door de Raad aangenomen op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, met betrekking tot de luchthaventransitregeling.

- **Samenhang met het overige beleid en de overige doelstellingen van de Unie**

Bij de herziening en wijziging van de huidige voorschriften inzake de afgifte van visa is rekening gehouden met de onlangs aangenomen Schengengrenscore om de samenhang van de wetgeving te waarborgen.

Visumaanvragen dienen professioneel en met respect te worden behandeld, naar evenredigheid met de nagestreefde doelen. Bij hun werkzaamheden dienen consulaire medewerkers personen niet te discrimineren op grond van: geslacht, afkomst, religie of geloof, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid.

2) RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDEN EN BEOORDELING VAN DE EFFECTEN

- **Raadpleging van belanghebbenden**

Er is terdege rekening gehouden met de bezwaren van autoriteiten van derde landen tegen de wijze waarop lidstaten visumaanvragers behandelen en met de klachten van individuele visumaanvragers of hun familieleden.

- **Verzameling en gebruik van deskundigheid**

Er is rekening gehouden met de discussies van vertegenwoordigers van de lidstaten in de Werkgroep van de Raad over problemen bij de afgifte van visa en met de bevindingen van deskundigen van zowel de werkgroepen voor plaatselijke consulaire samenwerking als de Schengenevaluaties.

- **Beoordeling van de effecten**

De Commissie heeft een effectbeoordeling verricht waarin zes mogelijke maatregelen werden onderzocht: handhaving van de "status quo", invoering van gemeenschappelijke opleiding van consulaire medewerkers van de lidstaten, versterking van plaatselijke consulaire samenwerking, minimale herziening van de huidige wetgeving, uitgebreide herziening van bestaande wetgeving en oprichting van gemeenschappelijke consulaire kantoren. De tweede optie van herziening werd gekozen als de beste oplossing om te komen tot samenhangende en volledige wetgeving en om de harmonisatie verder te optimaliseren. De effectbeoordeling is bij dit voorstel gevoegd.

3) JURIDISCHE ASPECTEN VAN HET VOORSTEL

• **Samenvatting van de voorgestelde maatregelen**

Wanneer alle rechtsinstrumenten die van toepassing zijn op voorwaarden en procedures voor de afgifte van visa in één visumcode worden samengebracht, kan de transparantie worden vergroot, kunnen bestaande voorschriften worden verduidelijkt, op harmonisatie van procedures gerichte maatregelen worden genomen, de rechtszekerheid en procedurele waarborgen worden verbeterd en is een volledig communautair beleid met gelijke behandeling van visumaanvragers gewaarborgd.

• **Rechtsgrondslag**

Deze verordening heeft de volgende rechtsgrondslag:

- in wezen is dit artikel 62, punt 2, onder b), ii) en iv), van het EG-Verdrag omdat in de voorgestelde wetgeving gemeenschappelijke "voorschriften inzake visa voor voorgenomen verblijven van ten hoogste drie maanden" worden vastgesteld;
- ook artikel 62, punt 2, onder a), van het EG-Verdrag over "normen en procedures die de lidstaten bij de uitvoering van personencontroles aan die grenzen in acht moeten nemen", om bepalingen over transitvisa voor luchthavens (TVL) te kunnen opnemen in de enige visumcode. Een TVL is geen "echt" visum dat is bedoeld voor een verblijf op het grondgebied van de lidstaten en valt dus niet onder het begrip "visum" als bedoeld in artikel 62, punt 2, onder b). Het is een machtiging die tevoren wordt afgegeven voor de doorreis van een onderdaan van een derde land door de internationale zone van luchthavens van lidstaten, om illegale binnenkomst te voorkomen. Derhalve kan het worden beschouwd als "normen en procedures" voor grenscontroles en het voorkomen van illegale immigratie.

Subsidiariteitsbeginsel

Op grond van artikel 62, punt 1 en punt 2, onder b), van het EG-Verdrag is de Gemeenschap bevoegd - en zelfs verplicht - om maatregelen te nemen in verband met voorschriften voor visa voor een voorgenomen verblijf van minder dan drie maanden. Dergelijke maatregelen dienen binnen vijf jaar na het van kracht worden van het Verdrag van Amsterdam te worden aangenomen.

De huidige voorschriften van de Gemeenschap met betrekking tot visa voor kort verblijf en doorreisvisa vormen onderdeel van het Schengenacquis dat is verwerkt in het kader van de Europese Unie. Het bestaande acquis dient echter te worden verduidelijkt, ontwikkeld en aangevuld. Dat geldt ook voor de huidige bepalingen met betrekking tot transitvisa voor luchthavens. Uiteraard kan het bestaande acquis inzake visa voor kort verblijf en doorreisvisa alleen worden ontwikkeld wanneer communautaire maatregelen op basis van het EG-Verdrag worden aangenomen.

Het voorgestelde initiatief – de vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode - moet derhalve de vorm van een verordening krijgen, om te waarborgen dat het in alle lidstaten die het Schengenacquis toepassen op dezelfde wijze wordt gehanteerd.

Het doel van dit alles is een herziening van de bestaande wetgeving voor het gemeenschappelijk visumbeleid, alsmede een verdergaande harmonisatie. Individuele maatregelen van lidstaten zouden derhalve op juridische gronden niet mogelijk zijn.

Alleen met communautaire maatregelen kunnen de doelstellingen van het voorstel om de volgende reden(en) beter worden verwezenlijkt:

gelet op de rechtsgrondslag en de doelstellingen van het voorstel zijn alleen maatregelen op EU-niveau mogelijk.

Het voorstel is derhalve in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel.

- **Evenredigheidsbeginsel**

Het voorstel is om de volgende reden(en) in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel.

In artikel 5 van het EG-Verdrag wordt bepaald dat "het optreden van de Gemeenschap [...] niet verder [gaat] dan wat nodig is om de doelstellingen van dit Verdrag te verwezenlijken".

Door de vorm die voor dit optreden wordt gekozen, moeten de doelstellingen van het voorstel kunnen worden verwezenlijkt en moet zij zo doelmatig mogelijk kunnen worden uitgevoerd.

Het voorstel heeft geen financiële gevolgen voor de diplomatieke of consulaire vestigingen van de lidstaten en de administratieve gevolgen van de nieuwe eis zijn evenredig met de nagestreefde doelstelling.

- **Keuze van instrumenten**

Voorgestelde instrumenten: verordening.

De bepalingen inzake de procedures voor alle beslissingen over visa zijn bindend voor alle lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen en derhalve is een verordening het enige adequate rechtsinstrument.

4) GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Gemeenschap.

5) AANVULLENDE INFORMATIE

- **Vereenvoudiging**

Het voorstel maakt vereenvoudiging van wetgeving mogelijk.

Diverse rechtsinstrumenten die van toepassing zijn op de procedures en voorwaarden voor de afgifte van visa worden in één visumcode samengebracht.

- **Intrekking van bestaande wetgeving**

Wanneer het voorstel wordt aangenomen, wordt de bestaande wetgeving ingetrokken.

- **Herziening**

In het voorstel is een bepaling inzake herziening opgenomen.

- **Concordantietabel**

Bij het voorstel is een concordantietabel gevoegd met de bepalingen die worden overgenomen uit de CCI en de Schengenovereenkomst.

- **Uitgebreide toelichting bij het voorstel**

1. Samenvoeging in één visumcode van alle bepalingen voor de afgifte van visa en beslissingen met betrekking tot weigering, verlenging, annulering, intrekking en beperking van de geldigheidsduur van afgegeven visa

1.1. Transitvisa voor luchthavens (TVL)

De bepaling van bovengenoemd Gemeenschappelijk optreden zijn opgenomen in de CCI, waaraan de lijst van onderdanen voor wie deze eis geldt als bijlage is toegevoegd. Met het oog op een grotere transparantie en een verdergaande harmonisatie is het grote aantal - doorgaans identieke - "eenzijdige" vrijstellingen voor bepaalde categorieën personen met betrekking tot deze eis geharmoniseerd.

Gelet op de algemene doelstelling van harmonisatie van alle aspecten van visumbeleid, kunnen individuele lidstaten niet langer voor bepaalde nationaliteiten een LTV verplicht stellen.

1.2. Afgifte van visa aan de grens

Verordening (EG) nr. 415/2003 van de Raad betreffende de afgifte van visa aan de grens, inclusief aan transiterende zeelieden, is in deze verordening opgenomen.

1.3. Annulering en intrekking van een visum

Momenteel zijn de voorschriften voor annulering en intrekking van een afgegeven visum opgenomen in SCH/COM-ex (93) 24 en in de CCI, bijlage 14, afdeling 2. Al deze bepalingen zijn samengebracht in twee afzonderlijke artikelen waarin duidelijk wordt omschreven welke autoriteiten voor deze taken verantwoordelijk zijn.

1.4. Verlenging van een afgegeven visum

Een onderdaan van een derde land die zich met een geldig visum op het grondgebied van een lidstaat ophoudt, kan geldige redenen hebben om daar te blijven wanneer de geldigheidsduur van zijn/haar aanvankelijke visum is verstreken. De voorschriften voor dergelijke situaties (SCH Com-ex (93) 21) zijn beter zichtbaar gemaakt en de ontwerp-richtlijn voorziet in een geharmoniseerde benadering in die zin dat verlenging uitsluitend de vorm krijgt van een stempel van het model dat is opgenomen in een bijlage van de verordening, aangezien dergelijke verlengingen in de meeste gevallen worden verleend door de nationale autoriteiten van de lidstaten, die om veiligheidsredenen waarschijnlijk geen voorraad aanhouden van de streng beveiligde visumstickers.

1.5. Uitwisseling van statistieken

Aangezien analyse van statistieken over het aantal afgegeven en geweigerde visa een goed beheersinstrument is op zowel lokaal als centraal niveau, wordt in de verordening vastgelegd dat dergelijke informatie in een gemeenschappelijk formaat wordt uitgewisseld en tweemaal per jaar aan de Commissie wordt verstrekt (de Commissie is verantwoordelijk voor het publiceren van de gegevens). Binnen elke afzonderlijke rechtsmacht wordt zij maandelijks uitgewisseld. Ondanks het bestaan van twee SCH/Com-ex besluiten over de uitwisseling van statistieken ((94) 25 en (98) 12) zijn er momenteel geen bruikbare en vergelijkbare gegevens over het aantal afgegeven en geweigerde visa beschikbaar.

2. Nieuwe dimensies van de procedure voor afgifte van visa

De totstandkoming van het Visum Informatie Systeem voor de uitwisseling tussen lidstaten van gegevens over visa voor kort verblijf (VIS) zal de behandeling van visumaanvragen fundamenteel veranderen. Enerzijds krijgen lidstaten automatisch toegang tot informatie over alle personen die een visum hebben aangevraagd (binnen de bewaarperiode van 5 jaar van de gegevens), waardoor latere visumaanvragen makkelijker kunnen worden onderzocht. Anderzijds zal de invoering van de verplichte afname van biometrische identificatoren bij het aanvragen van een visum grote gevolgen hebben voor de praktische aspecten van de ontvangst van aanvragen.

Aangezien het VIS-systeem al in 2007 operationeel zou moeten worden, heeft de Commissie gekozen voor modernisering van de CCI in een afzonderlijk wetsvoorstel waarin normen worden vastgesteld voor af te nemen biometrische identificatoren, naast een aantal mogelijkheden voor de praktische organisatie van diplomatieke en consulaire posten van lidstaten voor de registratie van visumaanvragers en voor een wettelijk kader voor de samenwerking van lidstaten met externe dienstverleners.

De inhoud van dat voorstel wordt ingevoegd in, en aangepast aan de structuur van dit voorstel, dat zal worden gewijzigd nadat de onderhandelingen over het afzonderlijke voorstel zijn afgerond.

De bepalingen over samenwerking met commerciële bemiddelaars, waaronder reisbureaus en touroperators, zijn aangescherpt om met deze nieuwe situatie rekening te houden (zie onder).

3. Ontwikkeling van bepaalde delen van het acquis

3.1. Meer transparantie en verbetering van de gelijke behandeling van visumaanvragers

Er zijn specifieke bepalingen opgenomen over de verplichting van lidstaten om het publiek te voorzien van alle relevante informatie over de afgifte van visa. Bovendien zijn nieuwe bepalingen opgenomen die voorzien in:

- a) een maximale afgiftetijd
- b) een duidelijk onderscheid tussen niet-ontvankelijke aanvragen en formeel afgewezen aanvragen,
- c) volledige transparantie met betrekking tot de lijst van derde landen waarvan over de onderdanen voorafgaande raadpleging plaats dient te vinden

- d) kortere reactietermijnen bij voorafgaande raadpleging
- e) een geharmoniseerd formulier ter staving van een uitnodiging, een garantstellingsverklaring (-toezegging) of huisvestingsverklaring
- f) een verplichting voor lidstaten om van afwijzingen kennis te geven en deze te motiveren
- g) een wettelijk kader om een geharmoniseerde benadering van samenwerking te waarborgen, zowel tussen de diplomatieke en consulaire posten van lidstaten als met externe commerciële dienstverleners,
- h) bindende voorschriften voor de samenwerking tussen diplomatieke en consulaire posten van lidstaten enerzijds en commerciële bemiddelaars anderzijds.

3.1.1. Voorafgaande raadplegingen

Hoewel zij erkent dat de centrale autoriteiten van lidstaten legitieme redenen kunnen hebben om geraadpleegd te willen worden voordat visa worden afgegeven aan onderdanen van bepaalde derde landen of aan bepaalde categorieën onderdanen van deze landen, stelt de Commissie voor om de huidige procedure voor voorafgaande raadpleging te versnellen vanwege de technische ontwikkelingen (snellere toegang tot, en uitwisseling van informatie) en om onnodige vertraging bij de behandeling van visumaanvragen te voorkomen en ongewenste neveneffecten als "visumshoppen" te bestrijden.

Opgemerkt dient te worden dat het aanwijzen van extra derde landen voor een dergelijke verplichte voorafgaande raadpleging bij vele gelegenheden de aanleiding is geweest voor politiek ongenoegen bij het desbetreffende derde land. Aangezien in veel gevallen slechts een of enkele lidstaten geraadpleegd wensen te worden, ervaren de overige lidstaten de nadelige gevolgen hiervan omdat zij moeten wachten op een reactie van de geconsulteerde lidstaat alvorens definitief te beslissen op de visumaanvragen. Ten slotte heeft een aantal lidstaten aangetoond dat de meerwaarde van de procedure voor voorafgaande raadpleging zeer beperkt is wanneer wordt gekeken naar het aantal keren dat bezwaar wordt gemaakt tegen afgifte van een visum.

Om enkele van deze nadelige effecten te voorkomen, stelt de Commissie voor om de reactietermijnen bij raadpleging aanzienlijk te bekorten en om lidstaten voortaan de mogelijkheid te bieden om alleen informatie op te vragen over visa die zijn afgegeven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van deze landen omdat enkele lidstaten hebben aangegeven dat de raadplegingen primair zijn bedoeld om hun centrale autoriteiten te informeren over afgiftes en niet zozeer over om visa te weigeren.

Met het oog op meer transparantie is de Commissie er een voorstandster van om de lijst van derde landen waarover voorafgaande raadpleging plaats dient te vinden en die momenteel zijn gerubriceerd als "EU RESTREINT" niet langer als vertrouwelijk te beschouwen. Deze bijlage bij de CCI is slechts in beperkte mate vertrouwelijk omdat praktisch gezien uit de lengte van de behandelings termijn voor aanvragen van bepaalde categorieën personen blijkt welke derde landen op de lijst staan. Bovendien is de inhoud van deze vertrouwelijke bijlagen reeds beschikbaar op websites van diplomatieke of consulaire posten van lidstaten.

Ten slotte is het nog de vraag of er, wanneer het VIS operationeel is en ondanks het feit dat het niet beschikt over een waarschuwingfunctie, nog steeds in dezelfde mate behoefte zal

bestaan aan handhaving van de raadplegingprocedure omdat centrale autoriteiten van individuele lidstaten toegang hebben tot informatie over alle door alle andere lidstaten afgegeven visa.

3.1.2. Niet-ontvankelijkheid

Momenteel bestaat er geen duidelijk onderscheid tussen visumaanvragen die formeel worden afgewezen na een volledig onderzoek van het dossier en gevallen waarin een dergelijk volledig onderzoek niet is uitgevoerd omdat de aanvrager aanvullende informatie niet heeft verstrekt. In de verordening wordt het begrip "niet-ontvankelijkheid" ingevoerd. Dit dient in het VIS te worden onderscheiden van een formele afwijzing.

3.1.3. Geharmoniseerde voorschriften met betrekking tot afwijzingen

Momenteel geldt voor kennisgeving en motivering van afwijzingen de nationale wetgeving van lidstaten. Dit heeft tot gevolg dat bepaalde lidstaten de redenen voor afwijzing niet aan de aanvrager opgeven noch onderbouwen, terwijl andere alleen afwijzingen van bepaalde categorieën aanvragers motiveren. In de onlangs aangenomen Schengengrenscore wordt voorgeschreven dat de betrokken autoriteiten beslissingen om de binnenkomst te weigeren motiveren en de exacte redenen opgeven op een standaardformulier dat aan de afgewezen onderdaan van een derde land wordt verstrekt.

Om redenen van transparantie en gelijke behandeling van visumaanvragers en om de samenhang in onderling verband houdende wetgeving te waarborgen, moet in het gemeenschappelijk visumbeleid ook dit belangrijke punt geregeld worden. Daartoe zijn bepalingen opgenomen die diplomatieke en consulaire posten van lidstaten verplichten om er in alle gevallen onder opgave van redenen kennis van te geven dat een aanvraag is afgewezen.

3.2. Harmonisatie van werkwijzen op operationeel niveau

3.2.1. Stempel waaruit blijkt dat een aanvraag is ingediend

In weerwil van gemeenschappelijke voorschriften voor het gebruik van het stempel dat aangeeft dat een aanvraag is ingediend en voor de inhoud van dit stempel, bestaan er grote verschillen in werkwijzen. Daarom zijn voor deze beide aspecten bepalingen opgenomen om een geharmoniseerde uitvoering te kunnen waarborgen.

3.2.2. Geharmoniseerd formulier ter staving van een uitnodiging, een garantstellingsverklaring (-toezegging) of huisvestingsverklaring

In bijlage 15 van de CCI zijn "geharmoniseerde" formulieren opgenomen maar slechts drie lidstaten hebben een model ingestuurd, waarvan de inhoud ook nog eens verschilt. In deze verordening wordt een geharmoniseerd model ingevoerd dat door alle lidstaten moet worden gebruikt.

3.3 Plaatselijke consulaire samenwerking - verbetering van de geharmoniseerde toepassing van het gemeenschappelijk visumbeleid

Hoewel zij erkent dat de belangrijkste wetgeving rechtstreeks door de lidstaten moet worden toegepast, is de Commissie zich er ook van bewust dat het door de uiteenlopende aard van individuele gevallen en plaatselijke omstandigheden bijzonder moeilijk is om gedetailleerde voorschriften op te stellen die onder alle omstandigheden voor alle situaties gelden. Daarom erkent wordt in het huidige acquis al de wezenlijke rol van diplomatieke en consulaire posten erkend, met name bij het beoordelen van migratierisico's (opgemerkt dient te worden dat dit specifieke aspect van het huidige acquis in 2003 werd versterkt door een wetwijziging).

Met name op basis van de bevindingen van de gerichte missies over plaatselijke consulaire samenwerking (2004-2005) is voor de plaatselijke consulaire samenwerking een goed wettelijk kader uitgewerkt, waarin wordt vastgesteld welke taken op lokaal niveau moeten worden uitgevoerd, het zo belangrijke contact met de centrale autoriteiten en de Raad waarborgt en dat tevens de transparantie waarborgt. In deze nieuwe organisatie van de plaatselijke consulaire samenwerking wordt ook rekening gehouden met het institutionele kader van de Gemeenschap.

4. Verduidelijking van bepaalde punten om de geharmoniseerde toepassing van wettelijke bepalingen te bevorderen

- Visa met territoriaal beperkte geldigheid (VTBG)

Momenteel zijn de bepalingen over LTV-visa verdeeld over meerdere artikelen in diverse rechtsinstrumenten (het Verdrag van Schengen en de CCI). Dit heeft geleid tot onzekerheid over de voorwaarden voor afgifte van dit type visum en tot een zekere mate van onjuist gebruik en uiteenlopende werkwijzen in de lidstaten. Verder blijkt dat men zich zowel op operationeel als op centraal niveau niet erg bewust is van de strekking van de verplichting om andere lidstaten te informeren over de afgifte van VTBG-visa. Alle bepalingen met betrekking tot de afgifte van VTBG-visa zijn in één artikel ondergebracht en de eis om andere lidstaten te informeren over de afgifte van VTBG-visa is beperkt tot de gevallen waarin de afgifte van een visum met een territoriaal beperkte geldigheid wordt geweigerd omdat een lidstaat binnen de procedure voor voorafgaande raadpleging afwijzend heeft gereageerd of wanneer een visum

wordt afgegeven aan een onderdaan van een derde land dat niet voldoet aan de inreisvoorwaarden van de Schengengrenscodes.

- Reisverzekering tot dekking van ziektekosten (Travel Medical Insurance - TMI)

Beschikking 2004/17/EG van de Raad betreffende de opnemingsonderzoek voor te leggen bewijsstukken van het bewijs van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten ingeval een eenvormig inreisvisum wordt afgegeven, is op 1 juni 2004 van kracht geworden. Aangezien de toepassing van deze nieuwe maatregel op een aantal plaatsen tamelijk problematisch verliep, onder meer vanwege lacunes en dubbelzinnigheden in de oorspronkelijke beschikking, werden in oktober 2004 nadere richtsnoeren voor de toepassing van de beschikking opgesteld. In deze verordeningen worden de dubbelzinnigheden uit de oorspronkelijke tekst verduidelijkt en worden enkele nadere richtsnoeren in bindende voorschriften omgezet. Op grond van een analyse van antwoorden van de lidstaten op een vragenlijst over de toepassing van verplichte reisverzekering tot dekking van ziektekosten (verzonden in oktober 2005) stelt de Commissie voor om de bepalingen terzake te stroomlijnen en te verduidelijken. Bovendien worden personen aan wie - bij wijze van uitzondering - aan de grens een visum wordt afgegeven, zeelieden bij de uitoefening van hun beroep alsmede houders van diplomatieke paspoorten en aanvragers van transitvisa voor luchthavens in alle gevallen van deze eis vrijgesteld. In het eerste geval maken de dringende omstandigheden waarin deze personen een visum aanvragen het onevenredig om van hen te eisen dat zij een reisverzekering tot dekking van ziektekosten afsluiten. Zeelieden zijn doorgaans in het kader van hun arbeidsovereenkomst voldoende gedekt om aan de bepalingen van de Gemeenschap te voldoen.

5. Verduidelijking van de wettelijke status van de bijlagen van de CCI

De huidige Gemeenschappelijke Visuminstructies bevatten achttien bijlagen met een aantal wettelijke bepalingen en diverse stukken ter informatie, gebaseerd op andere wettelijke bronnen of kennisgevingen van lidstaten: lijsten van visumplichtige onderdanen van derde landen, vrijstellingen voor houders van bepaalde typen reisdocumenten, vertegenwoordigingstabel, documenten die de houder machtigen tot binnenkomst zonder visum, technische specificaties (modellen van visumstickers, geharmoniseerde formulieren ter staving van een uitnodiging enz.), praktische operationele informatie (richtsnoeren voor het invullen van de visumsticker), informatie over individuele "werkwijzen" (richtbedragen, bij "opmerkingen" in te vullen gegevens enz.).

Om de wettelijke status van deze bijlagen te verduidelijken, heeft de Commissie besloten om net als onlangs, bij de herziening van het Gemeenschappelijk Handboek, alleen die bijlagen te handhaven die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van de bepalingen uit de eigenlijke tekst, te weten de bijlagen I-XIII van de verordening. In de toekomst zullen deze bijlagen via een comitéprocedure worden gewijzigd overeenkomstig artikel 202 van het EG-Verdrag en Besluit 999/468/EG van de Raad omdat de Commissie van mening is dat deze praktische bepalingen in feite uitvoeringsmaatregelen zijn voor de beginselen van Titel V van de verordening.

6. Vervallen

6.1. Nationale visa

Aangezien de verordening betrekking heeft op de afgifte van Schengenvisa voor kort verblijf en -doorreisvisa alsmede transitvisa voor luchthavens, zijn alle verwijzingen naar nationale visa ("D"-visa) komen te vervallen.

6.1.2. Nationale visa voor verblijf van langere duur die tegelijkertijd geldig zijn als Schengenvisum voor kort verblijf ("D+C" visa)

Dit type visum werd in 2001 ingevoerd op grond van een initiatief van een van de lidstaten (Verordening (EG) nr. 1091/2001). Het "D+C"-visum is tegelijkertijd geldig als eenvormig visum voor kort verblijf van niet meer dan drie maanden na de ingangsdatum van de geldigheid. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de meeste lidstaten in het geheel geen of slechts zeer weinig D+C-visa afgeven². Tevens werd bij vele gelegenheden vastgesteld dat consulaire medewerkers weinig tot geen kennis hebben over dit type visum of de voorwaarden waaronder het kan worden afgegeven, en dat aanvragers dus niet op deze mogelijkheid wordt gewezen. Bovendien werd vastgesteld dat in veel gevallen de nationale programma's voor registratie en behandeling van visa zelfs niet voorzien in de mogelijkheid om aanvragen voor dergelijke visa te verwerken of de visumsticker af te drukken. Tegelijkertijd staat een aantal lidstaten hun diplomatieke en consulaire posten toe om verblijfstitels af te geven, waarmee de D+C-visa overbodig worden. Wanneer bovendien de periode van drie maanden na de eerste geldigheidsdatum van D+C-visa is verstreken, mogen de houders - die zich dan legaal op het grondgebied bevinden van de lidstaat die het visum heeft afgegeven - zich niet langer over het gehele grondgebied van de lidstaten bewegen.

Derhalve stelt de Commissie voor om dit type visum af te schaffen om de zaken te vereenvoudigen en lidstaten te verplichten om sneller verblijfstitels af te geven aan de onderdanen van derde landen die daar recht op hebben.

6.2. Afschaffing van groepsvisa

Met de invoering van biometrische identificatoren als onderdeel van de gegevens die door visumaanvragers moeten worden verstrekt en van de registratie van individuele aanvragers in het VIS kan de mogelijkheid van een groepsvisum niet langer worden gehandhaafd. Elke aanvrager, ook echtgenotes en kinderen die op hetzelfde paspoort reizen, moet een individueel aanvraagformulier invullen en individuele visumstickers moeten worden afgegeven door middel van een afzonderlijk blad voor het aanbrengen van visa.

6.3. "Schrapping" van bijlage 2 van de CCI

Opgemerkt wordt dat in bijlage 2 van de CCI een lijst is opgenomen van derde landen als omschreven in Bijlage I van Verordening (EG) nr. 539/2001, waarvan de onderdanen zijn vrijgesteld van de visumplicht indien zij houder zijn van "diplomatieke, officiële en dienstpaspoorten" en de lijst van derde landen van bijlage II van Verordening (EG) nr. 539/2001 waarvan de onderdanen visumplichtig zijn indien zij in het bezit zijn van "diplomatieke paspoorten, dienst-/officiële paspoorten en bijzondere paspoorten". Momenteel is Verordening nr. 789/2001 van toepassing op de procedures voor kennisgeving door de lidstaten van wijzigingen in bijlage 2, ondanks het feit dat Verordening (EG) nr. 539/2001 de rechtsgrondslag voor eenzijdige vrijstellingen door de lidstaten vormt met de bepaling dat informatie over vrijstellingen op grond van artikel 4 van die verordening dient te worden

² Volgens de visumstatistieken voor 2004 (doc. 9749/05) gaven de lidstaten 1 017 348 "D"-visa en slechts 20 938 "D+C"-visa af.

verstrekt aan de Commissie (die verantwoordelijk is voor een tijdige en geregelde bekendmaking van deze informatie). Om overlappende procedures te voorkomen en aangezien er de vrijstellingen wettelijk gezien los van elkaar staan, moeten de visumplicht van Verordening (EG) nr. 539/2001 en de Verordening inzake de code betreffende voorwaarden en procedures voor afgifte van visa niet als bijlage aan de visumcode worden toegevoegd.

6.4. Schraping van bijlage 6

Op grond van de voorgestelde voorschriften uit de VIS-verordening voor toegang tot gegevens zijn honorair consuls niet langer gerechtigd tot het afgeven van visa.

7. Geharmoniseerde toepassing van de visumcode op operationeel niveau

Zoals reeds aangegeven dient de visumcode uitsluitend wettelijke bepalingen te bevatten over de afgifte van visa voor kort verblijf en doorreisvisa, alsmede van transitvisa voor luchthavens. Om te waarborgen dat lidstaten voortaan niet meer - zoals thans het geval is - nationale instructies opstellen die voorrang hebben op de gemeenschappelijke voorschriften, zal één gemeenschappelijk pakket van aanwijzingen over de praktische toepassing van de wetgeving worden opgesteld.

Bij het voorbereiden van het ontwerp voor de visumcode heeft de Commissie tegelijkertijd de vorm en inhoud overwogen van de praktische "Aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode", met daarin geharmoniseerde werkwijzen en procedures die door diplomatieke en consulaire posten van lidstaten dienen te worden gehanteerd bij de behandeling van visumaanvragen.

In deze Aanwijzingen, die zullen worden opgesteld binnen de procedure als bedoeld in Titel V van de verordening, zullen op geen enkele wijze wettelijke verplichtingen aan de visumcode worden toegevoegd. De inhoud zal zuiver operationeel van aard zijn. De aanwijzingen zullen worden voltooid bij het van kracht worden van de code.

6) GEVOLGEN VAN DE DIVERSE PROTOCOLLEN BIJ DE VERDRAGEN

De rechtsgrondslagen voor de voorstellen betreffende maatregelen in verband met voorschriften voor visa voor kort verblijf en doorreisvisa zijn opgenomen in Titel IV van het EG-Verdrag. Dit heeft tot gevolg dat het stelsel van de "variabele geometrie" als bedoeld in de protocollen over de positie van het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Denemarken en het Protocol van Schengen van kracht is.

Dit voorstel bouwt voort op het Schengenacquis. Derhalve dienen de volgende gevolgen voor de diverse protocollen te worden gezien:

IJsland en Noorwegen:

De procedures als omschreven in de Associatie-overeenkomst³ tussen de Raad, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis zijn

³ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

van toepassing aangezien dit voorstel is gebaseerd op het Schengenacquis als omschreven in bijlage A van deze overeenkomst.

Denemarken:

Op grond van het Protocol over de positie van Denemarken dat als bijlage is toegevoegd aan het VEU en het EG-Verdrag zal Denemarken niet betrokken zijn bij de aanneming van de verordening en is het derhalve niet gebonden door of onderworpen aan de toepassing ervan. Gelet op het feit dat de verordening voort moet bouwen op het Schengenacquis overeenkomstig de bepalingen van Titel IV van het EG-Verdrag, is artikel 5 van bovengenoemd Protocol van toepassing.

Verenigd Koninkrijk en Ierland:

Op grond van de artikelen 4 en 5 van het Protocol tot integratie van het Schengenacquis in het kader van de Europese Unie en Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland⁴, en Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis⁵ nemen het Verenigd Koninkrijk en Ierland niet deel aan de aanneming van de verordening en zijn zij niet gebonden door of onderworpen aan de toepassing ervan.

Zwitserland:

Met betrekking tot Zwitserland vormt dit voorstel een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Confederatie inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis welke valt binnen het gebied als bedoeld in artikel 4, lid 1 van Besluit 2004/860/EG van de Raad⁶ inzake de ondertekening namens de Europese Gemeenschap en de tijdelijke toepassing van een aantal bepalingen van deze overeenkomst.

De op 26.10.2004 met Zwitserland gesloten overeenkomst voorziet in de tijdelijke toepassing van een aantal bepalingen bij de ondertekening, waaronder met name de deelname van Zwitserland aan de gemengde commissie voor de ontwikkeling van het Schengenacquis.

7) GEVOLGEN VOOR DE NIEUWE LIDSTATEN VAN DE GEFASEERDE PROCEDURE VOOR DE TENUITVOERLEGGING VAN OP SCHENGENACQUIS GEBASEERDE WETGEVING

In artikel 3, lid 1, van de Toetredingswet is vastgelegd dat de bepalingen van het Schengenacquis en de daarop gebaseerde of anderszins daarmee verband houdende wetgeving als omschreven in bijlage I van de Wet vanaf de datum van toetreding bindend zijn voor, en van toepassing zijn in de nieuwe lidstaten.⁷ Bepalingen en wetten waarnaar in de bijlage niet wordt verwezen hoewel zij voor nieuwe lidstaten verbindend zijn vanaf de toetredingsdatum, zijn slechts van toepassing in een nieuwe lidstaat op grond van een daartoe strekkend besluit

⁴ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

⁵ PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

⁶ PB L 370 van 17.12.2004, blz. 78

⁷ PB L 236 van 23.9.2003, blz. 33.

van de Raad dat overeenkomstig het artikel wordt genomen (artikel 3, lid 2, van de Toetredingswet).

Dit is de "gefaseerde" uitvoeringsprocedure waarin een aantal bepalingen van het Schengenacquis verbindend en toepasselijk zijn vanaf de datum van toetreding tot de Unie, terwijl andere bepalingen, die met name intrinsiek verband houden met het opheffen van grenscontroles aan de binnengrenzen, verbindend zijn vanaf de toetredingsdatum maar in de nieuwe lidstaten pas van toepassing zijn na het bovenbedoelde besluit van de Raad.

De Schengenbepalingen over visumbeleid (artikelen 9 tot en met 17 van de Schengenovereenkomst en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten, met name de Gemeenschappelijke Visuminstructies, behalve de bijlagen 1, 7, 8 en 15) zijn niet in de bijlage opgenomen.

Derhalve zal dit voorstel, dat de Gemeenschappelijke Visuminstructies en een aantal bepalingen van de Schengenovereenkomst vervangt en daarop voortbouwt met het oog op de totstandkoming van een gemeenschappelijke visumcode, wanneer deze wordt aangenomen, niet van toepassing zijn voor de nieuwe lidstaat, met uitzondering van de bepalingen over de afgifte van transitvisa voor luchthavens.

8) TOELICHTING OP DE ARTIKELEN

Algemene opmerking

Om rekening te houden met het kader en de terminologie van de Gemeenschap is in begripsomschrijvingen en verder in de tekst de term "overeenkomstsluitende partij(en)" vervangen door "lidsta(a)t(en)". Uiteraard dienen verwijzingen naar een of meer "lidstaten" te worden gelezen in het licht van in de eerste plaats het Schengenprotocol waar het gaat om de toepassing van het Schengenacquis door het Verenigd Koninkrijk en Ierland (zie bovenstaand punt 6) en in de tweede plaats van artikel 3 van het Toetredingsverdrag waar het gaat om de gefaseerde toepassing van het Schengenacquis door de nieuwe lidstaten (zie bovenstaand punt 7). Daarnaast dient ook rekening te worden gehouden met de bijzondere positie met betrekking tot het Schengenacquis van Noorwegen, IJsland en Zwitserland (zie punt 6 van de toelichting).

Titel I: Algemene bepalingen

Artikel 1: Doel en werkingssfeer

In lid 1 van dit artikel wordt het doel van de verordening omschreven, te weten het vaststellen van voorwaarden en procedures voor de behandeling van visumaanvragen voor een verblijf van ten hoogste 3 maanden binnen een periode van 6 maanden.

In lid 2 wordt bepaald dat de verordening van toepassing is op alle onderdanen van derde landen die op grond van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad visumplichtig zijn. Bovendien wordt een algemene verwijzing gemaakt naar de rechten van vrij verkeer die bepaalde categorieën onderdanen van derde landen genieten op grond van de wetgeving van de Gemeenschap.

Lid 3 heeft betrekking op de lijst van derde landen waarvan onderdanen in het bezit dienen te zijn van een transitvisum voor luchthavens. De gemeenschappelijke lijst (bijlage VII) wordt in deze verordening omschreven [en niet in Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad].

Artikel 2: Begripsomschrijvingen

De meeste definities in dit artikel zijn in hoofdzaak overgenomen uit het Verdrag van Schengen en de Gemeenschappelijke Visuminstructies (Common Consular Instructions - CCI), hoewel rekening is gehouden met de noodzaak om een aantal van deze definities te verduidelijken en uit te breiden en enkele definities toe te voegen. De in de verordening opgenomen definities komen overeen met de definities van Verordening (EG) nr. 539/2001 en de Schengengrenscodes.

Ingezetenen van de Europese Unie in de zin van artikel 17, lid 1, van het EG-Verdrag worden niet bedoeld in de standaardomschrijving van het begrip "onderdaan van een derde land". Derhalve worden onder dit begrip ook vluchtelingen en statenloze personen verstaan.

De definitie van een "visum" komt overeen met de definitie van Verordening (EG) nr. 539/2001 met de toevoeging van de verwijzing naar het begrip "transit op een luchthaven", dat verschilt van het begrip "verblijf" en van de gewone betekenis van "doorreis". Deze aanvulling was ook nodig vanwege de verwerking in het wetgevingskader van de Gemeenschap van het Gemeenschappelijk optreden inzake doorreis op luchthavens.

Het begrip "eenvormig" in de zin van één visum waarmee de houder na binnenkomst in/door meerdere of alle lidstaten mag reizen is gehandhaafd, in tegenstelling tot visa met een "territoriaal beperkte geldigheid" (VTBG), waarmee de houder in slechts een of een aantal lidstaten mag verblijven, en het "transitvisum voor luchthavens" dat onderdanen van bepaalde derde landen nodig hebben voor de internationale transitzones op luchthavens in de lidstaten.

Aangezien erkenning door alle lidstaten van het door de aanvrager getoonde reisdocument een van de voorwaarden voor afgifte van "eenvormige" visa is, werd het nodig geacht om te omschrijven wat wordt verstaan onder een "erkend reisdocument". In de huidige formuleringen van het Verdrag van Schengen en de CCI wordt de term "geldig" gebruikt om zowel de authenticiteit, de tijdelijke geldigheid als de erkenning aan te geven, hetgeen tot enige verwarring leidt. Om aan diplomatieke en consulaire posten van lidstaten duidelijk te maken of een eenvormig visum kan worden afgegeven of dat een VTBG moet worden afgegeven, is dit begrip van belang. Gelet op de rechtsgrondslag van dit voorstel is het niet mogelijk de besluiten SCH/Com-ex (98) 56 en (99) 14 van het Uitvoerend Comité van Schengen over te nemen, met bepalingen voor het vervaardigen van het Handboek van reisdocumenten waarmee de houder gerechtigd is de buitengrenzen te overschrijden en op grond waarvan een visum kan worden afgegeven.

Het zou echter wel logisch lijken om dit basisdocument in het wetgevingskader van de Gemeenschap op te nemen.

De definitie van een "visumsticker" verwijst naar de definities van Verordening (EG) nr. 1683/95 en de formulering is afkomstig uit de VIS-verordening.

In de definitie van een "afzonderlijk blad waarop een visum kan worden aangebracht" wordt verwezen naar Verordening (EG) nr. 333/2002 betreffende de invoering van een uniform model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt

afgegeven aan houders van een reisdocument dat door de lidstaat die het blad opstelt niet wordt erkend.

TITEL II: Ontvangst en behandeling van de visumaanvraag

Hoofdstuk I: Bij de behandeling van visumaanvragen betrokken autoriteiten

Artikel 3: Voor de behandeling van visumaanvragen bevoegde autoriteiten

Deze bepalingen zijn overgenomen uit de CCI en uit het Verdrag van Schengen. Wel wordt het begrip "behandeling" omschreven als het onderzoeken van visumaanvragen, hetgeen in alle gevallen dient te worden gedaan door diplomatieke en consulaire posten van lidstaten. Als gevolg van recente ontwikkelingen (meer visumaanvragen, veiligheidsrisico's voor medewerkers van consulaten enz.) en het feit dat binnenkort wordt begonnen met het afnemen van biometrische identificatoren als een van de eisen voor het aanvragen van een visum, komen visumaanvragen niet langer alleen binnen bij diplomatieke en consulaire posten van lidstaten.

Bijlage 6 van de CCI is echter vervallen om te voorkomen dat honorair consuls worden betrokken bij de behandeling van visumaanvragen.

De bepalingen van Verordening (EG) nr. 415/2003 met betrekking tot de afgifte van visa aan de grens zijn in de verordening verwerkt.

Artikel 4: Territoriale bevoegdheid

In de CCI wordt aangegeven dat, "wanneer" niet-onderdanen een aanvraag indienen, hun aanvragen op een bepaalde manier behandeld moeten worden. Aangezien de werkwijzen van lidstaten op dit punt verschillen, wordt in de verordening duidelijk bepaald dat onderdanen van derde landen in hun land van herkomst een visum moeten aanvragen (lid 1) en dat alleen niet-ingezetenen die zich legaal in een ander land dan hun land van verblijf ophouden en goede gronden voor een aanvraag hebben ook een aanvraag kunnen indienen (lid 2). In het algemeen dienen diplomatieke of consulaire posten van lidstaten zich in dergelijke gevallen alvorens een visum af te geven in verbinding te stellen met hun collega's in het land van verblijf van de aanvrager of met hun centrale autoriteiten (lid 3).

Artikel 5: Voor behandeling van visumaanvragen verantwoordelijke lidstaat.

Deze bepalingen zijn overgenomen uit de CCI en bevatten de criteria op basis waarvan wordt bepaald welke diplomatieke of consulaire post verantwoordelijk is voor de behandeling van een visumaanvraag. Aanvragen voor meervoudige inreisvisa moeten worden ingediend bij de consulaire post van de lidstaat waarnaar de aanvrager doorgaans reist (hetgeen de reden is voor de aanvraag van een meervoudig inreisvisum), hoewel de houder ook naar andere bestemmingen binnen de lidstaten zou mogen reizen. Dergelijke visa kunnen uitsluitend worden afgegeven in het land van verblijf van de aanvrager omdat alleen de consulaire post in dat land in staat is de integriteit van de aanvrager volledig te beoordelen.

Artikel 6: Bevoegdheid in verband met de afgifte van visa aan onderdanen van derde landen die zich legaal op het grondgebied van een lidstaat bevinden

Momenteel worden tamelijk veel visa op het grondgebied van lidstaten afgegeven, ondanks het feit dat dergelijke personen de buitengrenzen niet zullen overschrijden. Er moeten echter

expliciete voorschriften worden ingevoerd voor situaties waarin onderdanen van derde landen die zich legaal op het grondgebied van een lidstaat bevinden en goede redenen hebben om naar een andere lidstaat te reizen zonder in het bezit te zijn van documenten op grond waarvan zij zich kunnen bewegen.

Artikel 7: Regelingen met betrekking tot vertegenwoordiging

De inhoud van dit artikel is grotendeels overgenomen uit de CCI. Er is echter getracht om de bepalingen in een andere structuur te gieten om ze duidelijker te maken. Er werden specifieke voorschriften toegevoegd met het oog op een tijdige voorlichting aan aanvragers en andere lidstaten, zowel op lokaal als centraal niveau, over het van kracht worden of de opschorting van vertegenwoordigingsovereenkomsten. Lidstaten die het initiatief nemen om een deel van de behandelingsprocedure voor visa uit te besteden, moeten de door hen vertegenwoordigde lidsta(a)t(en) daarvan tevoren in kennis stellen.

Lid 6 verduidelijkt de situatie in gevallen waarin de diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaten voornemens is om een visumaanvrager te weigeren. In dergelijke gevallen moet het volledige dossier worden opgestuurd naar de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigde lidstaat zodat zij een definitief afwijzingsbesluit kunnen nemen; artikel 23, lid 3, over de informatieverstrekking aan de afgewezen aanvrager is dan van toepassing. Op deze manier wordt gewaarborgd dat een definitief besluit over de aanvraag wordt genomen en wordt de aanvrager niet, zoals thans vaak het geval is, slechts verzocht om opnieuw een aanvraag in te dienen bij de dichtstbijzijnde consulaire vestiging van de vertegenwoordigde lidstaat.

Lid 2 moet worden gewijzigd om rekening te houden met de uitkomst van onderhandelingen over het voorstel tot wijziging van de CCI met betrekking tot de invoering van biometrica, met inbegrip van de oprichting van gemeenschappelijke aanvraagcentra.

Artikel 8: Voorafgaande raadplegingen van de eigen centrale autoriteiten van de lidstaat

De procedure van voorafgaande raadpleging van de centrale autoriteiten van de afgevende diplomatieke missie of consulaire post voordat visa worden afgegeven aan specifieke categorieën onderdanen van bepaalde derde landen bestaat reeds en de lijst van derde landen waarvoor deze raadplegingen verplicht zijn, is opgenomen in bijlage 5 van de CCI (classificatie "EU-RESTREINT"). In lid 2 wordt bepaald dat dergelijke raadplegingen de behandeling van een visumaanvraag niet dienen te vertragen.

In lid 3 wordt bepaald dat in het kader van vertegenwoordigingsregelingen de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaat de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigde lidstaat moeten raadplegen (voor derde landen van de lijst in bijlage I).

Artikel 9: Voorafgaande raadpleging van, en informatieverstrekking aan centrale autoriteiten van andere lidstaten

In lid 1 zijn bepalingen opgenomen over het verzoek van centrale autoriteiten van een lidstaat om te worden geraadpleegd voordat de diplomatieke missies of consulaire posten van andere lidstaten visa afgeven aan specifieke categorieën personen of aan onderdanen van bepaalde derde landen.

In lid 2 worden de termijnen vastgesteld waarbinnen de geraadpleegde lidstaat moet reageren; deze termijn wordt bepaald op drie werkdagen. Indien binnen de gestelde termijn geen reactie

wordt ontvangen, kan de raadplegende lidstaat zijn diplomatieke of consulaire post toestaan het visum af te geven waarvoor de raadpleging heeft plaatsgevonden.

In lid 3 wordt een procedure voor eenvoudige kennisgeving ingevoerd, waarmee tegemoet wordt gekomen aan de wens die een aantal lidstaten tijdens gesprekken in 2002-2003 te kennen had gegeven: in plaats van te worden geraadpleegd, willen centrale autoriteiten van lidstaten liever worden geïnformeerd over de afgifte van visa aan onderdanen van specifieke derde landen of aan specifieke categorieën onderdanen uit deze landen.

In lid 5 wordt bepaald dat in het kader van vertegenwoordigingsregelingen de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaat de centrale autoriteiten van andere lidstaten moeten raadplegen (voor derde landen van de lijst in bijlage II).

Hoofdstuk II: De aanvraag

Artikel 10: Praktische bepalingen voor het indienen van de aanvraag

Dit artikel is nieuw in die zin dat het de algemene beginselen beschrijft voor de "feitelijke" indiening van een aanvraag en is gekoppeld aan artikel 11, waar het begrip "ontvankelijkheid" wordt ingevoerd. Lid 1, waarin wordt bepaald dat aanvragen niet eerder dan drie maanden voor de geplande reis in behandeling kunnen worden genomen, wordt momenteel alleen genoemd in een voetnoot bij punt 1 van bijlage 13 van de CCI. Visa mogen niet te lang voor de reis worden afgegeven om te voorkomen dat er wijzigingen optreden in de situatie van de aanvrager, die immers als uitgangspunt dient voor het afgeven van een visum.

Lid 2 gaat over de verplichting voor alle eerste aanvragers om hun aanvraag persoonlijk in te dienen en daarbij biometrische gegevens te laten afnemen. Dat moet gebeuren bij het indienen van de aanvraag.

De leden 3 en 4 zijn noodzakelijk omdat steeds meer diplomatieke en consulaire posten van lidstaten afsprakensystemen hebben ingevoerd. Lid 5 moet in samenhang met de artikelen 11 en 19 worden gelezen.

Artikel 11: Afnahme van biometrische gegevens

In dit artikel worden de eisen omschreven voor het afnemen van biometrische gegevens en wordt bepaald welke categorieën personen hiervan zijn vrijgesteld. De inhoud van dit artikel is in overeenstemming met het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de gemeenschappelijke visuminstructies aan de diplomatieke en consulaire beroepsposten in verband met de invoering van biometrische identificatiemiddelen, met inbegrip van bepalingen over de organisatie van de inontvangstneming en de behandeling van visumaanvragen, dat op 31 mei 2006 door de Commissie is ingediend [COM(2006)269].

Artikel 12: Indienen van een visumaanvraag

Dit artikel beschrijft de eisen die worden gesteld aan de documenten die een aanvrager moet verstrekken om zijn/haar aanvraag als ontvankelijk te kunnen beschouwen. Door het vaststellen van dergelijke voorschriften wordt het voor aanvragers eenvoudiger om hun aanvraag voor te bereiden en het onderzoek af te handelen omdat de diplomatieke of consulaire post complete dossiers ontvangt. Aangezien diplomatieke en consulaire posten van lidstaten steeds meer mogen samenwerken met externe dienstverleners is het - gelet op deze bemiddelende positie tussen de aanvrager en de medewerkers die de aanvraag onderzoeken -

bovendien van wezenlijk belang dat vanaf het begin nauwkeurige informatie wordt verkregen, zodat de aanvrager geen aanvullende informatie meer hoeft te verstrekken. Zo wordt in dit artikel omschreven wanneer een visumaanvraag als ingediend kan worden beschouwd. Wanneer alle in artikel 12 genoemde gegevens aanwezig zijn, is de aanvraag ontvankelijk.

Dit is ook van belang om een onderscheid te kunnen maken tussen het "niet in behandeling nemen" van aanvragen voordat het eigenlijke onderzoek is begonnen en de formele afwijzing van een aanvraag. De invoering van dit onderscheid zal bovendien realistischer statistieken opleveren omdat een onderscheid zal worden gemaakt tussen formele afwijzingen en gevallen waarin het onderzoek niet is afgerond. De aantallen afwijzingen zullen daarmee een realistischer beeld van de situatie geven. Vergelijking van aantallen afwijzingen is een belangrijk beheersinstrument voor diplomatieke en consulaire posten van lidstaten binnen dezelfde rechtsmacht.

Artikel 13: Aanvraagformulier

Lid 1 is overgenomen uit de CCI, met als extra eis dat een individueel aanvraagformulier moet worden ingediend door begeleiders die in het paspoort van de aanvrager staan. Vervolgens worden dan individuele visumstickers afgegeven (artikel 26). Groepsvisa bestaan niet langer.

In lid 2 wordt een aantal praktische punten voor het eerst geregeld. Lid 3 bevat voorschriften voor de mogelijke vertaling van het aanvraagformulier in de taal van het gastland en de manier waarop dergelijke vertalingen moeten worden aangeboden. Met het oog op harmonisatie en het besparen van kosten moeten diplomatieke missies van lidstaten binnen dezelfde rechtsmacht dezelfde vertaalde versie gebruiken. De leden 2 en 3 zijn hoofdzakelijk gebaseerd op werkdocument JAI/723/2003 van de diensten van de Commissie.

Ten slotte verplicht lid 4 de diplomatieke en consulaire posten van lidstaten om er zorg voor te dragen dat aanvragers worden geïnformeerd over de talen die zij kunnen gebruiken bij het invullen van het aanvraagformulier.

Artikel 14: Bewijsstukken

De inhoud van dit artikel en Bijlage IV, waarin een beknopte lijst is opgenomen van vereiste bewijsstukken die aanvragers moeten verstrekken, zijn overgenomen uit de CCI. Beide zijn op een gebruikersvriendelijker manier gestructureerd. Bovendien is de lijst van bewijsstukken zodanig opgesteld dat rekening wordt gehouden met het doel van het beoogde verblijf/doorreis. Er is een nieuw geharmoniseerd formulier gekomen ter staving van een uitnodiging, een garantstellingsverklaring of huisvestingsverklaring. Hiermee is de lacune in de bestaande wetgeving gedicht. Hoewel de CCI een bijlage bevatte van de zogenoemde geharmoniseerde formulieren die door individuele lidstaten worden gehanteerd, hebben tot op heden slechts drie lidstaten dergelijke - overigens tamelijk verschillende - formulieren verstrekt. Dit artikel sluit aan bij de Schengengrenscodes.

Vanwege plaatselijke omstandigheden kan het nodig zijn om een onderscheid te maken in de soorten documenten die aanvragers moeten en kunnen verstrekken. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking moet worden beoordeeld of het nodig is om lijsten op te stellen van de documenten die moeten worden verstrekt voor de doeleinden als omschreven in dit artikel en in de bijbehorende bijlage. Dit is van wezenlijk belang om visumshoppen tegen te gaan.

Artikel 15: Reisverzekering tot dekking van ziektekosten (Travel medical insurance - TMI)

Dit artikel is overgenomen uit de CCI maar de bepalingen zijn wel gewijzigd om een aantal mazen te dichten en dubbelzinnigheden uit het oorspronkelijke besluit op te lossen. Er is rekening gehouden met zowel de richtsnoeren voor de toepassing van deze maatregel uit 2004 als met de evaluatie van de toepassing van de maatregel die plaatsvond op basis van een vragenlijst die in 2005 werd gezonden aan diplomatieke en consulaire posten van de lidstaten.

Een algemene vrijstelling van de TMI-eis werd ingevoerd voor houders van diplomatieke paspoorten en zeelieden omdat zij gelet op hun beroep voldoende verzekerd worden geacht. Bovendien zijn onderdanen van derde landen die - om spoedeisende redenen - aan de grens een visum aanvragen (hetgeen slechts in uitzonderlijke gevallen zou moeten gebeuren) eveneens vrijgesteld omdat het niet redelijk en in veel gevallen ook onmogelijk is om deze mensen een TMI te laten afsluiten.

Artikel 16: Leges

Dit artikel bevat voorschriften voor de leges die aan aanvragers in rekening worden gebracht. Deze leges moeten de administratieve kosten voor de behandeling van een visumaanvraag dekken. De hoogte van de leges komt overeen met de bedragen van Beschikking 2006/440/EG van de Raad van 1 juni 2006⁸. Het overige deel van lid 1, waarin wordt bepaald dat leges in EUR of in de valuta van het gastland dienen te luiden en dat restitutie van leges niet mogelijk is, blijft van kracht. Met lid 2 wordt gewaarborgd dat aanvragers niet alleen een kwitantie ontvangen maar ook schriftelijk worden geïnformeerd dat geen restitutie van leges plaatsvindt. Lid 3 heeft betrekking op de problemen die zich voordoen wanneer de leges in lokale valuta worden afgerekend. Om te voorkomen dat aanvragers nadeel ondervinden door omrekeningsverschillen van die lidstaat op verschillende tijdstippen, wordt voorgesteld om dezelfde wisselkoers te gebruiken, te weten de vaste wisselkoersen van de ECB. In lid 4 is een lijst opgenomen van personen die van betaling van leges zijn vrijgesteld op grond van Beschikking 2006/440/EG van de Raad. Op grond van lid 5 kunnen lidstaten in individuele gevallen de leges kwijtschelden of verminderen. Deze reeds bestaande mogelijkheid werd bevestigd in Beschikking 2006/444/EG van de Raad. In lid 6 worden de bestaande leges voorlopig gehandhaafd voor onderdanen van derde landen waarvoor op 1 januari 2007 toestemming is gegeven om te onderhandelen over een overeenkomst inzake visumondersteuning.

Lid 7 is toegevoegd om te voorkomen dat onderdanen van derde landen die in het bezit zijn van een niet door een lidstaat erkend reisdocument en aan wie een visum met een territoriaal beperkte geldigheid is afgegeven worden benadeeld en een tweede maal leges moeten betalen omdat zij een aanvraag voor een tweede visum in moeten dienen om naar een lidstaat te reizen waarvan het grondgebied niet onder het eerste visum valt.

In lid 8 wordt een spoedtarief ingevoerd: de leges worden verdubbeld voor aanvragen die zonder gegronde reden op een zeer laat tijdstip worden ingediend.

Artikel 17: Stempel waaruit blijkt dat een aanvraag is ingediend

⁸ PB L 175 van 29.6.2006, blz. 77.

De eis dat diplomatieke en consulaire posten van lidstaten reisdocumenten van aanvragers afstempelen wanneer een aanvraag is ingediend, is overgenomen uit de CCI. Deze maatregel wordt genomen om te voorkomen dat dezelfde persoon tegelijkertijd bij meerdere lidstaten een aanvraag indient. Vanwege de grote problemen bij de toepassing van deze maatregel in de praktijk, worden in de verordening de voorschriften voor het gebruik van het stempel verduidelijkt en is een geharmoniseerd model van het stempel ontwikkeld. Dit laatste werd noodzakelijk geacht omdat in de loop der tijd vele voorbeelden van zowel onjuiste stempels als aanvullende onregelmatige codes zijn aangetroffen. In lid 1 zijn de veranderingen verwerkt die zich hebben voorgedaan bij de ontvangst van visumaanvragen (zie artikel 33). De diplomatieke of consulaire post moet voortaan het reisdocument van de aanvrager afstempelen.

Op grond van de CCI kunnen lidstaten eenzijdig besluiten om dit stempel niet in diplomatieke paspoorten aan te brengen. Om een geharmoniseerde benadering te waarborgen is deze uitzondering algemeen gemaakt, terwijl diplomatieke en consulaire posten van lidstaten in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking moeten besluiten over ontheffing voor van andere specifieke categorieën personen.

Om te voorkomen dat bij aanvragers of lokale overheden misverstanden over het gebruik van het stempel ontstaan, moeten diplomatieke en consulaire posten van lidstaten het publiek duidelijk maken dat het stempel geen juridische gevolgen heeft en dat het alleen dient om aan te geven dat een visum is aangevraagd.

Zodra lidstaten beginnen gegevens aan het VIS door te geven, wordt dit stempel overbodig omdat diplomatieke en consulaire posten van andere lidstaten dan toegang krijgen tot informatie over de aanvragen die eenzelfde aanvrager mogelijk tegelijkertijd bij andere consulaten indient.

Hoofdstuk III: Onderzoek en behandeling van visumaanvragen

Artikel 18: Onderzoek van de aanvraag

De leden 1 en 2 van dit zeer belangrijke artikel zijn overgenomen uit de CCI en bevatten de belangrijkste criteria voor het onderzoek van visumaanvragen: de twee belangrijkste punten die medewerkers van een consulaat in gedachten moeten houden bij het onderzoeken van visumaanvragen, te weten het migratierisico en veiligheidsrisico's. Vanwege de nieuwe vorm waarin visumaanvragen via uiteenlopende tussenpersonen worden ingediend, wordt benadrukt dat de aanvrager kan worden uitgenodigd voor een persoonlijk gesprek wanneer de ingediende documenten niet volstaan om het verblijfsdoel en de voorgenomen terugkeer aan te tonen.

De inhoud van lid 4 is overgenomen uit de CCI maar er zijn meer bijzonderheden opgenomen met betrekking tot de uit te voeren typen controles. De aandacht wordt in het bijzonder gevestigd op het bepaalde onder e, waar wordt verwezen naar de middelen van bestaan. Hier staat dat deze middelen moeten worden beoordeeld op basis van de richtbedragen uit de Schengengrenscode en op de verklaring inzake huisvesting en het dragen van kosten (bijlage IV).

De door de lidstaten vastgestelde richtbedragen stonden voorheen in bijlage 7 van de CCI. Aangezien de Schengengrenscode de lidstaten verplicht om de richtbedragen bekend te maken, hoeft aan de eigenlijke visumcode geen bijlage met richtbedragen te worden

toegevoegd. Om praktische redenen zullen deze richtbedragen echter worden opgenomen in de later op te stellen "Aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode" (artikel 43).

Aangezien houders van transitvisa voor luchthavens het grondgebied van lidstaten niet betreden, wordt in lid 6 bepaald dat de controle van een dergelijke aanvraag uitsluitend betrekking moet hebben op de eisen van lid 2, onder a) (geldig en authentiek reisdocument), b) (geen gevaar voor de openbare orde en veiligheid, de volksgezondheid en de binnenlandse betrekkingen) en d) (gebruik van vorige eenvormige visa). Wel dient echter het doel van de heenreis te worden gecontroleerd.

Lid 7 is overgenomen uit de CCI en kan worden samengevat als "bij twijfel geen visum".

Artikel 19: Niet-ontvankelijkheid

Dit artikel is rechtstreeks gekoppeld aan artikel 10, lid 4. Wanneer de aanvrager de gevraagde nadere informatie niet verstrekt, wordt zijn/haar aanvraag als niet-ontvankelijk bestempeld en als zodanig in het VIS geregistreerd. Het begrip "niet ontvankelijk" is ingevoerd om een onderscheid te maken tussen enerzijds een formele afwijzing naar aanleiding van het onderzoek van de visumaanvraag en anderzijds gevallen waarin een dergelijk onderzoek niet is verricht omdat de aanvrager de opgevraagde informatie niet heeft verstrekt. Momenteel worden in de statistieken formele afwijzingen en onvoltooide onderzoeken vaak als "weigeringen/afwijzingen" geteld en blijft dus onduidelijk hoeveel aanvragen werkelijk worden afgewezen en wat het afwijzingspercentage is.

Omdat niet-ontvankelijkheid geen formele afwijzing van een aanvraag is, beschikt de aanvrager over geen enkel recht op beroep. Derhalve kan een aanvraag ook als niet-ontvankelijk worden bestempeld door de diplomatieke missie of consulaire post van een vertegenwoordigende lidstaat.

Artikel 20: Beslissing ten aanzien van de visumaanvraag

Om de gelijke behandeling van visumaanvragers te verbeteren, wordt in lid 1 een maximale afgiftetermijn ingevoerd.

Lid 2 beschrijft het algemene beginsel voor de vaststelling van het juiste af te geven visum en de berekening van de toe te kennen geldigheidsduur en verblijfsduur. Om bij gebeurtenissen waarop de aanvrager geen invloed kan uitoefenen onvoorziene wijzigingen van het reisschema te kunnen opvangen (bijvoorbeeld annulering van vluchten, uitstel van commerciële of culturele evenementen, zakenbijeenkomsten enz.), dient een redelijke marge te worden toegevoegd aan het aantal dagen dat benodigd is voor het bezoek/de doorreis of passage door de internationale transitzone van luchthavens.

Opgemerkt dient te worden dat de huidige bijlage 13 van de CCI, met praktische voorbeelden van ingevulde visumstickers, zal worden geactualiseerd en verwerkt in de "Aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode" die aan de definitieve versie van de visumcode zullen worden toegevoegd.

Lid 3 inzake de afgifte van meervoudige inreisvisa is overgenomen uit de CCI, maar een uitgebreid profiel van aanvragers aan wie dergelijke visa kunnen worden afgegeven is opgesteld (d.w.z. veelvuldig noodzakelijk reizen naar de lidstaten en integriteit).

Artikel 21: Visa met territoriaal beperkte geldigheid (VTBG)

Dit artikel heeft betrekking op alle aspecten van de afgifte van VTBG die momenteel zijn versnipperd over diverse instrumenten waarin ook vaak dezelfde bepalingen worden herhaald (Verdrag van Schengen, artikel 11, lid 2, artikel 14, leden 1 en 16, de CCI, deel V, 3 en bijlage 14).

Lid 1 bevat een uitgewerkte lijst van de gevallen waarin een VTBG moet worden afgegeven.

In lid 2 wordt verduidelijkt wanneer informatie van andere lidstaten noodzakelijk is. Hoewel informatie over afgegeven visa in het VIS zal worden opgeslagen, moeten centrale autoriteiten toch actief worden geïnformeerd over individuele gevallen, zodat zij bijzonderheden in het VIS kunnen opzoeken.

Aangezien de afgifte van VTBG op de gronden als omschreven onder a en b personen die niet aan de gebruikelijke inreisvoorwaarden voor het grondgebied van de lidstaten voldoen machtigt om in te reizen op het grondgebied van de lidstaat van afgifte, moeten de centrale autoriteiten van de lidstaat van afgifte de centrale autoriteiten van de andere lidstaten hiervan in kennis stellen.

In het in de tweede alinea van lid 1 bedoelde geval voldoet de houder van het niet door een of de andere lidstaten erkende reisdocument daarentegen aan de inreisvoorwaarden en is informatie over de afgifte van een VTBG dus niet relevant.

Aangezien de noodzaak van afgifte van uitsluitend voor de lidstaat van afgifte geldige VTBG in de gevallen als bedoeld in de tweede alinea van lid 1 los staat van alle onder a en b genoemde redenen en de betrokkene aan wie eerder visa voor kort verblijf zijn afgegeven er geen misbruik van heeft gemaakt, is informatie van andere lidstaten ook niet nodig.

Artikel 22: Transitvisum voor luchthavens

In dit artikel wordt een geharmoniseerde benadering voor transitvisa voor luchthavens vastgesteld. Daarin worden de bepalingen van de CCI overgenomen en zijn met het oog op een grotere transparantie de individuele vrijstellingen van lidstaten (met name voor houders van diplomatieke paspoorten) van deze visumplicht algemeen gemaakt voor onderdanen van derde landen van de gemeenschappelijke lijst.

In lid 2, onder a) tot en met d), worden de verschillende categorieën vrijgestelden omschreven. Naast de in de CCI omschreven personen zijn ook gezinsleden van EU-ingezetenen toegevoegd.

Artikel 23: Weigering van een visum

De huidige CCI verwijst naar nationale wetgeving inzake kennisgeving en motivering van afwijzingen en alleen indien op grond van dergelijke wetgeving van de weigering van een visum kennis moet worden gegeven en de weigering moet worden gemotiveerd, dient een geharmoniseerde algemene tekst voor deze kennisgeving te worden gebruikt. Om de werkwijze van de Gemeenschap te verbeteren een gelijke behandeling van aanvragers te waarborgen, worden deze aspecten in dit artikel verplicht gesteld.

Lid 1 bevat een lijst met nauwkeurig omschreven criteria voor het weigeren van een visum en sluit aan bij de Schengengrenscodex. De huidige CCI bevat geen dergelijke gedetailleerde lijst.

In lid 2 wordt bepaald dat van afwijzingen schriftelijk kennis moet worden gegeven door middel van het formulier van bijlage IX. De geharmoniseerde formulieren moeten ook worden gebruikt wanneer een visumaanvraag aan de grens wordt afgewezen (zie de artikelen 32 en 33).

In lid 3 wordt duidelijk gemaakt dat de lidstaten bevoegd blijven inzake beroep tegen een afwijzing.

Lid 4 gaat over de gevallen waarin een lidstaat een andere lidstaat vertegenwoordigt bij de afgifte van visa en de vertegenwoordigde lidstaat de uiteindelijke beslissing neemt om een aanvrager af te wijzen. De diplomatieke missie van de vertegenwoordigende lidstaat dient de aanvrager in kennis te stellen van de afwijzing waartoe de vertegenwoordigde lidstaat heeft besloten.

Lid 5 is bedoeld als een formele waarborg dat elke aanvraag op zijn eigen verdiensten wordt beoordeeld en dat voldoende aandacht moet worden geschonken aan de situatie van de aanvrager op het moment van de aanvraag.

Artikel 24: Aan een afgegeven visum verbonden rechten

Het bezit van een visum geeft de houder alleen het recht om zich aan een buitengrens te melden. Dit is een fundamenteel beginsel, dat goed duidelijk moet worden gemaakt. Daarom werd het zinvol geacht om dat in dit artikel op te nemen. Zo kan duidelijk worden gemaakt dat controlerende autoriteiten aan grenzen nagaan of aan de inreisvoorwaarden wordt voldaan wanneer de houder van een visum zich aan de grens meldt.

Artikel 25: Invullen van de visumsticker

Dit artikel is overgenomen uit de CCI. Nadere bepalingen zijn opgenomen in bijlage X. Hoewel de visumcode geen betrekking heeft op nationale visa voor verblijf van langere duur, wordt in bijlage X, onder 7, verwezen naar de code die voor dergelijke visa op de visumsticker moet worden vermeld. Overeenkomstig artikel 18 van het Verdrag van Schengen kan de houder van een nationaal visum voor verblijf van langere duur, een "D"-visum indien aan de aanvullende voorwaarden als bedoeld in dat artikel wordt voldaan over het grondgebied van andere lidstaten reizen om het grondgebied te bereiken van de lidstaat die het "D"-visum heeft afgegeven. Derhalve is de Commissie van mening dat deze verwijzing naar de code relevant is.

Artikel 26: Ongeldig maken van ingevulde visumstickers

Dit artikel is overgenomen uit de CCI en is uitgebreid met bepalingen om te waarborgen dat het ongeldig maken van stickers wordt geregistreerd in het VIS.

Artikel 27: Aanbrengen van visumstickers in reisdocumenten

Dit artikel is overgenomen uit de CCI. De leden 1 t/m 3 hebben betrekking op de meest voorkomende situatie, waarin de lidstaat die het visum afgeeft het reisdocument van de aanvrager erkent. Het tweede deel van lid 1 is overgenomen uit bijlage 10 (die verder is komen te vervallen) omdat het in de praktijk veel voorkomt dat medewerkers van consulaten de sticker zodanig opplakken dat deze niet machinaal kan worden gelezen. Lid 4 verwijst naar de situatie waarin de lidstaat die het visum afgeeft het reisdocument van de aanvrager niet

erkent. In dergelijke gevallen moet het afzonderlijke blad voor het aanbrengen van een visum worden gebruikt.

Hoofdstuk IV: Wijziging van de geldigheidsduur van een afgegeven visum

Artikel 28: Verlenging

Besluit SCH/Com-ex (93) 21 betreffende de verlenging van de geldigheid van een visum valt niet onder de CCI en wordt op deze manier in de verordening verwerkt; er worden nadere bepalingen ingevoerd.

Uit de titel blijkt dat verlenging van een visum plaatsvindt binnen het grondgebied van de lidstaten. Wanneer de situatie van de houder wijzigt voordat hij of zij het afgegeven visum gebruikt, is de diplomatieke of consulaire post die het visum heeft afgegeven indien nodig verantwoordelijk voor de intrekking van het eerste visum en de afgifte van een nieuw visum.

In het eerste lid wordt bepaald op welke gronden de geldigheidsduur en/of de verblijfsduur van een afgegeven visum voor kort verblijf of een doorreisvisum kan worden verlengd zonder dat het type visum wordt gewijzigd of de verblijfsduur langer dan 90 dagen wordt (lid 2). De maximale doorreisduur bij verlenging van een doorreisvisum wordt in deze verordening niet geregeld. Door een maximale doorreisduur van 10 dagen toe te staan, hetgeen erg lang lijkt omdat de bestaande maximale doorreisduur daarmee wordt verdubbeld, is een gemeenschappelijke norm vastgesteld.

De bestuurlijke instantie kan besluiten om de territoriale geldigheid van het afgegeven visum te wijzigen door de geldigheid van het visum te beperken tot het grondgebied van de lidstaten waar het verzoek tot verlenging wordt ingediend (lid 3) of tot slechts enkele lidstaten.

Lid 4 is gedeeltelijk overgenomen uit het Com-ex besluit en bepaalt dat informatie over de relevante bevoegde autoriteiten (momenteel omschreven in de Com-ex en sinds 2000 niet bijgewerkt) aan de Commissie moet worden gezonden, die vervolgens de lijst zal publiceren (zie artikel 47).

Om een geharmoniseerde benadering in te voeren, wordt in lid 5 voor het verlengen van visum een verplicht tarief van 30 euro ingevoerd. Aangezien verlenging niet van invloed is op de afname van biometrische identificatoren behoeft dit tarief niet gelijk te zijn aan het tarief voor de afgifte van een visum.

Momenteel kunnen lidstaten een visum verlengen door een nieuwe visumsticker af te geven of door een stempel op de originele sticker aan te brengen. In lid 6 wordt bepaald dat verlenging uitsluitend kan worden aangegeven door middel van een uniform stempel volgens het model van bijlage XI. Door invoering van één methode wordt de duidelijkheid over de authenticiteit van verlengingen gewaarborgd en behoeven de plaatselijke autoriteiten (vaak de politie) die bevoegd zijn voor het verlengen van een visum geen voorraad streng beveiligde stickers aan te houden.

Informatie over de verlenging van visa dient op grond van lid 7 te worden geregistreerd in het VIS.

Artikel 29: Annulering

De bepalingen van de artikelen 28, 29 en 30 van de verordening zijn momenteel "verborgen" in bijlage 14 van de CCI, waarin de inhoud van Besluit SCH/Com-ex (93) 24 grotendeels is overgenomen. Om de zaken te verduidelijken, zijn de drie punten ondergebracht in drie afzonderlijke artikelen, om de doelen van de verschillende maatregelen duidelijk te onderscheiden.

Met annulering wordt beoogd te voorkomen dat de houder van het visum het grondgebied van de lidstaten binnenkomt. In artikel 29, lid 1, wordt vastgesteld welke autoriteiten op welk moment een visum kunnen annuleren. Onder a wordt het geval omschreven waarin de houder van het visum het afgegeven visum nog niet heeft gebruikt, zodat de diplomatieke of consulaire post die het visum heeft afgegeven het kan annuleren.

Controlerende autoriteiten aan de grens (volzin b)) kunnen het visum annuleren wanneer de houder van een visum niet aan inreisvoorwaarden voldoet. Ten slotte kunnen handhavingsautoriteiten op het grondgebied van de lidstaten het visum annuleren wanneer de houder niet langer voldoet aan de voorwaarden voor verblijf, ook wanneer het visum nog geldig is.

Wanneer een visum wordt geannuleerd door de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat dan de lidstaat waarvan de diplomatieke of consulaire post het visum heeft afgegeven, moet de lidstaat van afgifte in kennis worden gesteld van de annulering.

Artikel 30: Intrekking van een visum

Intrekking betekent dat de resterende verblijfsduur wordt geannuleerd na binnenkomst van de houder van het visum op het grondgebied van de lidstaten. In lid 1 worden twee gevallen omschreven waarin een afgegeven visum kan worden ingetrokken: (a) wanneer de houder verzoekt om intrekking van het visum of (b) wanneer de bevoegde autoriteiten van oordeel zijn dat de houder niet langer voldoet aan de inreisvoorwaarden nadat hij/zij op het grondgebied van de lidstaten is binnengekomen.

Wanneer een visum wordt ingetrokken door de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat dan degene waarvan de diplomatieke missie of consulaire post het visum heeft afgegeven, moet de lidstaat van afgifte in kennis te worden gesteld van de intrekking.

Artikel 31: Beperking van de door een visum toegestane verblijfsduur

Indien grensautoriteiten van oordeel zijn dat de houder van het visum niet beschikt over voldoende middelen van bestaan voor de periode van het voorgenomen verblijf kunnen zij de door het visum toegestane verblijfsduur bekorten om de duur van het verblijf aan te passen aan de middelen van bestaan waarover de houder van het visum daadwerkelijk beschikt.

Hoofdstuk V: Aan de buitengrenzen afgegeven visa

Artikel 32: Aan de buitengrenzen afgegeven visa

In de artikelen 32 en 33 wordt de inhoud overgenomen van Verordening nr. 415/2003 van de Raad. Deze wordt over twee artikelen verdeeld om de algemene bepalingen over de afgifte van visa aan de grens te scheiden van de bijzondere regeling voor transiterende zeelieden.

In artikel 32, lid 6, wordt bepaald dat de algemene bepalingen over kennisgeving en motivering van afwijzingen en de voorlichting over beroepsmogelijkheden van toepassing zijn wanneer visa aan de grens worden aangevraagd en geweigerd.

Artikel 33: Aan de buitengrenzen aan zeelieden afgegeven visa

Dit artikel bevat de specifieke bepalingen voor de afgifte aan de grens van visa aan transiterende zeelieden. De twee bijlagen van Verordening (EG) nr. 415/2003 van de Raad (de "werkinstructies" en het "formulier voor transiterende zeelieden") zijn opgenomen in deel 1 en 2 van bijlage XII van de verordening.

TITEL III: Beheer en organisatie

Artikel 34: Organisatie van visumafdelingen

Dit artikel is in hoofdzaak overgenomen uit deel VII van de CCI. Ondanks mogelijke veranderingen bij de ontvangst van visumaanvragers als bedoeld in artikel 37 blijven de diplomatieke en consulaire posten van lidstaten verantwoordelijk voor de behandeling van visumaanvragen en de eventuele beslissing met betrekking tot deze aanvragen.

De bewaartermijn voor individuele dossiers (afdrukken) als omschreven in het tweede punt van lid 3 komt overeen met de bewaarperiode van de VIS-verordening.

Artikel 35: Middelen voor de behandeling van visumaanvragen en het toezicht op diplomatieke en consulaire posten

Dit artikel komt overeen met een artikel over dezelfde onderwerpen uit de Schengengrenscore

Artikel 36: Gedrag van medewerkers die visumaanvragen behandelen

Dit artikel is opgenomen om te waarborgen dat medewerkers van diplomatieke en consulaire posten van lidstaten het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie eerbiedigen bij de behandeling van visumaanvragers en aanvragen.

Artikelen 37, 38 en 39: Vormen van samenwerking in verband met de ontvangst en behandeling van visumaanvragen

Met deze artikelen wordt de lidstaten een wettelijk kader geboden voor de keuze van een organisatiemodel voor het afnemen van biometrische gegevens van visumaanvragers.

Artikel 38 bevat specifieke voorschriften die in acht moeten worden genomen wanneer lidstaten besluiten om samen te werken met externe dienstverleners.

Artikel 39 beschrijft een aantal organisatorische aspecten, met name om de transparantie over de gekozen vormen van samenwerking te waarborgen. Op grond van lid 2 kan een lidstaat besluiten dat visumaanvragers ongeacht de gekozen samenwerkingsvorm ook rechtstreeks toegang hebben tot zijn consulaire post.

Deze artikelen moeten worden gewijzigd om rekening te houden met de uitkomst van onderhandelingen over het voorstel tot wijziging van de CCI in verband met de invoering van biometrica, waaronder de oprichting van gemeenschappelijke aanvraagcentra.

Artikel 40: Indienen van visumaanvragen door commerciële bemiddelaars

Dit artikel neemt de inhoud over van afdeling 5 van deel VIII, dat in de oorspronkelijke formulering enigszins onduidelijk en verouderd is.

In het eerste lid worden de taken omschreven die door dergelijke commerciële bemiddelaars kunnen worden verricht. Er wordt niet, zoals in de CCI wel het geval is, getracht de diverse typen tussenpersonen te omschrijven, omdat dergelijke omschrijvingen per definitie onnauwkeurig zijn. Opgemerkt moet worden dat zij geen biometrische gegevens van aanvragers kunnen afnemen. Zij die voor het eerst een visum aanvragen kunnen zich dus niet tot commerciële bemiddelaars wenden.

In lid 2 worden de diverse aspecten omschreven die moeten worden gecontroleerd voordat een erkenning wordt afgegeven.

Lid 3 bevat bepalingen over het permanente toezicht op deze bemiddelaars en in lid 4 wordt bepaald dat negatieve bevindingen ter kennis van de diplomatieke en consulaire posten van andere lidstaten moeten worden gebracht in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking. In algemene zin moeten lijsten van erkende bemiddelaars zowel aan andere diplomatieke en consulaire posten als aan het publiek bekend worden gemaakt (lid 5).

Artikel 41: Publieksvoorlichting

Het is van wezenlijk belang dat aanvragers goed worden voorgelicht over met name de criteria en procedures voor het aanvragen van een visum. Vanwege een aantal recente ontwikkelingen, waarbij callcentra, afsprakensystemen en uitbesteding werden ingevoerd, behoren aanvragers goed te worden voorgelicht over de plaats waar zij hun aanvraag kunnen indienen en de manier waarop zij dat moeten doen.

In lid 2 wordt herhaald dat lidstaten die vertegenwoordigingsovereenkomsten sluiten het publiek ten minste 3 maanden voor het begin van een dergelijke samenwerking moeten informeren en duidelijk behoren te maken welke categorieën aanvragen onder de samenwerking vallen. De termijn van drie maanden houdt in dat aanvragen niet langer dan drie maanden voor het voorgenomen bezoek kunnen worden ingediend (zie ook artikel 10, lid 1).

Vanwege de problemen die zich in de praktijk hebben voorgedaan, wordt in lid 3 bepaald dat het publiek moet worden voorgelicht over het feit dat het stempel waaruit blijkt dat een aanvraag is ingediend geen juridische gevolgen heeft.

In lid 4 wordt bepaald dat duidelijke informatie moet worden gegeven over de afgiftetijden en over de verplichte voorafgaande raadpleging voor onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van deze landen.

Lid 5 stelt eisen aan de publieksvoorlichting over de rechten die men heeft wanneer een aanvraag wordt afgewezen.

In lid 6 wordt benadrukt dat het publiek moet worden voorgelicht over het feit dat het bezit van een visum op zichzelf niet automatisch een recht op inreizen inhoudt en dat men kan worden verzocht aan de grens bewijsstukken te overleggen wanneer wordt gecontroleerd of aan de inreisvoorwaarden wordt voldaan. Dit laatste wordt niet genoemd in het huidige acquis.

TITEL IV: Plaatselijke consulaire samenwerking

Artikel 42: Toepassing van de plaatselijke consulaire samenwerking door diplomatieke en consulaire posten van lidstaten.

De CCI bevat een hoofdstuk over plaatselijke consulaire samenwerking, waarin het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking in algemene termen wordt beschreven, naast een aantal zaken die aan de plaatselijke omstandigheden moeten worden aangepast. Aangezien de praktische uitvoering van de plaatselijke consulaire samenwerking met betrekking tot de afgifte van visa tot op heden tamelijk onbevredigend is verlopen, zoals bleek uit de rapporten van de onderzoekscommissies, wordt in de verordening op basis van de conclusies van de rapporten van deze commissies en met instemming van de betrokken autoriteiten van de Raad duidelijk omschreven wie welke taken uitvoert en met welke frequentie. Bovendien wordt de organisatie van de plaatselijke consulaire samenwerking aangepast aan het institutionele kader van de Gemeenschap. Dit kader staat niet toe dat diplomatieke en consulaire posten van lidstaten besluiten nemen waaruit voor visumaanvragers wettelijk bindende rechten en verplichtingen voortvloeien. Derhalve moet de plaatselijke consulaire samenwerking onderzoeken in hoeverre het nodig is dat bepalingen aan de plaatselijke omstandigheden worden aangepast. Wanneer dat het geval is, moeten de gemeenschappelijke "plaatselijke" voorschriften worden vastgesteld in overeenstemming met de comitologieprocedure, uiteraard op basis van inbreng vanuit de plaatselijke consulaire samenwerking.

Lid 1 heeft betrekking op bepalingen voor het beoordelen van de noodzaak tot harmonisatie van werkwijzen van diplomatieke en consulaire posten van lidstaten binnen dezelfde rechtsmacht met betrekking tot de voorlichting aan aanvragers voordat zij hun aanvraag indienen en de gelijke behandeling van aanvragers wanneer zij hun aanvraag indienen (a-c). Deze gelijke behandeling draagt ook bij aan het voorkomen van visumshoppen. De bepalingen van sublid c hebben betrekking op de door derde landen afgegeven reisdocumenten omdat het zowel op lokaal als centraal niveau van belang is dat actuele lijsten van door derde landen feitelijk afgegeven reisdocumenten beschikbaar zijn. De laatste zin van d verwijst naar het feit dat momenteel een aantal lidstaten eist dat bepaalde typen officiële reisdocumenten vergezeld gaan van verbale notities, terwijl dat bij andere niet het geval is.

Om visumshoppen te voorkomen, moet ook lokaal worden beoordeeld in hoeverre het noodzakelijk is om te komen tot een geharmoniseerde benadering ten aanzien van de betrokkenheid van externe dienstverleners of commerciële bemiddelaars om visumshoppen (lid d).

Om volledige transparantie en gelijke behandeling te waarborgen, wordt in lid 2 bepaald dat een gemeenschappelijk informatieblad moet worden opgesteld in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking.

In lid 3 is de lijst opgenomen van informatie die maandelijks (statistieken (a)) of geregeld (specifieke informatie in verband met individuele rechtsmachten (b)) moet worden uitgewisseld.

Door maandelijks uitwisseling en onderzoek van statistieken houden de plaatselijke diplomatieke en consulaire posten een actueel beeld van trends en plotselinge veranderingen daarin binnen hun rechtsmacht en kunnen onmiddellijk oplossingen worden gevonden voor mogelijke negatieve effecten van dergelijke veranderingen. Door het verzamelen van algemene informatie over het gastland/de gastlocatie (sociaal-economische structuren,

informatiebronnen op plaatselijk niveau, gebruik van valse of vervalste documenten, illegale immigratieroutes enz.) gaat deze zo belangrijke "collectieve kennis" ook bij regelmatig verloop onder medewerkers van consulaten niet verloren en kunnen nieuwe medewerkers sneller worden ingewerkt en vertrouwd raken met de plaatselijke omstandigheden.

Lid 4 bevat bepalingen over de manier waarop de consulaire samenwerking met betrekking tot het gemeenschappelijk visumbeleid efficiënter kan worden gemaakt en ook rekening kan worden gehouden met het institutionele kader van de EG. Aangezien consulaire samenwerking in algemene zin betrekking heeft op een breed scala aan onderwerpen is het van belang om speciale bijeenkomsten over technische aangelegenheden in verband met de afgifte van visa te beleggen met vertegenwoordigers van lidstaten die het communautaire acquis volledig toepassen en betrokken zijn bij de behandeling van visumaanvragen.

In lid 5 wordt het maken van verslagen van alle vergaderingen verplicht gesteld en worden alle diplomatieke en consulaire posten verplicht om deze verslagen aan hun centrale overheden toe te zenden. Zo kunnen de centrale overheid en uiteindelijk ook de wetgever [bij de betrokken organen van de Raad] als bedoeld in lid 7] op de hoogte blijven van datgene wat op operationeel niveau speelt.

Lid 6 voorziet in de mogelijkheid om op ad hocbasis vertegenwoordigers van lidstaten die het communautaire acquis niet volledig toepassen of van derde landen uit te nodigen voor gesprekken over specifieke onderwerpen in verband met de afgifte van visa binnen de rechtsmacht.

Titel V: Slotbepalingen

Artikel 43: Bijzondere regelingen

In 2004 was een lidstaat die het Schengenacquis toepast voor het eerst gastland van de Olympische Spelen en de Paralympische Spelen. Om die lidstaat de mogelijkheid te bieden om enerzijds volledig te voldoen aan de eisen van het Schengenacquis bij het naleven van de verplichtingen van het olympisch handvest en anderzijds te voorkomen dat een andere lidstaat die het Schengenacquis toepast in de toekomst mogelijk een minder goede kandidaat zou zijn voor het organiseren van deze evenementen, werd overeengekomen dat het de beste oplossing zou zijn om speciale maatregelen te nemen teneinde de afgifte van visa en het overschrijden van buitengrenzen te vereenvoudigen. De verordening werd in 2004 met succes in Griekenland uitgevoerd en in 2005 werd een aantal noodzakelijke wijzigingen doorgevoerd, zodat Italië dezelfde procedure zou kunnen hanteren bij het afgeven van visa aan de leden van de olympische beweging. Om in de toekomst dit aspect van het organiseren van de Olympische Spelen door een lidstaat die het Schengenacquis volledig toepast te vereenvoudigen, worden aan de visumcode bijzondere procedures en voorwaarden toegevoegd die snel kunnen worden toegepast en waarmee langdurige wetgevingsprocedures kunnen worden voorkomen.

Artikel 44: Wijzigingen in de bijlagen

In dit artikel wordt bepaald dat de bijlagen III, IV, V, VI, VIII, IX, X en XI van de verordening moeten worden gewijzigd volgens de comitéprocedure als bedoeld in artikel 46, lid 2. Het gebruik van een comitéprocedure wordt voorgesteld omdat in de bijlagen uitvoeringsmaatregelen zijn opgenomen voor de algemene voorschriften over ontvangst en behandeling van de visumaanvraag als omschreven in titel II van deze verordening

Artikel 45: "Aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode"

In dit artikel wordt bepaald dat het "Visumcomité" de bijbehorende "werkinstructies" voor de praktische toepassing van de visumcode opstelt. Dergelijke praktische aanwijzingen zijn nodig om een geharmoniseerde toepassing van de wetgeving op uitvoerend niveau te waarborgen en om te voorkomen dat lidstaten ook eigen nationale aanwijzingen opstellen. De aanwijzingen moeten zijn voltooid bij het van kracht worden van de verordening inzake de gemeenschappelijke visumcode.

Artikel 46: Comité

Dit is het standaardartikel over comitéprocedures die moeten worden toegepast bij de goedkeuring van uitvoeringsmaatregelen voor de verordening overeenkomstig Besluit 1999/468/EG. De wetgevingsprocedure is bedoeld als maatregel van algemene strekking in de zin van artikel 2 van het besluit. De artikelen 5 en 7 van het besluit zijn van toepassing.

De termijn als bedoeld in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG waarbinnen de Raad met een gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit neemt over het voorstel van de Commissie voor aan te nemen maatregelen wanneer deze niet in overeenstemming zijn met de mening van het Comité wordt bepaald op twee maanden.

Artikel 47: Kennisgeving

De lidstaten moeten de in lid 1 genoemde informatie aan de Commissie toezenden, die de informatie vervolgens publiceert.

Ook moeten de lidstaten de Commissie informeren over voorgenomen wijzigingen van de bijlagen I en II (voorafgaande raadpleging). Aangezien deze veranderingen rechtstreeks van invloed zijn op de rechten en plichten van visumaanvragers, is een eenvoudige notificatieprocedure in de institutionele context van de EG niet voldoende. Derhalve moet voor wijzigingen van deze bijlagen de comitologieprocedure worden gevolgd.

Artikel 48: Intrekkingen

In dit artikel worden de rechtsinstrumenten beschreven die met de verordening worden ingetrokken.

Aangezien de VIS-verordening is gebaseerd op het huidige acquis, moet zij worden aangepast aan het gewijzigde acquis zoals bepaald in de visumcode. Een dergelijk voorstel moet de juiste rechtsgrondslag hebben (artikel 66, EG-Verdrag). Aangezien bovendien de VIS-verordening nog niet is aangenomen, kunnen in dit stadium de vereiste wijzigingen nog niet exact worden aangegeven.

Artikel 49: Inwerkingtreding

Dit is de standaardbepaling over de inwerkingtreding en de rechtstreekse toepasselijkheid.

De toepassing van de verordening wordt uitgesteld tot zes maanden nadat zij van kracht wordt [vanwege de omvang van de uit te voeren werkzaamheden en de noodzaak om de Aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode te voltooiën]. Lidstaten moeten echter dadelijk na de inwerkingtreding van de verordening al wel beginnen de Commissie in kennis te stellen van de diverse punten als bedoeld in artikel 47. Ook moet het

comité de uitvoeringsmaatregelen kunnen voorbereiden. Daarom moet ook artikel 44 van toepassing zijn vanaf de datum van inwerkingtreding.

Bijlagen

De bijlagen zijn opgenomen in de volgorde waarin zij in de verordening worden genoemd.

De bijbehorende referentie in de CCI voor alle geschrapte bepalingen zijn in onderstaande tabel opgenomen.

NIET OVERGENOMEN BEPALINGEN VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE VISUMINSTRUCTIES

NIET OVERGENOMEN BEPALINGEN VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE VISUMINSTRUCTIES	Grond(en)
Deel I, Punt 2.1.4 Groepsvisa	Om redenen van veiligheid en gelet op het feit dat alle individuele visumaanvragers een individueel aanvraagformulier moeten indienen en alle eerste aanvragers bij aanvraag biometrische identificatoren moeten verstrekken, zijn groepsvisa niet langer aanvaardbaar.
Deel I, 2.2 Visa voor verblijf van langere duur	De gemeenschappelijke visumcode heeft geen betrekking op de afgifte van visa voor een verblijf langer dan 3 maanden (artikel 1, lid 1) en visa voor langdurig verblijf die gelijktijdig geldig zijn als eenvormig visum voor kort verblijf zijn afgeschaft.
Deel IV Rechtsgrondslag	In dit deel zijn met name bepalingen uit het Verdrag van Schengen overgenomen (artikel 5, artikel 11, lid 2, artikel 4, lid 1, artikelen 15 en 16), en het is daarom overbodig.
Deel V, 2.3 Procedures voor gevallen met voorafgaande raadpleging van de centrale autoriteiten van de andere overeenkomstsluitende partijen.	Dit deel bevat hoofdzakelijk richtsnoeren van veeleer praktische dan juridische aard.
BIJLAGEN	

Bijlage 1 Gezamenlijke lijst van derde landen waarvan burgers visumplichtig zijn voor lidstaten die gebonden zijn door Verordening (EG) nr. 539/2001.[*], gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2414/2001^{**} en Verordening (EG) nr. 453/2003^{***}. Gezamenlijke lijst van derde landen waarvan burgers zijn vrijgesteld van de visumplicht door lidstaten die zijn gebonden door Verordening (EG) nr. 539/2001[*], gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2414/2001^{**} en Verordening (EG) nr. 453/2003^{***}.	In deze bijlage zijn hoofdzakelijk de lijsten uit de genoemde verordeningen overgenomen.
Bijlage 2 Regeling voor reisverkeer van houders van diplomatieke, officiële en dienstpaspporten, alsmede voor houders van door bepaalde internationale intergouvernementele organisaties aan hun ambtenaren afgegeven vrijgeleides. Schema A en B	Aangezien op vrijstellingen van de visumplicht voor houders van diplomatieke paspoorten, dienst-/officiële paspoorten en bijzondere paspoorten Verordening (EG) nr. 539/2001 - en verordeningen tot wijziging daarvan - van toepassing zijn, dient deze bijlage niet aan de visumcode te worden toegevoegd.
Bijlage 3, Deel II	Volledige harmonisatie van de lijst van derde landen waarvan onderdanen in het bezit dienen te zijn van een transitvisum voor luchthavens. Lidstaten kunnen deze eis niet langer laten gelden voor onderdanen van derde landen.
Bijlage 4 Lijst van documenten die recht geven op visumvrije binnenkomst	Volgens artikel 5, lid 1, onder b), van de Schengengrenscode kunnen onderdanen van derde landen die in het bezit zijn van een geldige verblijfstitel op het grondgebied van de lidstaten inreizen en volgens artikel 34, lid 1, onder a),

* PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1-7.

** PB L 327 van 12.12.2001, blz. 1-2.

*** PB L 69 van 13.3.2003, blz. 10-11.

	van de Schengengrenscode dient de lijst van dergelijke verblijfstitels aan de Commissie te worden gezonden. Deze lijst dient derhalve niet ook nog te worden opgenomen in de visumcode.
Bijlage 6 Lijst van honorair consuls die bij wijze van uitzondering en als overgangsmaatregel tot visumafgifte bevoegd zijn	Aangezien in artikel 3 van deze verordening wordt bepaald dat uitsluitend diplomatieke en consulaire posten van lidstaten en, in uitzonderlijke gevallen, controlerende autoriteiten aan de grenzen bevoegd zijn om visumaanvragen te behandelen, is deze bijlage niet gehandhaafd.
Bijlage 7 Jaarlijks voor grensoverschrijding door de nationale autoriteiten vastgestelde richtbedragen.	Zoals in de titel aangegeven, houden de bepalingen over richtbedragen verband met het overschrijden van grenzen en is daarop derhalve artikel 5, lid 3, van de Schengengrenscode van toepassing.
Bijlage 8 Modellen van de visumsticker en informatie betreffende de technische specificaties en veiligheidskenmerken	In deze bijlage worden hoofdzakelijk de Verordeningen (EG) nrs. 1683/95 en 334/2002 van de Raad overgenomen; derhalve is het niet zinvol deze bijlage te handhaven in de visumcode.
Bijlage 9 Door de overeenkomstsluitende partijen indien nodig in de rubriek "opmerkingen" te vermelden informatie	Van deze nationale opmerkingen dient de Commissie in kennis te worden gesteld op grond van artikel 46, lid 1, onder d). De Commissie dient de opmerkingen te publiceren
Bijlage 10 Voorschriften voor invulling van de machineleesbare zone	De definities (1) van deze bijlage zijn overbodig en de beschrijvingen

	van de machineleesbare zone verouderd omdat dit was bedoeld als informatie voor consulaire posten zonder computervoorzieningen.
Bijlage 11 Criteria voor de vaststelling of in een reisdocument een visum kan worden aangebracht.	De inhoud van deze bijlage mist de rechtsgrondslag van de visumcode en is derhalve niet overgenomen. De onderwerpen houden verband met SCH/Com-ex (98) 57, die in het wetgevingskader van de Gemeenschap moet worden ondergebracht.
Bijlage 12 Leges in euro voor de administratieve kosten van de behandeling van de visumaanvraag	Aangezien in 2003 een vast tarief is ingevoerd dat in rekening wordt gebracht voor de behandeling van alle soorten visumaanvragen, hoeft de tabel niet te worden overgenomen. Bovendien is de visumcode niet van toepassing op "D"-visa, zijn "D+C"-visa afgeschaft en behoort geen algemene uitzondering te worden gemaakt voor aan de buitengrenzen afgegeven visa. De drie "regels" uit de bijlage zijn in de eigenlijke verordening verwerkt (artikel 16).
Bijlage 13 Invullen van visumstickers	In deze bijlage zijn voorbeelden opgenomen van ingevulde visumstickers. Dergelijke praktische informatie behoort geen deel uit te maken van een wetgevingsinstrument. Derhalve dient een bijgewerkte versie van deze bijlage te worden gevoegd bij de Aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode (artikel 45).

	De bepaling van pagina 1 van deze bijlage met betrekking tot de uiterste termijn voor het aanvragen van een visum is opgenomen in artikel 10, lid 1.
Bijlage 14 Verplichtingen voor het informeren van de Overeenkomstsluitende Partijen bij afgifte van een visum met territoriaal beperkte geldigheid, alsmede bij annulering, intrekking en beperking van de geldigheidsduur van eenvormige visa en bij afgifte van nationale verblijfstitels	In deze bijlage is een aantal niet onderling verband houdende punten opgenomen. Alle bepalingen met betrekking tot - VTBG-visa zijn opgenomen in artikel 21 - annulering van een visum zijn opgenomen in artikel 29 - intrekking van een visum zijn opgenomen in artikel 30 - beperking van de in een visum toegestane verblijfsduur zijn opgenomen in artikel 31 Deel 3 van de huidige bijlage 14 over verblijfstitels is niet relevant in de visumcode.
Bijlage 17 Doorreisfaciliteringsdocument (FTD) en doorreisfaciliteringsdocument voor treinreizigers (FRTD)	In deze bijlage worden hoofdzakelijk de Verordeningen (EG) nrs. 693/2003 en 694/2003 overgenomen; derhalve is hij niet zinvol in de visumcode.
Bijlage 18 Tabel betreffende de vertegenwoordiging bij afgifte van visa	Van deze vertegenwoordigingen dient de Commissie in kennis te worden gesteld overeenkomstig artikel 47, lid 1, onder a). De Commissie dient de opmerkingen te publiceren

Voorstel voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 62, punt 2, onder a) en b), ii),

Gezien het voorstel van de Commissie

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag¹⁰,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 61 van het Verdrag dient de totstandkoming van een gebied waarbinnen personen zich vrijelijk kunnen bewegen vergezeld te gaan van maatregelen met betrekking tot controles aan de buitengrenzen, asiel en immigratie.
- (2) Krachtens artikel 62, punt 2, van het Verdrag dienen maatregelen inzake het overschrijden van de buitengrenzen van de lidstaten houdende voorschriften inzake visa voor voorgenomen verblijven van ten hoogste drie maanden, bijvoorbeeld de procedures en voorwaarden voor afgifte van visa door lidstaten, te worden vastgesteld.
- (3) Met betrekking tot het visumbeleid is de totstandkoming van een "gemeenschappelijk wetgevingsinstrumentarium", met name door de consolidering en ontwikkeling van het acquis (de relevante bepalingen van de Overeenkomst ter uitvoering van het te Schengen gesloten akkoord van 14 juni 1985¹¹ en de Gemeenschappelijke Visuminstructies¹²) een van de wezenlijke onderdelen van een "verdere ontwikkeling van het gemeenschappelijk visumbeleid door verdere harmonisatie van de nationale wetgeving en van de uitvoeringspraktijken van de plaatselijke consulaire vertegenwoordigingen, als onderdeel van een gelaagd systeem dat erop is gericht legaal reizen te bevorderen en te bestrijden", als omschreven in het Haags Programma: versterking van vrijheid, veiligheid en recht in de Europese Unie¹³.
- (4) Met betrekking tot visa dienen de lidstaten te zijn vertegenwoordigd in alle derde landen waarvan de ingezetenen visumplichtig zijn. Zij kunnen besluiten dat visumaanvragen van ingezetenen van specifieke derde landen of aanvragen voor een bepaald type visum rechtstreeks dienen te worden ingediend bij een permanente consulaire of diplomatieke beroepspost van het land dat de hoofdbestemming van de aanvrager is.
- (5) Plaatselijke consulaire samenwerking is van wezenlijk belang voor de geharmoniseerde toepassing van het gemeenschappelijk visumbeleid en voor een goede beoordeling van migratierisico's. Vanwege de verschillen in plaatselijke omstandigheden dient de operationele toepassing van specifieke wettelijke bepalingen te worden beoordeeld door de individuele plaatselijke diplomatieke en consulaire beroepsposen van de lidstaten, aangezien verschillen in hun toepassing van de wettelijke bepalingen niet alleen aanleiding kunnen geven tot "visumshoppen" maar ook tot ongelijke behandeling van visumaanvragers.
- (6) Voor de doorreis via internationale zones op luchthavens dienen voorschriften te worden opgesteld om illegale immigratie te bestrijden. Derhalve dienen onderdanen

⁹ PB C ... van ..., blz. ...

¹⁰ PB C ... van ..., blz. ...

¹¹ PB L 239 van 22.9.2000, blz. 19.

¹² PB C 326 van 22.12.2005

¹³ PB C 53 van 3.3.2005

van op een gemeenschappelijke lijst vermelde derde landen in het bezit te zijn van transitvisa voor luchthavens, terwijl lidstaten dit type visum niet langer verplicht kunnen stellen voor onderdanen van andere derde landen.

- (7) Wanneer een lidstaat gastland is voor de Olympische en Paralympische Spelen dient een bijzondere regeling te gelden om de afgifte van visa aan de leden van de olympische beweging te vereenvoudigen.
- (8) In bilaterale overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen, gericht op vereenvoudiging van de behandeling van aanvragen voor visa voor kort verblijf, kan van deze verordening worden afgeweken.
- (9) In de regelingen voor de ontvangst van aanvragers dient voldoende rekening te worden gehouden met de menselijke waardigheid. Visumaanvragen dienen professioneel en met respect te worden behandeld, naar evenredigheid van de nagestreefde doelen.
- (10) De lidstaten dienen te waarborgen dat de dienstverlening aan het publiek van een redelijke kwaliteit is en dat daarbij goede bestuurlijke werkwijzen worden toegepast. Hiertoe dienen voldoende en goed opgeleide medewerkers alsmede voldoende middelen beschikbaar te zijn.
- (11) De integratie van biometrische identificatoren is een belangrijke stap op weg naar het gebruik van nieuwe gegevens die een betrouwbaarder verband tussen de houder van een visum en het paspoort kunnen waarborgen, om valse identiteiten te voorkomen. Daarom dient persoonlijke verschijning van de visumaanvrager - in ieder geval bij de eerste aanvraag - een van de basisvereisten te zijn voor afgifte van een visum met registratie van biometrische identificatoren in het Visum Informatie Systeem (VIS); het dient eerste aanvragers niet te worden toegestaan aanvragen in te dienen via commerciële bemiddelaars, waaronder reisbureaus.
- (12) Voor de inontvangstneming van visumaanvragen en de afname van biometrische kenmerken dienen nieuwe mogelijkheden voor de organisatie van consulaire vestigingen, waaronder colocatie, gemeenschappelijke aanvraagcentra en uitbesteding, te worden ingevoerd. Er dient een passend wettelijk kader voor deze opties tot stand te worden gebracht, met name voor de beveiliging van gegevens. Deze vormen van consulaire samenwerking en uitbesteding dienen tot stand te komen met volledige inachtneming van de algemene beginselen voor de afgifte van visa en eerbiediging van de eisen voor bescherming van gegevens als omschreven in Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens.
- (13) De aanvrager dient persoonlijk te verschijnen voor de eerste registratie van biometrische identificatoren. Om de procedure voor volgende aanvragen te vereenvoudigen, dient het mogelijk te zijn om de biometrische gegevens van de eerste aanvraag binnen 48 maanden te kopiëren. Daarbij dient rekening te worden gehouden met de bewaartermijn van het VIS. Na het verstrijken van deze termijn dienen de biometrische identificatoren opnieuw te worden afgenomen.
- (14) Statistische gegevens zijn een belangrijk middel voor het bewaken van migratiebewegingen en kunnen als doelmatig beheersinstrument worden gebruikt.

Derhalve dienen deze gegevens geregeld te worden verzameld volgens een gemeenschappelijk model.

- (15) Er dient te worden voorzien in een procedure waarmee de Commissie een aantal gedetailleerde praktische voorschriften voor de afgifte van visa voor kort verblijf kan aanpassen. In deze gevallen dienen de voor de uitvoering van deze verordening vereiste maatregelen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden¹⁴.
- (16) Om de geharmoniseerde toepassing van de verordening op uitvoerend niveau te waarborgen, dienen aanwijzingen te worden opgesteld met betrekking tot de werkwijzen en procedures die door de diplomatieke en consulaire posten van de lidstaten moeten worden toegepast bij de behandeling van visumaanvragen.
- (17) Aangezien de Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende het Visum Informatie Systeem en de uitwisseling door lidstaten van gegevens over visa voor kort verblijf (hierna te noemen: de VIS-verordening) op de huidige wetgeving is gebaseerd, dient deze te worden gewijzigd om rekening te houden met de voor het VIS relevante wijzigingen in de wetgeving.
- (18) Met betrekking tot het doel van de voorgenomen maatregel dient te worden opgemerkt dat krachtens artikel 62, leden 1 en 2, onder b), van het EG-Verdrag de Gemeenschap bevoegd - en zelfs verplicht - is om maatregelen te nemen ter vaststelling van voorschriften inzake visa voor een voorgenomen verblijf van ten hoogste drie maanden. Overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag omschreven evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan wat nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (19) Deze verordening eerbiedigt de grondrechten en neemt de beginselen in acht die met name werden erkend in het Europees verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en in het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie.
- (20) In afwijking van het bepaalde in artikel 299 van het Verdrag is deze verordening uitsluitend van toepassing op de in Europa gelegen delen van het grondgebied van Frankrijk en Nederland aangezien de overzeese gebiedsdelen geen deel uitmaken van het gebied zonder binnengrenzen.
- (21) De voorwaarden voor binnenkomst op het grondgebied van de lidstaten of voor visumafgifte doen geen afbreuk aan de huidige regels inzake de erkenning van de geldigheid van reisdocumenten.
- (22) Om de autoriteiten van de lidstaten de gelegenheid te bieden om de uitvoering van deze verordening voor te bereiden, wordt zij pas zes maanden na inwerkingtreding van toepassing, behalve voor de artikelen 46 (comitologie) en 47 (kennisgeving door de lidstaten).

¹⁴

PB L 184 van 17.9.1999, blz. 23.

- (23) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze verordening, die bijgevolg niet bindend is voor, noch van toepassing op deze lidstaat. Aangezien met deze verordening wordt voortgebouwd op het Schengenacquis krachtens de bepalingen van titel IV van het derde deel van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, beslist Denemarken op grond van artikel 5 van genoemd protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad deze verordening heeft aangenomen, of het deze in zijn nationale wetgeving zal omzetten.
- (24) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis als bedoeld in de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis¹⁵, die vallen onder artikel 1, onder B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van die overeenkomst¹⁶.
- (25) Er dient een regeling te worden getroffen op grond waarvan vertegenwoordigers van IJsland en Noorwegen kunnen worden betrokken bij de werkzaamheden van comités die de Commissie terzijde staan bij de uitoefening van de haar verleende uitvoeringsbevoegdheden. Een dergelijke regeling is besproken in de briefwisseling tussen de Gemeenschap en IJsland en Noorwegen¹⁷ die aan bovengenoemde overeenkomst is gehecht. De Commissie heeft bij de Raad een ontwerp ingediend voor een aanbeveling met het oog op de onderhandelingen over deze regeling.
- (26) Met betrekking tot Zwitserland vormt dit voorstel een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst die is ondertekend tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis¹⁸, die vallen binnen het gebied als bedoeld in artikel 4, lid 1, van Besluit 2004/860/EG van de Raad¹⁹ betreffende de ondertekening namens de Europese Unie en de ondertekening namens de Europese Gemeenschap en de voorlopige toepassing van enkele bepalingen van deze overeenkomst²⁰.
- (27) Deze verordening vormt een verdere ontwikkeling van bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis²¹. Het Verenigd Koninkrijk neemt

¹⁵ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36.

¹⁶ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31.

¹⁷ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 53.

¹⁸ Raadsdocument 13054/04, beschikbaar op <http://register.consilium.eu.int>

¹⁹ PB L 370 van 17.12.2004, blz. 78

²⁰ PB L 368 van 15.12.2004, blz. 26, en PB L 370 van 17.12.2004, blz. 78

²¹ PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43.

derhalve niet deel aan de aanneming van deze verordening en is niet gebonden door of onderworpen aan de toepassing ervan.

- (28) Deze verordening vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis²². Ierland neemt derhalve niet deel aan de aanneming van deze verordening en is hieraan niet gebonden noch onderworpen aan de toepassing ervan.
- (29) Deze verordening bevat bepalingen die, met uitzondering van artikel 22, voortbouwen op het Schengenacquis of daaraan anderszins zijn gerelateerd in de zin van artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I: Algemene bepalingen

Artikel 1

Doel en werkingssfeer

1. In deze verordening worden de voorschriften vastgesteld voor de behandeling van aanvragen voor visa voor een voorgenomen verblijf op het grondgebied van de lidstaten van niet meer dan drie maanden binnen een periode van zes maanden.
2. Deze voorschriften zijn van toepassing op alle onderdanen van derde landen die op grond van Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad²³, in het bezit dienen te zijn van een visum wanneer zij de buitengrenzen overschrijden, zulks onverminderd
 - (a) de rechten van vrij verkeer die worden genoten door onderdanen van derde landen die gezinsleden van burgers van de Unie zijn,
 - (b) de gelijkwaardige rechten die worden genoten door onderdanen van derde landen die krachtens overeenkomsten tussen de Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en deze derde landen anderzijds rechten van vrij verkeer genieten die gelijkwaardig zijn aan de rechten van burgers van de Unie en hun gezinsleden.
3. In deze verordening wordt tevens de lijst vastgesteld van derde landen waarvan de onderdanen in het bezit dienen te zijn van een transitvisum voor luchthavens en worden voorschriften gegeven voor de behandeling van visumaanvragen voor doorreis via de internationale transitzones van luchthavens van lidstaten.

²² PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20.

²³ PB L 81 van 21.3.2001, blz. 1

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (1) "onderdaan van een derde land": een persoon die geen burger van de Unie is in de zin van artikel 17, lid 1, van het verdrag;
- (2) "visum": een door een lidstaat afgegeven machtiging tot:
 - (a) binnenkomst voor een voorgenomen verblijf in die lidstaat of in meerdere lidstaten van in totaal ten hoogste drie maanden;
 - (b) binnenkomst met het oog op doorreis over het grondgebied van die lidstaat of van meerdere lidstaten; of
 - (c) doorreis via de internationale transitzones van de luchthavens van een lidstaat.
- (3) "eenvormig visum": een visum dat geldig is voor het gehele grondgebied van de lidstaten. Dit kan een van de volgende typen visa zijn:
 - (a) een "visum voor kort verblijf" (type "C"), dat de houder machtigt om ten hoogste drie maanden op het grondgebied van de lidstaten te verblijven binnen een periode van zes maanden gerekend vanaf de eerste datum van binnenkomst op het grondgebied van de lidstaten;

of
 - (b) een "doorreisvisum" (type "B"), dat de houder die vanuit een derde land naar een ander derde land reist machtigt om eenmaal, tweemaal of in bijzondere gevallen meerdere malen over het grondgebied van de lidstaten te reizen, waarbij elke doorreis niet langer dan vijf dagen mag duren.
- (4) "visum met territoriaal beperkte geldigheid" (type "VTBG B" of "VTBG C"): een visum voor kort verblijf dat de houder slechts machtigt om op het grondgebied van de lidstaat of lidstaten die het afgeven te verblijven of daarover te reizen.
- (5) "transitvisum voor luchthavens" (type "A"): een visum dat vereist is met het oog op doorreis via de internationale transitzones van de luchthavens van lidstaten door onderdanen van bepaalde derde landen, als uitzondering op het beginsel van vrije doorreis als omschreven in bijlage 9 van het Verdrag van Chicago inzake de internationale burgerluchtvaart.
- (6) "erkend reisdocument": een reisdocument dat is afgegeven door een derde land waarvan de onderdanen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad in het bezit dienen te zijn van een visum wanneer zij de buitengrenzen overschrijden, en dat door de lidstaten wordt erkend voor het aanbrengen van visa.
- (7) "visumsticker": het uniforme model voor visa zoals omschreven in Verordening (EG) nr. 1683/95 en is de fysieke vorm van de visa als omschreven in de punten 3, 4 en 5.

- (8) "afzonderlijk blad waarop een visum kan worden aangebracht": het uniforme model voor een blad waarop een visum kan worden aangebracht dat door lidstaten wordt afgegeven aan houders van reisdocumenten die niet worden erkend door de lidstaat die het blad opstelt als bedoeld in Verordening (EG) nr. 333/2002.

TITEL II: Ontvangst en behandeling van aanvragen voor visa

HOOFDSTUK I

Bij de behandeling van visumaanvragen betrokken autoriteiten

Artikel 3

Voor de behandeling van visumaanvragen bevoegde autoriteiten

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 37 zijn slechts diplomatieke of consulaire posten van lidstaten gerechtigd tot het behandelen van visumaanvragen.
2. In afwijking van het in lid 1 bepaalde, kunnen visa voor kort verblijf en doorreisvisa in uitzonderlijke gevallen aan de grens worden afgegeven door de autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor persoonscontroles. Dit geldt eveneens voor de afgifte van dergelijke visa aan zeelieden.

Artikel 4

"Territoriale" bevoegdheid

1. Onderdanen van derde landen dienen een visum aan te vragen bij de diplomatieke of consulaire post van een lidstaat in hun land van verblijf.
2. In afwijking van het in lid 1 bepaalde, kunnen aanvragen worden ingediend door onderdanen van derde landen die zich legaal ophouden in een derde land dat niet hun land van verblijf is. Aanvragers dienen in dat geval aan te tonen waarom zij de aanvraag in dat land indienen, en er dient geen twijfel te bestaan aan het voornemen van de aanvrager om naar het land van verblijf terug te keren.

In dat geval kunnen de diplomatieke of consulaire post in het land van verblijf van de aanvrager of de centrale autoriteiten van de lidstaat van afgifte worden geraadpleegd.

Artikel 5

Voor behandeling van visumaanvragen verantwoordelijke lidstaat

1. De diplomatieke of consulaire post die verantwoordelijk is voor de behandeling van een aanvraag voor een visum voor kort verblijf is :
 - (a) de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat op het grondgebied waarvan de enige of hoofdbestemming van het bezoek is gelegen, of

- (b) indien niet kan worden vastgesteld in welke lidstaat de hoofdbestemming is gelegen, de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat via de buitengrens waarvan de aanvrager voornemens is het grondgebied van de lidstaten binnen te komen.

Indien een visum voor meerdere binnenkomsten wordt aangevraagd, is de lidstaat waarin de gebruikelijke bestemming is gelegen verantwoordelijk voor de behandeling van de aanvraag. Dergelijke visa worden uitsluitend in het land van verblijf van de aanvrager afgegeven.

2. De diplomatieke of consulaire post die verantwoordelijk is voor de behandeling van een aanvraag voor een doorreisvisum is:
 - (a) in geval van doorreis door slechts een lidstaat: de diplomatieke of consulaire post van de desbetreffende lidstaat, of
 - (b) in geval van doorreis door meerdere lidstaten: de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat de buitengrens waarvan de aanvrager voornemens is als eerste te overschrijden.
3. De diplomatieke of consulaire post die verantwoordelijk is voor de behandeling van een aanvraag voor een transitvisum voor luchthavens is:
 - (a) in geval van doorreis via slechts een luchthaven: de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat op het grondgebied waarvan de transitluchthaven is gelegen, of
 - (b) in geval van dubbele of meervoudige doorreis via luchthavens: de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat op het grondgebied waarvan de eerste transitluchthaven is gelegen.

Artikel 6

Bevoegdheid in verband met de afgifte van visa aan onderdanen van derde landen die zich legaal op het grondgebied van een lidstaat bevinden

Onderdanen van derde landen die zich legaal op het grondgebied van een lidstaat ophouden zonder in het bezit te zijn van een verblijfstitel van die lidstaat op grond waarvan zij zonder visum (zie artikel 5, lid 1, onder b), en artikel 34, lid 1, onder a), van de Schengengrenscore) kunnen reizen en gegronde redenen hebben om naar een andere lidstaat te reizen, dienen een visum aan te vragen bij de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat van bestemming.

Artikel 7

Regelingen met betrekking tot vertegenwoordiging

1. Onverminderd het in artikel 5 bepaalde, kan de diplomatieke of consulaire post van een lidstaat ermee instemmen een andere lidstaat te vertegenwoordigen voor de behandeling van aanvragen voor visa voor kort verblijf, doorreisvisa en transitvisa voor luchthavens. In deze regeling dient de termijn te worden vermeld indien van

tijdelijke vertegenwoordiging sprake is, alsmede procedures voor beëindiging van de vertegenwoordiging en regelingen met betrekking tot de mogelijke beschikbaarstelling van ruimte, medewerkers en betalingen door de vertegenwoordigde lidstaat.

In dergelijke bilaterale overeenkomsten kan worden bepaald dat visumaanvragen van bepaalde categorieën onderdanen van derde landen conform het bepaalde in artikel 9, lid 3 door de vertegenwoordigende lidstaat voor voorafgaande raadpleging dienen te worden doorgezonden naar de vertegenwoordigde lidstaat.

2. Een lidstaat kan ook uitsluitend een of meer andere lidstaten vertegenwoordigen met het oog op de ontvangst van aanvragen en het opnemen van biometrische identificatoren. Ontvangst en doorgeleiding van dossiers en gegevens naar de vertegenwoordigde consulaire post dient plaats te vinden met inachtneming van de relevante voorschriften inzake de bescherming en beveiliging van gegevens.
3. De vertegenwoordigde lidstaat stelt de Commissie uiterlijk drie maanden voor het van kracht worden van de regeling of het eindigen daarvan in kennis van nieuwe vertegenwoordigingsregelingen of van de beëindiging van dergelijke regelingen.
4. Tegelijkertijd stelt de vertegenwoordigende lidstaat zowel de diplomatieke en consulaire posten van andere lidstaten als de delegatie van de Europese Commissie binnen de desbetreffende rechtsmacht in kennis wanneer vertegenwoordigingsregelingen zijn gesloten en van kracht worden.
5. De diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaat dient wanneer deze namens een andere lidstaat optreedt te voldoen aan alle voorschriften betreffende de behandeling van aanvragen voor visa voor kort verblijf, doorreisvisa en transitvisa voor luchthavens als omschreven in deze verordening. De termijnen als omschreven in artikel 20, lid 1 zijn van toepassing.
6. Wanneer een diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaat voornemens is een aanvraag af te wijzen, dient het volledige dossier te worden doorgezonden aan de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigde lidstaat, die vervolgens definitief op de aanvraag beslissen binnen de termijn als omschreven in artikel 20, lid 1.
7. Indien de diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaat besluit tot samenwerking met commerciële bemiddelaars of om een deel van de behandeling van visa uit te besteden, dienen dergelijke procedures ook betrekking te hebben op in vertegenwoordiging behandelde aanvragen. De centrale autoriteiten van de vertegenwoordigde lidstaat dienen echter tevoren naar behoren in kennis te worden gesteld.

Artikel 8

Voorafgaande raadpleging van de eigen centrale autoriteiten van de lidstaten

1. Een lidstaat kan van zijn diplomatieke of consulaire posten verlangen dat deze de centrale autoriteiten raadplegen alvorens visa af te geven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.

De derde landen voor de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen waarvan voorafgaande raadpleging vereist is, worden omschreven in bijlage I.

2. Deze raadpleging dient plaats te vinden met inachtneming van de termijn voor de behandeling van visumaanvragen als omschreven in artikel 20, lid 1.
3. Indien een lidstaat een andere lidstaat krachtens artikel 7, lid 1, vertegenwoordigt, verrichten de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaten de raadpleging als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 9

Voorafgaande raadpleging van, en kennisgeving aan centrale autoriteiten van andere lidstaten

1. Een lidstaat kan van de centrale autoriteiten van andere lidstaten verlangen dat deze zijn eigen centrale autoriteiten raadplegen alvorens visa af te geven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.

De derde landen voor de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen waarvan voorafgaande raadpleging vereist is, worden omschreven in bijlage II.

2. De geraadpleegde centrale autoriteiten dienen binnen drie werkdagen na ontvangst van het verzoek te reageren. Indien de geraadpleegde autoriteiten niet binnen deze termijn antwoorden, wordt aan de raadplegende centrale autoriteiten geacht toestemming te zijn verleend om hun diplomatieke of consulaire posten het visum te laten afgeven.
3. Een lidstaat kan vereisen dat zijn centrale autoriteiten uitsluitend in kennis worden gesteld van visa die door diplomatieke of consulaire posten van andere lidstaten worden afgegeven aan onderdanen van bepaalde derde landen of specifieke categorieën onderdanen van die landen.

De derde landen waarvoor deze kennisgeving is vereist, zijn in bijlage II met een (*) aangegeven.

4. Voorafgaande raadpleging en kennisgeving dienen plaats te vinden in overeenstemming met artikel 14, lid 2, van VIS-verordening nr. ...
5. Indien een lidstaat een andere lidstaat krachtens artikel 7, lid 1, vertegenwoordigt, verrichten de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaat de raadpleging als bedoeld in het eerste lid en/of de kennisgeving als bedoeld in lid 3.

HOOFDSTUK II **De aanvraag**

Artikel 10

Uitvoeringsbepalingen voor het indienen van de aanvraag

1. Aanvragen dienen ten hoogste drie maanden voor het begin van het voorgenomen bezoek te worden ingediend.
2. Van aanvragers kan worden verlangd dat zij een afspraak maken voor het indienen van een aanvraag. Deze afspraak kan rechtstreeks of in voorkomende gevallen via een tussenpersoon worden gemaakt met de diplomatieke of consulaire post. De wachttijd tot de afspraak dient ten hoogste twee weken te bedragen.
3. In voldoende gemotiveerde gevallen of in aantoonbaar spoedeisende gevallen dient het aanvragers te worden toegestaan om hun aanvraag met of zonder voorafgaande afspraak in te dienen of dient de afspraak onmiddellijk plaats te vinden.
4. Indien de ter staving van de aanvraag verstrekte informatie onvolledig is, dient de aanvrager te worden meegedeeld welke aanvullende documenten vereist zijn. De aanvrager dient te worden verzocht de aanvullende informatie/documenten onverwijld te verstrekken en te worden meegedeeld dat de aanvraag 1 kalendermaand na de uitnodiging als niet-ontvankelijk wordt aangemerkt indien de vereiste gegevens niet worden verstrekt.

Artikel 11

Afname van biometrische gegevens

1. De lidstaten dienen biometrische identificatoren, waaronder het gezichtsbeeld en tien vingerafdrukken van de aanvrager af te nemen, met inachtneming van de waarborgen als omschreven in het Europees verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en het Verdrag van de Verenigde Naties over de rechten van het kind.

Elke aanvrager dient bij het indienen van zijn/haar eerste aanvraag te worden uitgenodigd om persoonlijk te verschijnen. Op dat moment dienen de volgende biometrische identificatoren te worden afgenomen:

- (a) een bij de aanvraag gescande of genomen foto en
 - (b) tien vlak afgenomen en digitaal vastgelegde vingerafdrukken.
2. Bij eventuele volgende aanvragen dienen de biometrische identificatoren te worden overgenomen van de eerste aanvraag indien de laatste binnenkomst niet ouder is dan 48 maanden. Na afloop van deze termijn dient een volgende aanvraag te worden beschouwd als een "eerste aanvraag".
3. De technische eisen voor de foto en de vingerafdrukken dienen te voldoen aan de internationale normen als omschreven in document 9303 deel 1 (paspoorten), 6e uitgave van de internationale burgerluchtvaartorganisatie ICAO²⁴.

²⁴ De technische eisen zijn identiek aan de eisen voor paspoorten die door lidstaten worden afgegeven aan hun onderdanen overeenkomstig Verordening (EG) 2252/2004.

4. De biometrische identificatoren dienen te worden afgenomen door gekwalificeerde en naar behoren bevoegde medewerkers van de diplomatieke of consulaire post of, onder hun toezicht, van de externe dienstverlener als bedoeld in artikel 37, onder c).

De gegevens dienen uitsluitend in het Visum Informatie Systeem (VIS) te worden ingevoerd door naar behoren bevoegde consulaire medewerkers met inachtneming van het bepaalde in artikel 4, lid 1, artikel 5, en artikel 6, leden 5 en 6, van de VIS-verordening.

5. De volgende aanvragers zijn vrijgesteld van de verplichte afname van vingerafdrukken:

- (a) kinderen jonger dan 6 jaar;
- (b) personen waarbij het afnemen van vingerafdrukken fysiek onmogelijk is. Indien echter van minder dan tien vingers toch afdrukken kunnen worden genomen, dient het desbetreffende aantal vingerafdrukken te worden genomen.

Een lidstaat kan ontheffing van de verplichte afname van biometrische identificatoren verlenen aan houders van diplomatieke paspoorten, dienst-/officiële paspoorten en bijzondere paspoorten.

In al deze gevallen dient in het VIS de vermelding "niet van toepassing" te worden ingevoerd.

6. Op elke vestiging dienen de lidstaten hun consulaire post te voorzien van de vereiste materialen voor het afnemen/verzamelen van biometrische identificatoren of, onverminderd de mogelijkheden van vertegenwoordiging als bedoeld in artikel 7, te besluiten een van de samenwerkingsvormen als omschreven in artikel 37 te gebruiken.

Artikel 12

Indienen van een visumaanvraag

1. Bij het aanvragen van een visum dient de aanvrager:
 - (a) het in artikel 13 bedoelde aanvraagformulier in te vullen;
 - (b) een geldig reisdocument over te leggen waarvan de geldigheid ten minste drie maanden na het voorgenomen vertrek van het grondgebied van de lidstaten dient te verstrijken en dat een of meer blanco pagina's bevat voor het aanbrengen van visa;
 - (c) bewijsstukken over te leggen als bedoeld in artikel 14 en bijlage IV waaruit het doel en de duur van het verblijf blijken;
 - (d) aan te tonen dat hij/zij beschikt over voldoende middelen van bestaan overeenkomstig artikel 5, lid 3, van de Schengengrenscodes;

- (e) de afname van zijn/haar biometrische gegevens toe te staan overeenkomstig het bepaalde in artikel 11, lid 2;
 - (f) de in artikel 16 vastgestelde leges te voldoen.
2. Indien van toepassing dient de aanvrager aan te tonen dat hij een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten heeft afgesloten overeenkomstig het in artikel 15 bepaalde. Diplomatieke en consulaire posten van lidstaten kunnen in het kader van regelingen voor plaatselijke consulaire samenwerking bepalen dat dit pas bij afgifte van het visum dient te worden aangetoond.
 3. Indien van toepassing dient een stempel als omschreven in artikel 17 te worden aangebracht in het paspoort van de aanvrager.

Artikel 13

Het aanvraagformulier

1. Aanvragers van een visum dienen het aanvraagformulier als omschreven in Bijlage III in te vullen en te ondertekenen. Begeleiders die op het reisdocument van de aanvrager staan vermeld, dienen afzonderlijke aanvraagformulieren in te vullen.
2. De diplomatieke of consulaire post dient het aanvraagformulier kosteloos te verstrekken aan aanvragers. Dit formulier dient in ruime mate beschikbaar te zijn en zowel in gedrukte als elektronische vorm goed verkrijgbaar te zijn.
3. Het formulier dient in de volgende talen beschikbaar te zijn:
 - (a) de officiële taal of talen van de lidstaat waarvoor een visum vereist is,
 - (b) de officiële taal of talen van het gastland, of
 - (c) de officiële taal of talen van het gastland en de officiële taal of talen van de lidstaat waarvoor een visum wordt aangevraagd.

Naast de talen als omschreven in het eerste sublid kan het formulier ook beschikbaar worden gesteld in een andere officiële taal van de Europese Unie.

Indien het formulier alleen beschikbaar is in de officiële talen van de lidstaat waarvoor een visum wordt aangevraagd, dient een vertaling van het aanvraagformulier in de officiële taal of talen van het gastland afzonderlijk aan visumaanvragers beschikbaar te worden gesteld.

Er dient voor een vertaling van het aanvraagformulier in de officiële taal of talen van het gastland te worden gezorgd in het kader van regelingen voor plaatselijke consulaire samenwerking.

4. Aanvragers dient te worden meegedeeld in welke taal of talen het aanvraagformulier kan worden ingevuld.

Artikel 14

Bewijsstukken

1. De aanvrager van een visum dient de volgende documenten te verstrekken:
 - (a) documenten waaruit het doel van de reis blijkt
 - (b) documenten met betrekking tot huisvesting
 - (c) documenten waaruit blijkt over welke financiële middelen hij beschikt om in zijn levensonderhoud te voorzien.
 - (d) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager voornemens is om naar het land van vertrek terug te keren

Het formulier ter staving van een uitnodiging, een garantstellingsverklaring en huisvestingsverklaring is opgenomen in bijlage V.

2. Een beknopte lijst van bewijsstukken die de diplomatieke of consulaire post van de visumaanvrager kan verlangen om te toetsen of wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 12, lid 1, onder c) en d), is opgenomen in bijlage IV.
3. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking dient voor elke rechtsmacht te worden beoordeeld in hoeverre de lijsten van bewijsstukken van bijlage IV dienen te worden aangevuld en geharmoniseerd om rekening te houden met plaatselijke omstandigheden.

Artikel 15

Reisverzekering tot dekking van ziektekosten

1. Aanvragers van visa voor kort verblijf en doorreisvisa dienen aan te tonen dat zij in het bezit zijn van een toereikende en geldige reisverzekering ter dekking van eventuele uitgaven voor repatriëring om medische redenen, dringende medische zorg en/of spoedbehandeling in een ziekenhuis.

Onverminderd het bepaalde in de laatste zin van artikel 12, lid 2, dient het bezit van een reisverzekering te worden aangetoond bij het indienen van de aanvraag.

2. Aanvragers die meervoudige inreisvisa met een lange geldigheidsduur aanvragen, dienen aan te tonen dat zij in het bezit zijn van een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten voor de duur van het eerste voorgenomen bezoek.

Daarnaast dienen dergelijke aanvragers de in het aanvraagformulier opgenomen verklaring te ondertekenen en daarmee te bevestigen dat het hun bekend is dat zij bij een volgend verblijf een verzekering tot dekking van medische kosten dienen te hebben afgesloten.

3. De verzekering dient geldig te zijn op het gehele grondgebied van de lidstaten en de gehele duur van het verblijf van de betrokkene te bestrijken. De minimumdekking bedraagt 30 000 euro.

Wanneer een visum met een territoriaal beperkte geldigheid of een doorreisvisum wordt afgegeven, kan de verzekeringsdekking aan de betrokken lidstaat of lidstaten worden overgelaten.

4. Aanvragers dienen in beginsel een verzekering in hun land van verblijf af te sluiten. Indien dit niet mogelijk is, dienen zij te trachten die verzekering in een ander land af te sluiten.

Degene die het formulier van bijlage V onderschrijft, kan een verzekering voor de aanvrager afsluiten. In dat geval zijn de voorwaarden van lid 3 van toepassing.

5. Houders van diplomatieke paspoorten, zeelieden die onder de ILO-Conventies 108 en 185 vallen, alsmede onderdanen van derde landen die aan de grens een visum aanvragen, behoeven niet in het bezit te zijn van een toereikende en geldige reisverzekering.

6. De noodzaak van andere uitzonderingen kan in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking worden beoordeeld.

7. Aan de verzekeringsplicht kan geacht worden te zijn voldaan indien wordt vastgesteld dat gelet op het beroep van de aanvrager kan worden verondersteld dat een toereikende dekking van kracht is. Deze uitzondering kan betrekking hebben op bijzondere beroepsgroepen die vanwege hun beroepsmatige activiteiten reeds zijn gedekt door een reisverzekering voor ziektekosten

8. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking in een bepaalde rechtsmacht dient te worden beoordeeld of een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten kan worden afgesloten.

9. Om vast te stellen of een verzekering toereikend is, dienen de diplomatieke of consulaire posten te bepalen of aanspraken op de verzekeringsmaatschappij in een lidstaat kunnen worden geïnd.

10. Indien vrijstelling is verleend van de verzekeringsplicht, dient de betrokken autoriteit de code "N-INS" aan te brengen in de voor opmerkingen bestemde zone van de visumsticker.

Artikel 16

Legeskosten

1. Bij het indienen van een visumaanvraag dienen aanvragers een bedrag van 60 euro aan leges te voldoen, ter dekking van de administratieve kosten van de behandeling van de visumaanvraag. Deze leges worden geïnd in euro of in de nationale munt van het derde land waar de aanvraag wordt ingediend, en worden niet gerestitueerd.

2. Aanvragers dienen voor de betaalde leges een kwitantie te ontvangen. Op de kwitantie dient te worden vermeld dat de leges niet worden gerestitueerd.
3. Indien de leges in rekening worden gebracht in de nationale munteenheid van het derde land waar de aanvraag wordt ingediend, dienen de diplomatieke en consulaire posten de door de Europese Centrale Bank vastgestelde wisselkoersen toe te passen. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking kan zo worden gewaarborgd dat alle lidstaten het legesbedrag tegelijkertijd omrekenen in de nationale valuta.
4. Aanvragers uit een van de navolgende categorieën zijn vrijgesteld van leges:
 - (a) kinderen jonger dan 6 jaar;
 - (b) scholieren, studenten, postacademische studenten en begeleidende docenten die met het oog op studie of beroepsopleiding een reis maken; en
 - (c) onderzoekers uit derde landen die binnen de Gemeenschap reizen ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek als omschreven in de Aanbeveling (nr. 2005/761/EG) van het Europees Parlement en de Raad van 28 september 2005.
5. In individuele gevallen kan het te betalen legesbedrag in overeenstemming met de nationale wetgeving worden kwijtescholden of verminderd wanneer daarmee culturele belangen alsmede belangen op het gebied van buitenlands beleid, ontwikkelingsbeleid, vitale openbare belangen of humanitaire redenen gediend zijn.
6. Tot 1 januari 2008 betalen onderdanen van derde landen waarmee de Commissie in opdracht van de Raad onderhandelingen voert over een overeenkomst inzake visumondersteuning per 1 januari 2007 een legesbedrag van 35 euro.
7. Indien de houder van een in overeenstemming met artikel 21, lid 1, onder c), afgegeven VTBG - binnen de geldigheidstermijn van dat visum - naar een lidstaat dient te reizen die buiten de territoriale geldigheid van het VTBG is gelegen, worden geen legeskosten in rekening gebracht voor de behandeling van de tweede visumaanvraag.
8. De leges worden verdubbeld in gevallen waarin de visumaanvrager de visumaanvraag zonder gegronde reden drie dagen of minder voor de beoogde vertrekdatum indient.

Artikel 17

Stempel waaruit blijkt dat een aanvraag is ingediend

1. Om te voorkomen dat gelijktijdig meerdere aanvragen worden ingediend, dient de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat waarbij een aanvraag is ingediend het reisdocument van de aanvrager af te stempelen om aan te geven dat een visum is aangevraagd. Het stempel dient bij ontvangst van de aanvraag door de diplomatieke of consulaire post te worden aangebracht op de eerste beschikbare pagina in het reisdocument waarop geen aantekeningen of stempels zijn aangebracht.

2. Het stempel heeft geen juridische gevolgen voor toekomstige aanvragen.
3. Het stempel dient overeen te komen met het model als omschreven in bijlage VI en in overeenstemming met die bijlage te worden aangebracht.
4. Diplomatieke paspoorten worden niet afgestempeld. Binnen de plaatselijke consulaire samenwerking dient in overleg een geharmoniseerd beleid te worden ontwikkeld ten aanzien van vrijstellingen voor andere specifieke categorieën personen.
5. De bepalingen van dit artikel zijn niet langer van toepassing op diplomatieke en consulaire posten van lidstaten wanneer zij gegevens aan het VIS verzenden.

HOOFDSTUK III

Onderzoek en behandeling van visumaanvragen

Artikel 18

Onderzoek van de aanvraag

1. Bij het onderzoek van visumaanvragen en bewijsstukken dient bijzondere aandacht te worden geschonken aan het risico van illegale immigratie, de veiligheid van lidstaten en het voornemen tot terugkeer van de aanvrager.
2. Indien twijfel bestaat ten aanzien van het verblijfsdoel of het voornemen tot terugkeer van de aanvrager of aan de verstrekte gegevens, kan de aanvrager voor een nadere toelichting worden opgeroepen voor een gesprek op de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat die verantwoordelijk is voor het onderzoeken van de aanvraag.
3. Voor elke visumaanvraag dient het VIS te worden geraadpleegd overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 5 en 13 van de VIS-verordening.
4. Uit het onderzoek van de visumaanvraag dient te blijken of de aanvrager voldoet aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscode. Bij dat onderzoek wordt het volgende getoetst:
 - (a) de geldigheid en authenticiteit van het door de aanvrager getoonde reisdocument;
 - (b) de persoon dient geen gevaar te vormen voor de openbare orde, binnenlandse veiligheid, volksgezondheid of internationale betrekkingen van enige lidstaat; hiertoe wordt het SIS geraadpleegd, alsmede nationale databanken;
 - (c) de plaatsen van vertrek en bestemming van de betrokken onderdaan van een derde land en het doel van het voorgenomen verblijf; hiertoe worden de bewijsstukken als omschreven in artikel 14 en Bijlage IV gecontroleerd;
 - (d) indien relevant worden in het verleden afgegeven eenvormige visa in het reisdocument van de betrokken onderdaan van een derde land onderzocht om

na te gaan of de persoon de maximaal toegestane verblijfsduur op het grondgebied van de lidstaten niet heeft overschreden;

- (e) de toereikendheid van de middelen van bestaan van de aanvrager voor de duur en het doel van het voorgenomen verblijf, voor zijn of haar terugreis naar het land van herkomst of doorreis naar een derde land waar hij of zij zeker zal worden toegelaten, of zijn/haar mogelijkheden om deze middelen legaal te verkrijgen. Bij deze toetsing dient rekening te worden gehouden met de richtbedragen als bedoeld in artikel 5, lid 3, van de Schengengrenscore en met de staving van huisvesting of het dragen van kosten als omschreven in het formulier in bijlage V;
 - (f) de aanvrager dient indien van toepassing in het bezit te zijn van een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten.
- 5. Indien de aanvrager een onderdaan is van een derde land dat is vermeld op de lijst in Bijlage I of II dienen de centrale autoriteiten van de betrokken lidstaat of lidstaten te worden geraadpleegd overeenkomstig artikel 14, leden 1 en 2, van de VIS-verordening.
 - 6. Slechts de controles als bedoeld in lid 2, onder a), b) en d), dienen te worden verricht in het geval van onderdanen van derde landen die een transitvisum voor luchthavens aanvragen. In dergelijke gevallen dient het doel van de heenreis te worden gecontroleerd.
 - 7. In geval van twijfel aan de authenticiteit van de verstrekte documenten of de juistheid van hun inhoud, aan de betrouwbaarheid van de verklaringen die werden afgelegd tijdens het gesprek of aan het doel van het verblijf van de aanvrager of zijn voornemen tot terugkeer dient de diplomatieke of consulaire post het visum niet af te geven.

Artikel 19

Niet-ontvankelijkheid

- 1. Indien de aanvrager de in artikel 10, lid 4, bedoelde nadere informatie niet verstrekt binnen één kalendermaand na de datum waarop hem werd verzocht nadere informatie/documenten te verstrekken, wordt de aanvraag als niet-ontvankelijk beschouwd.
- 2. In de in lid 1 bedoelde gevallen dient de diplomatieke of consulaire post de statusgegevens in het VIS te vervangen op de wijze als omschreven in artikel 8, lid 2, van de VIS-verordening.
- 3. Indien de aanvraag als niet-ontvankelijk is bestempeld, kan de aanvrager geen beroep instellen.

Artikel 20

Beslissing op de visumaanvraag

1. Diplomatieke en consulaire posten van lidstaten dienen binnen tien werkdagen na het indienen van de aanvraag of na het voltooien van het dossier een beslissing te nemen op visumaanvragen. Deze termijn kan in individuele gevallen worden verlengd tot ten hoogste 30 dagen, met name wanneer nader onderzoek van de aanvraag noodzakelijk is, ook in de situatie als bedoeld in artikel 7, lid 6.
2. De diplomatieke of consulaire posten dienen in hun beslissing over de geldigheidsduur van het visum en de lengte van het toegestane verblijf rekening te houden met alle informatie waarover zij beschikken met betrekking tot het doel en de duur van het voorgenomen verblijf of de voorgenomen doorreis en de specifieke situatie van de aanvrager in aanmerking te nemen. Voor gewone doorreisvisa en TVL bedraagt de toegekende extra "marge" zeven dagen en voor "C"-visa met één binnenkomst vijftien dagen.
3. Meervoudige inreisvisa, die de houder het recht geven op meerdere binnenkomsten, verblijven van drie maanden of meerdere doorreizen in een periode van een half jaar, kunnen worden afgegeven met een geldigheidsduur van ten hoogste 5 jaar.

De volgende criteria zijn met name relevant voor besluiten om dergelijke visa af te geven:

- (a) de noodzaak voor de aanvrager om veelvuldig en/of regelmatig te reizen vanwege zijn beroeps- of gezinssituatie, bijvoorbeeld in het geval van zakenlieden, ambtenaren die betrokken zijn bij reguliere officiële contacten met lidstaten en instellingen van de Gemeenschap, gezinsleden van burgers van de Unie, gezinsleden van onderdanen van derde landen die in lidstaten verblijven en zeelieden,
 - (b) de integriteit en betrouwbaarheid van de aanvrager, waaronder met name het juiste gebruik van eerder afgegeven Schengenvisa, zijn/haar economische situatie in het land van herkomst en zijn/haar werkelijke voornemen om naar dat land terug te keren.
4. Diplomatieke en consulaire posten van lidstaten dienen de data als omschreven in artikel 8, lid 1, van de VIS-verordening in het VIS in te voeren wanneer een beslissing is genomen over de afgifte van een visum.

Artikel 21

Visa met territoriaal beperkte geldigheid

1. Een visum met territoriaal beperkte geldigheid (VTBG) dient bij wijze van uitzondering in de volgende gevallen te worden afgegeven:
 - (a) wanneer een diplomatieke of consulaire post het op humanitaire gronden, vanwege het nationaal belang of gelet op internationale verplichtingen noodzakelijk acht om af te wijken van het beginsel dat dient te worden voldaan aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscode;

- (b) wanneer een diplomatieke of consulaire post het op humanitaire gronden, vanwege het nationale belang of gelet op internationale verplichtingen noodzakelijk acht om een visum af te geven hoewel de procedure van voorafgaande raadpleging aanleiding gaf tot bezwaren van de zijde van de geraadpleegde lidstaat of indien geen voorafgaande raadpleging heeft plaatsgevonden vanwege de spoedeisende aard van de aanvraag (humanitaire gronden, nationaal belang of vanwege internationale verplichtingen);
- (c) wanneer een diplomatieke of consulaire post om spoedeisende en door de aanvrager aangetoonde redenen voor een verblijf gedurende hetzelfde halfjaar een nieuw visum afgeeft aan een aanvrager die gedurende dezelfde periode van zes maanden reeds een visum voor een verblijf van drie maanden heeft gebruikt.

In de gevallen als bedoeld in het eerste sublid, is het afgegeven visum uitsluitend geldig voor het grondgebied van de lidstaat van afgifte.

Indien de aanvrager in het bezit is van een reisdocument dat door een of meer doch niet alle lidstaten niet wordt erkend, dient een visum te worden afgegeven dat geldig is voor het grondgebied van de lidstaten die het reisdocument erkennen. Indien de lidstaat die het visum afgeeft het reisdocument van de aanvrager niet erkent, dient het afgegeven visum uitsluitend voor die lidstaat geldig te zijn.

2. De centrale autoriteiten van de lidstaat waarvan de diplomatieke of consulaire post in de onder a) en b) van het eerste sublid van lid 1 omschreven gevallen VTBG's heeft afgegeven, dienen de centrale autoriteiten van de andere lidstaten onverwijld van de relevante informatie in kennis te worden gesteld.

Artikel 22

Transitvisum voor luchthavens

1. Onderdanen van de derde landen die staan vermeld op de lijst van bijlage VII dienen in het bezit te zijn van een transitvisum voor luchthavens wanneer zij door de internationale transitzones van luchthavens op het grondgebied van lidstaten reizen.
2. De volgende categorieën personen zijn vrijgesteld van deze eis om in het bezit zijn van een transitvisum voor luchthavens als omschreven in lid 1:
 - (a) houders van door een lidstaat afgegeven eenvormige visa voor kort verblijf of doorreisvisa;
 - (b) onderdanen van derde landen die in het bezit zijn van verblijfstitels die zijn afgegeven door Andorra, Japan, Canada, Monaco, San Marino of de Verenigde Staten van Amerika en de onvoorwaardelijke terugkeer van de houder garanderen en zijn vermeld op de lijst in bijlage VIII;
 - (c) gezinsleden van burgers van de Unie;
 - (d) houders van diplomatieke paspoorten;

- (e) vliegtuigbemanningsleden die onderdaan zijn van een staat die partij is bij het Verdrag van Chicago inzake de Internationale Burgerluchtvaart.

Artikel 23

Weigering van een visum

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 21, lid 1, dient een visum te worden geweigerd wanneer de aanvrager:
 - (a) een nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;
 - (b) niet aantoont dat hij beschikt over voldoende middelen van bestaan voor de gehele duur van het verblijf en voor terugkeer naar zijn land van herkomst of vertrek dergelijke middelen legaal kan verwerven;
 - (c) het doel en de duur van het verblijf onvoldoende heeft aangetoond;
 - (d) in voorkomende gevallen niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten;
 - (e) in een periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaat heeft verbleven;
 - (f) in het SIS of een nationaal register gesignaleerd staat als zijnde een persoon aan wie de toegang dient te worden ontzegd;
 - (g) wordt beschouwd als een gevaar voor de openbare orde, binnenlandse veiligheid, volksgezondheid of de internationale betrekkingen van de Europese Unie of haar lidstaten.
2. Van de beslissing waarin de exacte redenen voor de weigering worden vermeld, dient kennis te worden gedaan door middel van het standaardformulier van bijlage IX. Dit formulier dient eveneens te worden gebruikt wanneer het visum aan de grens wordt geweigerd.
3. Aanvragers die een visum is geweigerd, dienen in beroep te kunnen gaan. Op het beroep is de nationale wetgeving van toepassing. Schriftelijke informatie over contactadressen waar informatie beschikbaar is over vertegenwoordigers die bevoegd zijn om namens de aanvragers op te treden overeenkomstig nationale wetgeving, dient aan de aanvragers te worden verstrekt.
4. In de in artikel 7, lid 6, bedoelde gevallen dient de diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigende lidstaat de aanvrager in kennis te stellen van het besluit van de vertegenwoordigde lidstaat.
5. Een afwijzing heeft geen gevolgen voor een toekomstige visumaanvraag, die op zijn eigen verdiensten zal worden beoordeeld.

Artikel 24

Aan een afgegeven visum verbonden rechten

Aan het bezit van een visum voor kort verblijf of een doorreisvisum kan als zodanig geen automatisch recht op binnenkomst worden ontleend.

Artikel 25

Invullen van de visumsticker

1. Bij het invullen van de visumsticker dienen de diplomatieke en consulaire posten van lidstaten de voorgeschreven gegevens als omschreven in bijlage X in te vullen en tevens het machineleesbare gedeelte in te vullen dat wordt omschreven in document 9303, Deel 1n (zesde uitgave, juni 2006) van de ICAO.
2. Lidstaten kunnen nationale vermeldingen aanbrengen in het voor opmerkingen bestemde gedeelte van de visumsticker; dit dienen niet dezelfde aantekeningen zijn als de verplichte gegevens van bijlage X.
3. Alle vermeldingen dienen op de visumsticker te worden afgedrukt. Visumstickers mogen uitsluitend met de hand worden ingevuld in geval van technische overmacht.

Artikel 26

Ongeldig maken van ingevulde visumstickers

1. In een afgedrukte visumsticker mogen geen wijzigingen met de hand worden aangebracht.
2. Indien een vergissing wordt geconstateerd vóór aanbrenging van de sticker in het paspoort dient de sticker te worden vernietigd.
3. Indien een vergissing wordt geconstateerd nadat de sticker in het paspoort is aangebracht, dient de sticker ongeldig te worden gemaakt door het aanbrengen van een rood kruis over de sticker, waarna een nieuwe sticker dient te worden aangebracht.
4. Indien een vergissing wordt geconstateerd nadat de desbetreffende gegevens in het VIS zijn ingevoerd overeenkomstig artikel 8 van de VIS-Verordening, dient de vergissing te worden hersteld in overeenstemming met artikel 21, lid 1, van de VIS-Verordening.

Artikel 27

Aanbrengen van visumstickers

1. De afgedrukte visumsticker met de gegevens als bedoeld in artikel 25 en bijlage X dient te worden aangebracht op de eerste bladzijde van het paspoort waarop zich

geen vermeldingen of stempels bevinden (anders dan het stempel waaruit blijkt dat een aanvraag is ingediend).

De sticker dient te worden geplaatst en aangebracht op de hoek van de pagina van het reisdocument. De machineleesbare zone van de sticker dient op de hoek van de bladzijde te worden uitgelijnd.

2. Het stempel van de diplomatieke of consulaire post van afgifte dient zodanig in zone "OPMERKINGEN" te worden geplaatst dat het voorbij de rand van de sticker doorloopt op de bladzijde van het reisdocument.

Alleen wanneer moet worden afgezien van invulling van de machineleesbare zone mag het stempel in deze zone worden aangebracht om deze zo onbruikbaar te maken. De afmetingen en de inhoud van het stempel en de te gebruiken inkt dienen te worden vastgesteld in nationale voorschriften van de lidstaat.

3. Ter voorkoming van hergebruik van een visumsticker die is aangebracht op het uniforme model voor een blad wordt aan de rechterkant, op het breukvlak tussen de sticker en het blad, het stempel van de consulaire post van afgifte aangebracht, zodanig dat het lezen van de ingevulde rubrieken en gegevens niet wordt bemoeilijkt en de machineleesbare zone, indien deze is ingevuld, niet wordt bedrukt.
4. Wanneer de lidstaat die het visum afgeeft het reisdocument van de aanvrager niet erkent, dient het afzonderlijke blad voor het aanbrengen van een visum te worden gebruikt.
5. Individuele visa die worden afgegeven aan begeleiders krachtens artikel 13, lid 1, en in het reisdocument van de aanvrager zijn opgenomen, dienen in dat reisdocument te worden aangebracht.

Wanneer het reisdocument waarin begeleidende personen zijn opgenomen niet wordt erkend door de lidstaat die het visum afgeeft, dienen de individuele visa te worden aangebracht op het afzonderlijke blad waarop een visum kan worden aangebracht.

Hoofdstuk IV

Wijziging van de geldigheidsduur van een afgegeven visum

Artikel 28

Verlenging

1. De geldigheidsduur en/of de duur van het verblijf van een afgegeven visum voor kort verblijf of doorreisvisum dient te worden verlengd op verzoek van de houder indien hij kan aantonen dat sprake is van overmacht, humanitaire redenen, zwaarwegende beroepsmatige en/of persoonlijke redenen.
2. Een verlenging van een visum als bedoeld in lid 1 kan er in geen geval toe leiden dat het type visum wordt gewijzigd of dat het verblijf langer duurt dan drie maanden (visum voor kort verblijf) of 10 dagen (doorreisvisum).

3. Behoudens andersluidende besluiten van de administratieve autoriteit die het visum verlengt, behoudt het verlengde visum de territoriale geldigheid van het oorspronkelijke visum.
4. De administratieve autoriteit die bevoegd is tot verlenging van het visum is de autoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan de onderdaan van een derde land zich bevindt op het moment waarop verlenging wordt aangevraagd.

Lidstaten dienen aan de Commissie op te geven welke autoriteiten bevoegd zijn tot het verlengen van visa.
5. Voor het verlengen van een visum wordt een bedrag van 30 euro aan legeskosten in rekening gebracht.
6. Eenvormige visa worden verlengd door middel van een stempel dat overeenkomt met het model van bijlage XI. De bevoegde autoriteit plaatst eveneens haar stempel.
7. Informatie over verlengde visa wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 12 van de VIS- verordening.

Artikel 29

Annulering

1. Een visum kan worden geannuleerd:
 - (a) door de diplomatieke of consulaire post die het heeft afgegeven, om te voorkomen dat de houder binnenkomt op het grondgebied van de lidstaten wanneer na afgifte van het visum blijkt dat de houder niet voldoet aan de voorwaarden voor afgifte van een visum.
 - (b) door controlerende autoriteiten aan de grens, overeenkomstig artikel 13, lid 1, en bijlage V, deel A, punt 2, van de Schengengrenscore.
2. Informatie over geannuleerde visa wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 11 van de VIS-Verordening.
3. Indien een visum op grond van lid 1, onder b), wordt geannuleerd door de grensautoriteiten van een andere lidstaat dan de lidstaat van afgifte dient de lidstaat van afgifte in kennis te worden gesteld van de annulering van zijn visa.

Artikel 30

Intrekking van een visum

1. Een visum kan in de volgende gevallen worden ingetrokken:
 - (a) door de diplomatieke of consulaire post die het heeft afgegeven, op verzoek van de houder; in dat geval dient een stempel op de visumsticker te worden aangebracht waaruit blijkt dat het visum op verzoek van de houder is ingetrokken.

- (b) door de bevoegde autoriteiten, na binnenkomst van de houder op het grondgebied van de lidstaten, indien de houder niet langer voldoet aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscore.
- 2. Informatie over geannuleerde visa wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig de bepalingen van artikel 11 van de VIS-verordening.
- 3. Indien een visum op grond van lid 1, onder b), wordt geannuleerd door de bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat dan de lidstaat van afgifte, dient de lidstaat van afgifte in kennis te worden gesteld van de annulering van zijn visa.

Artikel 31

Beperking van de door een visum toegestane verblijfsduur

- 1. Met de grenscontrole belaste autoriteiten kunnen besluiten de door een visum toegestane verblijfsduur te beperken indien wordt vastgesteld dat de houder niet beschikt over toereikende middelen om in zijn levensonderhoud te voorzien gedurende de aanvankelijk voorgenomen verblijfsduur.
- 2. Informatie over de beperking van de door een visum toegestane verblijfsduur wordt in het VIS ingevoerd overeenkomstig het bepaalde in artikel 11 van de VIS-Verordening.

Hoofdstuk V

Aan de buitengrenzen afgegeven visa

Artikel 32

Aan de buitengrenzen afgegeven visa

- 1. Visa voor kort verblijf of doorreisvisa kunnen uitsluitend aan de buitengrenzen worden afgegeven indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - (a) de aanvrager voldoet aan de voorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscore;
 - (b) de aanvrager is niet in de gelegenheid geweest om op voorhand een visum aan te vragen,
 - (c) de aanvrager verstrekt bewijsstukken ter staving van onvoorziene en dringende redenen voor zijn binnenkomst; en
 - (d) de terugkeer van de aanvrager naar zijn/haar land van herkomst of zijn/haar doorreis door andere landen dan lidstaten die het Schengenacquis volledig toepassen wordt zeker geacht.
- 2. Indien een visum aan de buitengrenzen wordt aangevraagd, vervalt de eis dat de aanvrager in het bezit is van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten.

3. Een aan de buitengrens afgegeven visum kan naar gelang van het geval van het volgende type zijn:
 - (a) een gewoon visum voor kort verblijf dat de houder machtigt om gedurende ten hoogste 15 dagen in alle lidstaten te verblijven, of
 - (b) een gewoon doorreisvisum dat de houder machtigt tot doorreis gedurende ten hoogste 5 dagen en voor alle lidstaten geldig is.
4. Indien niet wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 5, lid 1, van de Schengengrenscode, kunnen de voor afgifte aan de grens verantwoordelijke autoriteiten overeenkomstig het bepaalde in artikel 21, lid 1, onder a), een visum met territoriaal beperkte geldigheid afgeven voor het grondgebied van de lidstaat van afgifte.
5. Aan een onderdaan van een derde land die behoort tot een categorie personen voor wie voorafgaande raadpleging dient plaats te vinden overeenkomstig artikel 9 kan aan de grens in beginsel geen visum worden afgegeven.

In bijzondere gevallen kan aan de grens aan dergelijke personen overeenkomstig artikel 21, lid 1, onder b), echter een visum met territoriaal beperkte geldigheid worden afgegeven dat uitsluitend geldig is voor het grondgebied van de lidstaat van afgifte.
6. De bepalingen met betrekking tot motivering en kennisgeving van afwijzingen en de mogelijkheden tot beroep als omschreven in artikel 23 en bijlage IX zijn van toepassing.

Artikel 33

Afgifte aan de grens van visa aan transiterende zeelieden

1. Aan een zeeman die over een visum dient te beschikken voor overschrijding van de buitengrenzen van de lidstaten kan aan de grens een doorreisvisum worden afgegeven indien hij:
 - (a) voldoet aan de voorwaarden van artikel 32, lid 1, en
 - (b) de desbetreffende grens overschrijdt teneinde in te schepen in, opnieuw in te schepen in of van boord te gaan van een schip waarop hij als zeeman zal werken dan wel gewerkt heeft.
2. Alvorens aan de grens een visum af te geven aan een transiterende zeeman dienen de bevoegde nationale autoriteiten te voldoen aan de voorschriften van bijlage XII, deel 1 en dient de noodzakelijke informatie over de betrokken zeeman door middel van een volledig ingevuld formulier voor transiterende zeelieden als omschreven in bijlage XII, deel 2, te zijn uitgewisseld.
3. Dit artikel is van toepassing onverminderd het bepaalde in artikel 32, leden 3, 4 en 5.

TITEL III: Beheer en organisatie

Artikel 34

Organisatie van de dienst "Visa"

1. De lidstaten zijn verantwoordelijk voor de organisatie van de visumafdelingen van hun diplomatieke en consulaire posten.

Om een afname van waakzaamheid te voorkomen en medewerkers te beschermen tegen druk op plaatselijk niveau worden roulatieschema's opgesteld voor medewerkers die rechtstreeks contact hebben met aanvragers. Ongeacht de kwaliteit van de dienstverlening, hun kennis of taken dienen medewerkers ten minste elke zes maanden van functie te wisselen. Bijzondere aandacht dient te worden geschonken aan een duidelijke werkorganisatie en een goede toewijzing/scheiding van verantwoordelijkheden met betrekking tot de uiteindelijke beslissing over visumaanvragen. VIS en SIS en andere vertrouwelijke informatie dient uitsluitend te kunnen worden geraadpleegd door een beperkt aantal naar behoren bevoegde vaste geëxpatrieerde medewerkers. Om ongeoorloofde toegang tot dergelijke databanken te voorkomen, dienen passende maatregelen te worden getroffen.

2. Met betrekking tot opslag en verwerking van visumstickers dienen strenge veiligheidsmaatregelen te worden getroffen om fraude of verlies te voorkomen. Zowel gebruikte als geannuleerde visumstickers dienen te worden geregistreerd.

3. De diplomatieke en consulaire posten van de lidstaten dienen afschriften van visumaanvragen te archiveren. Elk individueel dossier dient te bestaan uit het aanvraagformulier, afschriften van relevante bewijsstukken, aantekeningen van verrichte controles en een afschrift van het afgegeven visum, zodat medewerkers in voorkomende gevallen de achtergrond van een beslissing op een aanvraag kunnen nagaan.

Individuele dossiers dienen gedurende vijf jaar te worden bewaard wanneer een visum is afgegeven en wanneer het is geweigerd.

Artikel 35

Middelen voor de behandeling van visumaanvragen en het toezicht op diplomatieke en consulaire posten

1. Lidstaten dienen geschikte medewerkers in toereikende aantallen in te zetten voor de uitvoering van de taken in verband met de behandeling van visumaanvragen, zodat in hun diplomatieke en consulaire posten een doelmatige en geharmoniseerde behandeling van aanvragen en aanvragers kan plaatsvinden. Kantoorruimte dient te voldoen aan de relevante functionele eisen van geschiktheid. Er dienen passende veiligheidsmaatregelen te kunnen worden getroffen.
2. De centrale autoriteiten van lidstaten dienen zowel uitgezonden medewerkers als lokale medewerkers op passende wijze op te leiden en hen te voorzien van volledige,

nauwkeurige en bijgewerkte informatie over de relevante communautaire en nationale wetgeving.

3. De centrale autoriteiten van lidstaten dragen zorg voor een geregeld en passend toezicht op de behandeling van visumaanvragen en nemen verbeteringsmaatregelen wanneer wordt vastgesteld dat bepalingen niet worden toegepast.

Artikel 36

Gedrag van medewerkers die visumaanvragen behandelen

1. Diplomatieke en consulaire posten van lidstaten dienen te waarborgen dat aanvragers op correcte wijze worden bejegend.
2. Bij de verrichting van hun taken eerbiedigen consulaire medewerkers de menselijke waardigheid volledig. Elke maatregel dient evenredig te zijn met de daarmee nagestreefde doeleinden.
3. In de uitvoering van hun werkzaamheden dienen consulaire medewerkers zich te onthouden van discriminatie op grond van geslacht, afkomst, religie of godsdienst, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid.

Artikel 37

Vormen van samenwerking in verband met de ontvangst van visumaanvragen

1. Lidstaten kunnen op de volgende wijzen samenwerken:
 - (a) "colocatie": medewerkers van de diplomatieke en consulaire posten van een of meer lidstaten behandelen de aanvragen (met inbegrip van biometrische identificatoren) die aan hen worden gezonden op de diplomatieke en consulaire post van een andere lidstaat en delen de voorzieningen van die lidstaat. De betrokken lidstaten dienen in overleg de duur en de voorwaarden voor beëindiging van de colocatie vast te stellen, alsmede het deel van de legeskosten dat wordt ontvangen door de lidstaat waarvan de diplomatieke of consulaire post wordt gebruikt.
 - (b) "gemeenschappelijke aanvraagcentra": medewerkers van diplomatieke en consulaire posten van twee of meer lidstaten worden gezamenlijk ondergebracht in één gebouw met het oog op de ontvangst van visumaanvragen (met inbegrip van biometrische identificatoren) die daarheen worden gezonden. Aanvragers dienen te worden verwezen naar de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van de visumaanvraag. Lidstaten dienen overeenstemming te bereiken over de duur en de voorwaarden voor beëindiging van deze vorm van samenwerking alsmede over de verdeling van kosten over de deelnemende lidstaten. Eén lidstaat is verantwoordelijk voor overeenkomsten met betrekking tot facilitaire aangelegenheden en diplomatieke betrekkingen met het gastland.
 - (c) "samenwerking met externe dienstverleners": indien het gelet op de plaatselijke situatie van de consulaire post niet passend is om het consulaire kantoor uit te

rusten met faciliteiten voor het afnemen/verzamelen van biometrische identificatoren of colocatie of een Gemeenschappelijk aanvraagcentrum op te zetten, kunnen een of meer lidstaten voor de ontvangst van visumaanvragen (inclusief biometrische identificatoren) samenwerken met een externe dienstverlener. In dergelijke gevallen dient/dienen de betrokken lidstaat/lidstaten aansprakelijk te blijven voor de naleving van de voorschriften inzake de beveiliging van gegevens bij de behandeling van visumaanvragen.

Artikel 38

Samenwerking met externe dienstverleners

1. De samenwerking met externe dienstverleners heeft een van de onderstaande vormen:
 - (a) de externe dienstverlener treedt op als een callcenter dat algemene informatie verstrekt over de eisen voor het aanvragen van een visum en het afsprakensysteem beheert; en/of,
 - (b) de externe dienstverlener verstrekt algemene informatie over de eisen voor het aanvragen van visa, ontvangt aanvragen, bewijsstukken en biometrische gegevens van visumaanvragers, int de legeskosten (zoals omschreven in artikel 16) en zendt volledige dossiers en gegevens aan de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat die bevoegd is voor de behandeling van de aanvraag.
2. De betrokken lidsta(a)t(en) dienen een externe dienstverlener te selecteren die in staat is om alle technische en organisatorische veiligheidsmaatregelen te waarborgen en de door de lidsta(a)t(en) vereiste passende technische en organisatorische maatregelen kan treffen om persoonsgegevens te beschermen tegen onopzettelijke of onrechtmatige vernietiging of onopzettelijk verlies, aantasting, ongeoorloofde openbaarmaking of toegang, met name wanneer bij de behandeling gegevens over een netwerk worden verzonden en dossiers en gegevens van en naar de consulaire post worden verzonden, alsmede tegen alle overige onrechtmatige vormen van behandeling.

Bij de keuze van een externe dienstverlener dienen diplomatieke en consulaire posten van lidstaten de solvabiliteit en de betrouwbaarheid van de onderneming nauwgezet te onderzoeken (met inbegrip van eventuele benodigde licenties, handelsregistraties, statuten, bankovereenkomsten) en dienen zij te waarborgen dat er geen sprake is van belangenverstrengeling.
3. Externe dienstverleners dienen in geen geval toegang te hebben tot het Visum Informatie Systeem (VIS). De toegang tot het VIS is uitsluitend voorbehouden aan naar behoren gemachtigde medewerkers van diplomatieke of consulaire posten.
4. De betrokken lidstaat of lidstaten dient/dienen een overeenkomst te sluiten met de externe dienstverlener overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 van Richtlijn 95/46/EG. Alvorens een dergelijke overeenkomst te sluiten, dient de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat binnen de plaatselijke consulaire samenwerking de

diplomatieke en consulaire posten van andere lidstaten en de delegatie van de Commissie mee te delen waarom de overeenkomst noodzakelijk is.

5. Naast de verplichtingen als omschreven in artikel 17 van Richtlijn 95/46/EG dient de overeenkomst ook te voorzien in bepalingen waarin:
 - (a) de exacte verantwoordelijkheden van de dienstverlener worden omschreven;
 - (b) van de dienstverlener wordt vereist dat deze werkt volgens de aanwijzingen van de verantwoordelijke lidstaten en de gegevens uitsluitend verwerkt ten behoeve van de verwerking van persoonsgegevens van visumaanvragen namens de verantwoordelijke lidstaten, in overeenstemming met Richtlijn 95/46;
 - (c) van de dienstverlener wordt vereist dat deze de aanvragers voorziet van de informatie als bedoeld in de VIS-verordening;
 - (d) wordt bepaald dat consulaire medewerkers te allen tijde toegang hebben tot de kantoren van de dienstverlener;
 - (e) van de dienstverlener wordt vereist dat deze de geheimhouding betracht (met inbegrip van de beveiliging van de ten behoeve van visumaanvragen verzamelde gegevens);
 - (f) bepalingen met betrekking tot schorsing en beëindiging zijn opgenomen.
6. De betrokken lidstaat of lidstaten dient/dienen toe te zien op de uitvoering van de overeenkomst, met inbegrip van:
 - (a) de algemene voorlichting door de dienstverlener aan visumaanvragers;
 - (b) de technische en organisatorische veiligheidsmaatregelen en de passende technische en organisatorische maatregelen om persoonsgegevens te beschermen tegen onopzettelijke of onrechtmatige vernietiging of onopzettelijk verlies, aantasting, ongeoorloofde openbaarmaking of toegang, met name wanneer bij de behandeling gegevens over een netwerk worden verzonden, en tegen alle overige onrechtmatige vormen van behandeling alsmede de ontvangst en verzending van dossiers en gegevens naar de consulaire post;
 - (c) de afname van biometrische identificatoren;
 - (d) de maatregelen ter waarborging van de naleving van bepalingen inzake gegevensbescherming.
7. Het totaalbedrag aan legeskosten dat door de externe dienstverlener in rekening wordt gebracht voor behandeling van de visumaanvraag dient niet hoger te zijn dan het in artikel 16 vastgestelde bedrag.
8. De consulaire medewerkers van de betrokken lidstaten dienen de dienstverlener zodanig op te leiden dat hij beschikt over de kennis die vereist is voor een goede dienstverlening en een toereikende voorlichting aan visumaanvragers.

Organisatorische aspecten

1. Accurate voorlichting over de wijzen waarop een afspraak kan worden gemaakt en een visumaanvraag kan worden ingediend, behoort door de diplomatieke en consulaire posten van lidstaten aan het publiek bekend te worden gemaakt.
2. Ongeacht de gekozen vorm van samenwerking kunnen lidstaten besluiten om voor aanvragers de mogelijkheid te handhaven om een visumaanvraag visum rechtstreeks in te dienen bij hun diplomatieke of consulaire posten. Lidstaten waarborgen de continuïteit van de ontvangst en de behandeling van visumaanvragen in geval van een onvoorziene beëindiging van de samenwerking met andere lidstaten of met enige externe dienstverlener.
3. Lidstaten dienen de Commissie in kennis te stellen van de wijze waarop zij voornemens zijn de ontvangst en behandeling van visumaanvragen op elke consulaire vestiging te organiseren. De Commissie draagt zorg voor een goede openbaarmaking.

De lidstaten zenden de door hen gesloten overeenkomsten aan de Commissie.

Indienen van visumaanvragen door commerciële bemiddelaars

1. Voor herhaalde aanvragen in de zin van artikel 11, lid 2, kunnen lidstaten hun diplomatieke of consulaire posten toestaan om samen te werken met commerciële bemiddelaars (waaronder particuliere administratiekantoren, vervoersondernemingen of reisbureaus (touroperators en wederverkopers), hierna "commerciële bemiddelaars" te noemen), die aanvragen en bewijsstukken in ontvangst nemen, de legeskosten innen en de volledige dossiers toezenden aan de diplomatieke of consulaire post van de lidstaat die bevoegd is voor de behandeling van de aanvraag
2. Alvorens over te gaan tot erkenning van commerciële bemiddelaars die de in het eerste lid omschreven taken verrichten, dienen diplomatieke en consulaire posten van lidstaten met name de volgende aspecten te toetsen:
 - (a) de huidige status van de bemiddelaar: huidige vergunning, handelsregister, overeenkomsten met banken;
 - (b) bestaande overeenkomsten met in de lidstaten gevestigde commerciële partners die logies en andere pakketreizen aanbieden;
 - (c) overeenkomsten met luchtvaartmaatschappijen, die moeten bestaan uit een heenreis en een gegarandeerde terugreis op een vaste datum.
3. Op erkende commerciële bemiddelaars dient onafgebroken toezicht te worden uitgeoefend door middel van steekproefsgewijze controles, die onder meer bestaan uit persoonlijke of telefonische gesprekken met aanvragers, controles van reizen en accommodaties, toetsing van de toereikendheid en de dekking voor individuele

reizigers van de reisverzekering tot dekking van ziektekosten en, voor zover mogelijk, controle van de documenten betreffende een groepsgewijze terugreis.

4. Binnen de plaatselijke consulaire samenwerking dient informatie te worden uitgewisseld over geconstateerde onregelmatigheden, weigering van door commerciële bemiddelaars ingediende aanvragen en aangetroffen vormen van fraude met reisdocumenten en het niet uitvoeren van geplande reizen.
5. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking worden lijsten uitgewisseld van de commerciële bemiddelaars die door de diplomatieke of consulaire posten zijn erkend of waarvan de erkenning is ingetrokken (in dit laatste geval worden de redenen vermeld).

Elke diplomatieke of consulaire post dient te waarborgen dat het publiek wordt geïnformeerd over de lijst van erkende bemiddelaars waarmee hij samenwerkt.

Artikel 41

Publieksvoorlichting

1. Lidstaten en hun diplomatieke of consulaire posten dienen het publiek te voorzien van alle relevante informatie met betrekking tot het aanvragen van een visum:
 - (a) de criteria, voorwaarden en procedures voor het aanvragen van een visum;
 - (b) de wijze waarop in voorkomende gevallen een afspraak kan worden gemaakt;
 - (c) de plaats waar de aanvraag moet worden ingediend (bevoegde diplomatieke of consulaire post, gemeenschappelijk aanvraagcentrum of externe dienstverlener).
2. De vertegenwoordigende lidstaat en de vertegenwoordigde lidstaat informeren het publiek drie maanden voordat deze van kracht worden over vertegenwoordigingsregelingen als bedoeld in artikel 7. Daarbij dient duidelijk te worden gemaakt welke categorieën aanvragers hun aanvraag mogelijk rechtstreeks dienen te richten aan een diplomatieke of consulaire post van de vertegenwoordigde lidstaat.
3. Zowel het publiek als de autoriteiten van het gastland dient te worden meegedeeld dat het stempel als bedoeld in artikel 17 geen juridische gevolgen heeft.
4. Het publiek dient te worden voorgelicht over de termijnen voor de behandeling van visumaanvragen als omschreven in artikel 20, lid 1. Tevens dient het te worden voorgelicht over de derde landen waarvan over de onderdanen of specifieke categorieën onderdanen voorafgaande raadpleging dient plaats te vinden overeenkomstig de bijlagen I en II.
5. Het publiek dient te worden voorgelicht over het feit dat van afwijzende beslissingen op visumaanvragen kennis dient te worden gegeven aan de aanvrager, dat in die beslissing de daaraan ten grondslag liggende redenen dienen te worden vermeld en dat afgewezen aanvragers het recht hebben om beroep aan te tekenen. Er dient

voorlichting te worden gegeven over de beroepsmogelijkheden, de bevoegde rechterlijke instantie en de termijn voor het instellen van beroep.

6. Het publiek dient te worden voorgelicht over het feit dat aan het bezit van een visum als zodanig geen automatisch recht op binnenkomst kan worden ontleend en dat van de houders van visa verlangd kan worden dat zij aan de grens bewijsstukken tonen.
7. Het publiek dient te worden voorgelicht over de wisselkoers die diplomatieke en consulaire posten van lidstaten toepassen bij de omrekening van de legeskosten in de plaatselijke munteenheid.

TITEL IV: Plaatselijke consulaire samenwerking

Artikel 42

Plaatselijke consulaire samenwerking van diplomatieke en consulaire posten van lidstaten

1. Om een geharmoniseerde toepassing van het gemeenschappelijk visumbeleid te waarborgen waarin indien relevant rekening wordt gehouden met plaatselijke omstandigheden, dienen diplomatieke en consulaire posten van lidstaten en de Commissie binnen elke rechtsmacht samen te werken en vast te stellen in hoeverre het noodzakelijk is om met name het volgende tot stand te brengen:
 - (a) een geharmoniseerde lijst van bewijsstukken die door aanvragers verstrekt dienen te worden, rekening houdend met de bepalingen van artikel 14 en bijlage IV;
 - (b) gemeenschappelijke criteria voor het onderzoek van visumaanvragen, met name met betrekking tot de eis dat de aanvrager in het bezit is van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten (inclusief de vrijstellingen en de onmogelijkheid om ter plaatse een goede reisverzekering tot dekking van ziektekosten af te sluiten), de legeskosten, het gebruik van het stempel waaruit blijkt dat een visum is aangevraagd en onderwerpen die verband houden met het aanvraagformulier.
 - (c) gemeenschappelijke criteria voor de behandeling van de verschillende typen reisdocumenten en een uitputtende lijst van door het gastland afgegeven reisdocumenten. Deze lijst dient geregeld te worden geactualiseerd.
 - (d) een geharmoniseerde benadering van de samenwerking met externe dienstverleners en commerciële bemiddelaars.

Indien met betrekking tot een of meer van de punten a tot en met d uit de beoordeling in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking blijkt dat een plaatselijke geharmoniseerde benadering noodzakelijk is, dienen maatregelen met het oog op een dergelijke geharmoniseerde benadering te worden vastgesteld volgens de procedure als omschreven in artikel 46, lid 2.

2. In het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking dient een gemeenschappelijk informatieblad te worden opgesteld over visa voor kort verblijf, doorreisvisa en transitvisa voor luchthavens (de daaraan te ontleen rechten, de aanvraagvoorwaarden).
3. De volgende informatie dient te worden uitgewisseld in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking:
 - (a) maandelijkse statistieken over afgegeven visa voor kort verblijf, visa met territoriaal beperkte geldigheid, doorreisvisa en transitvisa voor luchthavens, alsmede over het aantal afgewezen visumaanvragen,
 - (b) informatie over
 - (i) de sociaal-economische structuur van het gastland;
 - (ii) plaatselijke informatiebronnen (op het gebied van sociale zekerheid, ziektekostenverzekering, fiscale registers, registers van binnenkomst en vertrek enz.);
 - (iii) het gebruik van valse en nagemaakte documenten;
 - (iv) routes voor illegale immigratie;
 - (v) weigeringen;
 - (vi) samenwerking met luchtvaartmaatschappijen;
 - (vii) verzekeringsmaatschappijen die een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten aanbieden (inclusief toetsing van het type dekking en mogelijke oververzekering).
4. Maandelijks dienen de lidstaten en de Commissie in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking te vergaderen over uitvoeringsaangelegenheden met betrekking tot de toepassing van het gemeenschappelijk visumbeleid. Deze vergaderingen worden door de Commissie bijeen geroepen, tenzij binnen de rechtsmacht anders overeengekomen op verzoek van de Commissie.

Er kunnen thematische bijeenkomsten worden georganiseerd en subgroepen ingesteld om specifieke onderwerpen te bestuderen in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking.
5. In alle gevallen dient van deze vergaderingen in het kader van de plaatselijke consulaire samenwerking een verslag te worden opgesteld dat ter plaatse wordt verspreid. De Commissie kan de verslaglegging aan een lidstaat delegeren. De diplomatieke of consulaire post van elke lidstaat dient deze verslagen door te zenden naar zijn centrale autoriteiten.

Op basis van deze maandelijkse verslagen stelt de Commissie binnen elke rechtsmacht een jaarverslag op dat aan de Raad wordt toegezonden.

6. Vertegenwoordigers van diplomatieke of consulaire posten van lidstaten die het gemeenschapsacquis niet toepassen met betrekking tot visa of van derde landen kunnen op ad hocbasis worden uitgenodigd voor vergaderingen waar van gedachten wordt gewisseld over specifieke onderwerpen op het gebied van de afgifte van visa.
7. Onderwerpen van bijzonder algemeen belang of die niet plaatselijk kunnen worden opgelost, worden door de Commissie aan de Raad ter behandeling voorgelegd.

TITEL V: Slotbepalingen

Artikel 43

Bijzondere bepalingen

Lidstaten die optreden als gastland voor de Olympische en Paralympische Spelen passen de bijzondere procedures en voorwaarden van bijlage XIII toe, die de afgifte van visa vergemakkelijken.

Artikel 44

Wijzigingen in bijlagen

1. De bijlagen III, IV, V, VI, VIII, IX, X en XI worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 46, lid 2.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 47, lid 2, wordt over de wijzigingen van de bijlagen I en II besloten volgens de procedure als omschreven in artikel 46, lid 2.

Artikel 45

Aanwijzingen voor de praktische toepassing van de visumcode

Werkinstructies tot vaststelling van de geharmoniseerde werkwijzen en procedures die diplomatieke en consulaire posten van lidstaten dienen toe te passen bij de behandeling van visumaanvragen, dienen te worden opgesteld volgens de procedure van artikel 46, lid 2.

Artikel 46

Comité

1. De Commissie wordt terzijde gestaan door een comité, hierna te noemen het "visumcomité".
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn artikel 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, gelet op de bepalingen van artikel 8 van dat besluit en voor zover de in overeenstemming met deze procedure vastgestelde uitvoeringsmaatregelen niet strijdig zijn met de belangrijkste bepalingen van deze verordening.

De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn bedraagt twee maanden.

3. Het visumcomité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 47

Kennisgeving

1. De lidstaten dienen de Commissie in kennis te stellen van:
 - (a) vertegenwoordigingen als bedoeld in artikel 7;
 - (b) de lijst van derde landen waarvoor de voorafgaande informatieprocedures als bedoeld in artikel 9, lid 3, dienen te worden toegepast;
 - (c) de aanvullende nationale vermeldingen in de zone "opmerkingen" van de visumsticker als bedoeld in artikel 25, lid 2;
 - (d) de autoriteiten die bevoegd zijn tot verlenging van de geldigheidsduur van visa als bedoeld in artikel 28, lid 3;
 - (e) de situaties van samenwerking als bedoeld in artikel 37;
 - (f) halfjaarlijkse statistieken betreffende alle typen afgegeven visa (per 1 maart en 1 september van elk kalenderjaar) met gebruikmaking van het uniforme model voor de uitwisseling van statistieken.

De Commissie stelt de op grond van het eerste lid ter kennis gebrachte informatie aan de lidstaten en het publiek ter beschikking door middel van een permanent geactualiseerde elektronische publicatie.

2. De lidstaten dienen de Commissie ook in kennis te stellen van voorgenomen wijzigingen van de lijsten van derde landen waarvoor de voorafgaande raadpleging of informatieprocedures als bedoeld in artikel 8 en 9 vereist zijn.

Artikel 48

Intrekkingen

1. De artikelen 9 tot en met 17 van de Overeenkomst ter uitvoering van het te Schengen gesloten akkoord van 14 juni 1985 worden vervangen.
2. De volgende teksten worden ingetrokken:
 - (a) De Gemeenschappelijke Visuminstructies, met inbegrip van de bijlagen.
 - (b) De besluiten van het uitvoerend comité van Schengen van 14 december 1993 (SCH/Com-ex (93) 21), (SCH/Com-ex (93)24) (SCH/Com-ex (94) 25), (SCH/Com-ex (98)12) SCH/Com-ex (98)57.

- (c) Gemeenschappelijk optreden 96/197/JBZ van 4 maart 1996, door de Raad aangenomen op grond van artikel K.3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, met betrekking tot de luchthaventransitregeling.
 - (d) Verordening (EG) nr. 789/2001.
 - (e) Verordening (EG) nr. 1091/2001.
 - (f) Verordening (EG) nr. 415/2003.
3. Verwijzingen naar ingetrokken instrumenten dienen te worden opgevat als verwijzingen naar deze verordening en te worden gelezen volgens de concordantietabel van bijlage XIV.

Artikel 49

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zes maanden na de dag van haar inwerkingtreding is zij van toepassing. De artikelen 46 en 47 zijn van toepassing vanaf de dag van inwerkingtreding.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel,

Namens het Europees Parlement
De voorzitter

Namens de Raad
De voorzitter

**BIJLAGE I: LIJST VAN DERDE LANDEN WAARVOOR OP GROND VAN
ARTIKEL 8 VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE VISUMCODE DE EIGEN
CENTRALE AUTORITEITEN TEVOREN DIENEN TE WORDEN
GERAADPLEEGD**

In het kader van vertegenwoordigingsovereenkomsten dienen de centrale autoriteiten van de vertegenwoordigende lidstaat de autoriteiten van de vertegenwoordigde lidstaat te raadplegen op grond van artikel 9, lid 2, van de gemeenschappelijke visumcode.

**BIJLAGE II: LIJST VAN DERDE LANDEN WAARVOOR OP GROND VAN
ARTIKEL 9 VAN DE GEMEENSCHAPPELIJKE VISUMPCODE DE CENTRALE
AUTORITEITEN VAN ANDERE LIDSTATEN TE VOREN DIENEN TE WORDEN
GERAADPLEEGD EN GEÏNFORMEERD**

De aanduiding (*) betekent dat uitsluitend informatie over afgegeven visa vereist is krachtens artikel 9, lid 3, van de gemeenschappelijke visumcode.

BIJLAGE III: GEHARMONISEERD AANVRAAGFORMULIER

Foto	AANVRAAG SCHENGENVISUM Dit aanvraagformulier is gratis	Stempel ambassade of consulaat
------	--	-----------------------------------

1. Achterna(a)m(en) (familiena(a)m(en))			Vak uitsluitend bestemd voor gebruik door ambassade of consulaat
2. Achterna(a)m(en) bij de geboorte (vroegere familiena(a)m(en))			
3. Voornamen			
4. Geboortedatum (jaar-maand-dag)	5. Geboorteplaats en -land	6. Nationaliteit	Datum indiening:
7. Geslacht O Man O Vrouw			Aanvraag ingediend bij: O ambassade/consulaat O GAC O reisbureau
8. Huwelijks staat O Alleenstaand O Gehuwd O Gescheiden wonend O Gescheiden O Weduwe/weduwnaar O Andere			
9. Soort reisdocument O Gewoon paspoort O Diplomatiek paspoort O Dienst-/officieel paspoort O Bijzonder paspoort O Ander reisdocument, namelijk:			Naam: O Dienstverlener
10. Nummer reisdocument	11. Afgegeven door: Geldig tot:		Naam:
12. Indien u in een ander land dan uw land van oorsprong verblijft, heeft u dan een terugkeervergunning voor dat land? O Nee O Ja (nummer en geldigheid)			O Andere Naam:
13. Huidig beroep			Behandeld door: O Uitnodiging O Vervoermiddel O Verband met andere aanvraag O Overige
*14. Werkgever en adres en telefoonnummer werkgever. Voor studenten, naam en adres instelling			Visum: O Geweigerd O Verleend
15. Hoofdbestemming (lidstaat)			
16. Aantal verlangde binnenkomsten O Een binnenkomst O Twee binnenkomsten O Meervoudige binnenkomsten	17. Duur van verblijf of doorreis Visum wordt aangevraagd voor O verblijf (vermeld aantal dagen: _____) O transit op luchthaven		
18. Andere visa (die de afgelopen drie jaar zijn afgegeven)			
19. Heeft u, indien u een doorreisvisum of een transitvisum voor luchthavens aanvraagt, een			

inreisvergunning voor het land dat het einddoel van de reis is? Afgegeven doorGeldig tot	☐ VTBG ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D Aantal binnenkomsten ☐ 1 ☐ 2 ☐ Meerdere Geldig van tot
--	---

* Vragen met een * hoeven niet te worden beantwoord door familieleden van EU- of EER-onderdanen (echtgeno(o)t(e), kind of afhankelijke verwant in opgaande lijn). Familieleden van EU- of EER-onderdanen moeten deze verwantschap met documenten aantonen en veld XX invullen.

20. Doel van de reis ☐ Toerisme ☐ Zaken ☐ Bezoek aan familie of vrienden ☐ Cultuur ☐ Sport ☐ Officieel ☐ Medische redenen Andere (omschrijven):		Vak uitsluitend bestemd voor gebruik door ambassade of consulaat
* 21. Voorgenomen datum van aankomst	* 22. Voorgenomen datum van vertrek	
* 23. Naam van gastheer in de lidstaten. Indien niet van toepassing: naam van het hotel of tijdelijk adres in de lidstaten. 		
Adres (en e-mailadres) van gastheer	Telefoon (en telefax)	
24. Naam en adres (en van uitnodigend bedrijf/organisatie)	Telefoon (en telefax) van bedrijf of organisatie	
Naam, adres en telefoon (en telefax) (en e-mailadres) van contactpersoon bij bedrijf/organisatie		
*25. Worden de reiskosten en de kosten van levensonderhoud tijdens het verblijf van de aanvrager door de aanvrager zelf betaald? Andere betaler? Middelen van bestaan tijdens verblijf ☐ Contant geld ☐ Travellers Cheques ☐ Credit cards ☐ Onderkomen ☐ Andere		
* 26. Wanneer de reiskosten en de kosten van levensonderhoud tijdens het verblijf worden betaald door een gastheer/een bedrijf/een organisatie. Middelen om in uw levensonderhoud te voorzien tijdens uw verblijf?		

O Contant geld O Travellers Cheques O Credit cards O Onderkomen O Andere Uitnodiging, garantstellingsverklaring (-toezegging) of huisvestingsverklaring aangetoond?			
27. Reis- en/of ziektekostenverzekering Naam verzekeringsmaatschappij Geldig tot		Niet van toepassing Polisnummer:	
28. Personalia van het familielid dat een EU- of EER-burger is			
Naam		Voornaam	
Geboortedatum	Nationaliteit	Paspoortnummer	
Familieband met een EU- of EER-burger O echtgeno(o)t(e) O kind O afhankelijke verwant in opgaande lijn			
29. Thuisadres en e-mailadres van aanvrager		Telefoonnummer	
30. Plaats en datum	31. Handtekening (voor minderjarigen: handtekening ouder/voogd)		
Verklaring te ondertekenen indien een visum voor meerdere binnenkomsten wordt aangevraagd (zie vraag 16). Ik heb aangetoond dat ik voor mijn eerste verblijf/doorreis in het bezit ben van een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten. Het is mij beken dat ik bij volgende bezoeken aan het grondgebied van lidstaten dien te beschikken over een toereikende reisverzekering tot dekking van ziektekosten. Handtekening			

Door de aanvrager te ondertekenen verklaring

Ik verklaar kennis te hebben genomen van het onderstaande en daarmee in te stemmen: het maken van mijn foto en in voorkomende gevallen het afnemen van mijn vingerafdrukken zijn verplicht met het oog op de behandeling van de visumaanvraag. Al mijn persoonsgegevens die op het aanvraagformulier voor een visum worden vermeld, alsmede mijn vingerafdrukken en mijn foto zullen worden verstrekt aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaten en door die autoriteiten worden verwerkt met het oog op een beslissing op mijn visumaanvraag.

Deze gegevens, alsmede de beslissing die op mijn aanvraag wordt genomen of een beslissing om een afgegeven visum te annuleren, in te trekken of te verlengen, worden ingevoerd in het VIS en daar gedurende vijf jaar opgeslagen. Zij zijn toegankelijk voor de autoriteiten die bevoegd zijn tot het uitvoeren van visumcontroles aan de buitengrenzen en binnen de lidstaten, immigratie- en asielautoriteiten in de lidstaten, om te kunnen toetsen of is voldaan aan de voorwaarden voor legale binnenkomst en verblijf op het grondgebied van de lidstaten, ten behoeve van de identificatie van personen die niet of niet langer aan deze voorwaarden voldoen, van de behandeling van een asielaanvraag en de vaststelling van de verantwoordelijkheid voor deze behandeling. Onder bepaalde voorwaarden zijn de gegevens ook beschikbaar voor autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de binnenlandse veiligheid van de lidstaten. De voor de behandeling van de gegevens verantwoordelijke autoriteit is: *[het ministerie van Binnenlandse/Buitenlandse zaken van de betrokken lidstaat en contactgegevens daarvan]*.

Op mijn uitdrukkelijke verzoek zal de consulaire autoriteit die mijn aanvraag behandelt mij in kennis stellen van de wijze waarop ik mijn recht tot inzage in de mij betreffende persoonsgegevens kan uitoefenen en deze gegevens met name indien zij onjuist zijn kan doen wijzigen of vernietigen, in overeenstemming met de nationale wetgeving van het desbetreffende land.

Tevens is het mij bekend dat ik bij elke lidstaat de mij betreffende gegevens kan opvragen die zijn opgeslagen in het VIS en bij de lidstaat die deze gegevens naar het VIS heeft verzonden, en dat ik het recht heb verbetering te verlangen van mij betreffende onjuiste gegevens en te verlangen dat onrechtmatig vastgelegde gegevens worden vernietigd. Op mijn uitdrukkelijke verzoek zal de consulaire autoriteit die mijn aanvraag behandelt mij in kennis stellen van de wijze waarop ik mijn recht tot controle van de mij betreffende persoonsgegevens kan uitoefenen en deze gegevens kan doen verbeteren of vernietigen, met inbegrip van de daarmee verband houdende maatregelen krachtens de nationale wetgeving van de betrokken lidstaat. De nationale toezichthoudende autoriteit van deze lidstaat *[contactgegevens]* die mij terzijde zal staan en adviseren bij de uitoefening van deze rechten.

Ik verklaar dat alle door mij verstrekte personalia naar mijn beste weten juist en volledig zijn. Het is mij bekend dat onjuiste verklaringen er in alle gevallen toe leiden dat mijn aanvraag wordt afgewezen of dat een reeds afgegeven visum wordt geannuleerd en dat bovendien vervolging tegen mij kan worden ingesteld op grond van de wetgeving van de lidstaat die de aanvraag behandelt.

Ik verklaar het grondgebied van de lidstaat bij het verstrijken van de geldigheid van het eventueel afgegeven visum te zullen verlaten. Mij is meegedeeld dat het bezit van een visum slechts een van de vereisten is voor binnenkomst op het Europese grondgebied van de lidstaten. Het bezit van een visum op zichzelf houdt niet automatisch in dat ik gerechtigd ben tot schadevergoeding indien ik niet voldoe aan de relevante bepalingen van artikel 5, lid 1 van

de Schengengrenscore en mij op grond daarvan de toegang wordt geweigerd. Bij binnenkomst op het Europese grondgebied van de lidstaten zal opnieuw worden gecontroleerd of aan de vereisten is voldaan.

BIJLAGE IV: BEKNOPT LIJST VAN BEWIJSSTUKKEN

Tot de in artikel 14 bedoelde bewijsstukken die door visumaanvragers dienen te worden verstrekt, kunnen onder meer de volgende documenten behoren:

A) DOCUMENTEN WAARUIT HET DOEL VAN DE REIS BLIJKT

(1) voor zakenreizen:

- (i) een uitnodiging van een onderneming of een autoriteit om vergaderingen, conferenties of evenementen bij te wonen die verband houden met handel, industrie of werk;
- (ii) andere documenten waaruit het bestaan blijkt van handelsbetrekkingen of betrekkingen voor werkdoeleinden;
- (iii) in voorkomende gevallen: toegangsbewijzen voor beurzen en congressen;
- (iv) documenten waaruit de zakelijke activiteiten van de onderneming blijken;
- (v) documenten waaruit blijkt dat de aanvrager bij de onderneming in dienst is als [rang] [functie].

(2) reizen in het kader van studie of andere typen opleidingen:

- (i) een inschrijvingsbewijs van een onderwijsinstelling dat recht geeft op het volgen van beroeps- of theoretische opleidingen in het kader van basis- en voortgezette opleidingen;
- (ii) een collegekaart of certificaten voor de bijgewoonde colleges;

(3) reizen in het kader van toerisme of met een privékarakter:

- (i) documenten met betrekking tot huisvesting:
 - een uitnodiging van de eventuele gastheer;
 - een document van de instelling die huisvesting biedt of elk ander geschikt document waaruit de beoogde accommodatie blijkt;
- (ii) documenten met betrekking tot de reisroute:
 - boekingsbevestiging van een georganiseerde reis of elk ander geschikt document waaruit de voorgenomen reisplannen blijken;

(4) reizen met het oog op politieke, wetenschappelijke, culturele, sportieve of religieuze evenementen of andere redenen:

- uitnodigingen, toegangsbewijzen, inschrijvingen of programma's, zoveel mogelijk voorzien van de naam van de ontvangende organisatie en de duur van het verblijf of elk ander geschikt document waaruit het doel van het bezoek blijkt.

B. DOCUMENTEN OP GROND WAARVAN HET VOORNEMEN TOT TERUGKEER VAN DE AANVRAGER KAN WORDEN GETOETST

- 1) retourticket of "round"-ticket;
- 2) bewijs van financiële middelen;
- 3) bewijs van een dienstverband: bankafschriften;
- 4) eigendomsbewijzen van onroerend goed;
- 5) bewijs van integratie in het land van verblijf: familiebanden; beroepssituatie.

C. DOCUMENTEN MET BETREKKING TOT DE GEZINSSITUATIE VAN DE AANVRAGER

- 1) toestemming ouders (indien de aanvrager zonder ouders reist);
- 2) bewijs van familiebanden met de uitnodigende persoon.

**BIJLAGE V: GEHARMONISEERD FORMULIER VOOR HET AANTONEN VAN
HUISVESTING EN/OF HET DRAGEN VAN KOSTEN**

[Lidstaat]

Aantonen van O Huisvesting O Het dragen van kosten.....

**overeenkomstig artikel 13, lid 1 van de visumcode
voor het uitnodigen van een visumplichtige onderdaan van een derde land**

(Dit formulier wordt door de bevoegde autoriteit gratis verstrekt en verwerkt)

Ondergetekende,

Achternaam.....Voornaam

Geboortedatum.....Geboorteplaats

Nationaliteit

Nummer identiteitskaart Paspoortnummer

Nummer verblijfstitel

Afgegeven op.....Afgegeven te

Adres

O Eigenaar.....O Bewoner

Beroep:

Verklaart in staat te zijn tot huisvesting van*:

1. Achternaam.....Voornaam.....Nationaliteit

Geboortedatum.....Geboorteplaats

Adres

Relatie tot de gast

Paspoortnummer

2. Achternaam.....Voornaam.....Nationaliteit

Geboortedatum.....Geboorteplaats

Adres

Relatie tot de gast

Paspoortnummer

3. Van.....Tot

O op mijn bovengenoemd adres.

O op het onderstaande andere adres:

Verklaart in staat te zijn de kosten te dragen voor levensonderhoud en repatriëring *

- voor de personen genoemd onder* 1- O.....2- O

- gedurende de onder 3 genoemde verblijfsperiode.

* Aankruisen wat van toepassing is.

Aanvullende informatie:

O de onder* 1- O 2- O genoemde perso(o)n(en) heeft/hebben zelf een reisverzekering tot dekking van ziektekosten afgesloten voor de duur van het verblijf, zoals vereist in artikel 12, lid 1, onder b), van de visumcode.

O Ik sluit namens hen een verzekering af voor de duur van het verblijf.

Het is mij bekend dat de op dit formulier opgegeven persoonsgegevens worden opgeslagen en verwerkt door de diensten die dit formulier ontvangen, dat het wordt opgeslagen in het Visum Informatie Systeem (VIS) en toegankelijk wordt gemaakt voor de autoriteiten van de andere lidstaten en dat ik het recht heb deze gegevens te doen wijzigen of vernietigen, met name wanneer zij onjuist zijn.

Het is mij bekend dat *[lijst van nationale bepalingen door de betrokken lidstaat toe te voegen]*:

- verwijzing naar boetes op het opgeven van onjuiste gegevens

- verwijzing naar boetes op het mogelijk maken van illegaal verblijf

- ...

- het naar behoren door de bevoegde autoriteiten afgestempelde origineel van deze verklaring binnen zes maanden dient te worden aangeboden aan de voor het onderzoek van de visumaanvraag van de uitgenodigde persoon bevoegde consulaire autoriteiten.

Ik verklaar bovenstaande gegevens naar waarheid te hebben verstrekt.

Gelezen en goed bevonden.....Getuige voor de handtekening van

Datum en handtekening gast.....Datum Stempel bevoegde autoriteit

Bij te voegen documenten:

- kopie van de identiteitskaart van de gast of van de pagina met biometrische gegevens van zijn/haar paspoort;

- **bewijs van woonachtigheid (bijvoorbeeld eigendomsbewijs onroerend goed, huurcontract, nota's van nutsbedrijven);**

- **bewijs van inkomen (loonstrook, pensioenspecificatie, officieel document met vermelding van inkomen);**

- **indien van toepassing: polis van ziektekostenverzekering voor de gast(en)**

In te vullen door de bevoegde autoriteiten

O Bewijs huisvesting.....O Bewijs dragen kosten

Huisvesting.....Hoogte financiële middelen van gast

O niet gecontroleerd.....O niet gecontroleerd

O gecontroleerd en in overeen.....O voldoende bevonden ten opzichte van
stemming met uitnodiging.....relevante richtbedragen en verblijfsduur
bevonden.....van uitgenodigde perso(o)n(en)

Datum:.....Plaats:

Stempel van de bevoegde autoriteit:

**BIJLAGE VI: UNIFORM MODEL VAN EEN STEMPEL WAARUIT BLIJKT DAT
EEN VISUMAANVRAAG IS INGEDIEND**

... ²⁵ visum	... ²⁶	R/ ... ²⁷
xx/xx/xxxx ²⁸	 ²⁹	

Voorbeeld:

C-visum	FR	R/ IT
22/04/2006	Consulat de France Djibouti	

²⁵ Code van het aangevraagde visum.

²⁶ Code van de lidstaat die de aanvraag behandelt.

²⁷ Indien van toepassing de code van de lidstaat die wordt vertegenwoordigd door de lidstaat die de visumaanvraag behandelt.

²⁸ Datum aanvraag (zes cijfers: xx dag, xx maand, xxxx jaar)

²⁹ Autoriteit die de visumaanvraag behandelt

**BIJLAGE VII: GEMEENSCHAPPELIJKE LIJST VAN DERDE LANDEN UIT
BIJLAGE I VAN VERORDENING NR. 2001/539 WAARVAN DE ONDERDANEN IN
HET BEZIT DIENEN TE ZIJN VAN EEN TRANSITVISUM VOOR LUCHTHAVENS
WANNEER ZIJ ZICH BEVINDEN IN DE TRANSITZONE VAN LUCHTHAVENS
OP HET GRONDGEBIED VAN DE LIDSTATEN**

AFGHANISTAN

BANGLADESH

CONGO (Democratische Republiek)

ERITREA

ETHIOPIË

GHANA

IRAN

IRAK

NIGERIA

PAKISTAN

SOMALIË

SRI LANKA

**BIJLAGE VIII: LIJST VAN VERBLIJFSTITELS DIE DE HOUDER MACHTIGEN
TOT DOORREIS VIA DE LUCHTHAVENS VAN LIDSTATEN ZONDER DAT EEN
TRANSITVISUM VOOR LUCHTHAVENS VEREIST IS**

ANDORRA:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (voorlopige verblijfs- en arbeidskaart) (wit). Wordt voor seizoensarbeid afgegeven. De geldigheidsduur hangt van de lengte van de arbeidsovereenkomst af, maar is in beginsel korter dan 6 maanden. Niet verlengbaar
- *Tarjeta de estancia y de trabajo* (verblijfs- en arbeidskaart) (wit). Wordt voor 6 maanden afgegeven en kan met nog eens 1 jaar worden verlengd.
- *Tarjeta de estancia* (verblijfskaart) (wit). Wordt voor 6 maanden afgegeven en kan met nog eens 1 jaar worden verlengd.
- *Tarjeta temporal de residencia* (tijdelijke verblijfskaart) (roze). Wordt voor 1 jaar afgegeven en kan tweemaal voor een jaar worden verlengd.
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (gewone verblijfskaart) (geel). Wordt voor 3 jaar afgegeven en kan met nog eens 3 jaar worden verlengd.
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (bevoorrechte verblijfskaart) (groen). Wordt voor 5 jaar afgegeven en kan telkens voor nog eens 5 jaar worden verlengd.
- *Autorización de residencia* (verblijfsautorisatie) (groen). Wordt voor 1 jaar afgegeven en kan telkens met 3 jaar worden verlengd.
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (tijdelijke verblijfs- en arbeidsautorisatie) (roze). Wordt voor 2 jaar afgegeven en kan met nog eens 2 jaar worden verlengd.
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (gewone verblijfs- en arbeidsautorisatie) (geel). Wordt voor 5 jaar afgegeven.
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (bevoorrechte verblijfs- en arbeidsautorisatie) (groen). Wordt voor 10 jaar afgegeven en kan telkens voor nog eens 10 jaar worden verlengd.

CANADA:

- Permanent Resident Card (permanente verblijfsvergunning, formaat van een bankkaart)

JAPAN:

- Re-entry permit to Japan (vergunning tot hernieuwde binnenkomst in Japan)

MONACO:

- *Carte de séjour de résident temporaire de Monaco* (tijdelijke verblijfskaart)
- *Carte de séjour de résident ordinaire de Monaco* (gewone verblijfskaart)

- *Carte de séjour de résident privilégié de Monaco* (verblijfskaart voor bevoorrechte personen)
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (verblijfskaart voor echtgeno(o)t(e) van Monegaskische onderdaan)

SAN MARINO:

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* [gewone verblijfsvergunning (onbeperkte geldigheid)]
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* [permanente bijzondere verblijfsvergunning (onbeperkte geldigheid)]
- *Carta d'identità di San Marino (validità illimitata)* [identiteitskaart van San Marino (onbeperkte geldigheid)]

VERENIGDE STATEN:

- Form I-551 Permanent resident card (permanente verblijfstitel - 2 tot 10 jaar geldig)
- Form I-551 Alien registration receipt card (bevestiging registratie vreemdelingen - 2 tot 10 jaar geldig)
- Form I-551 Alien registration receipt card (bevestiging registratie vreemdelingen - onbeperkte geldigheid)
- Form I-327 Re-entry document (document voor hernieuwde binnenkomst - 2 jaar geldig — afgegeven aan houders van een I-551)
- Resident alien card (verblijfstitel voor vreemdelingen - geldigheidsduur van 2 tot 10 jaar, dan wel onbeperkt; dit document is slechts toereikend wanneer het verblijf buiten de VS niet langer dan één jaar heeft bedragen).
- Machtiging voor hernieuwde binnenkomst (2 jaar geldig. Dit document is slechts toereikend wanneer het verblijf buiten de VS niet langer dan één jaar heeft bedragen.)
- Valid temporary residence stamp in een geldig paspoort (geldig stempel voor tijdelijk verblijf - één jaar geldig vanaf de afgiftedatum)

**BIJLAGE IX: STANDAARDFORMULIER VOOR KENNISGEVING EN
MOTIVERING VAN HET WEIGEREN VAN EEN VISUM**

**DIPLOMATIEKE OF
CONSULAIRE POST VAN LIDSTAAT**



30

WEIGERING VAN EEN VISUM

krachtens artikel 23 van de gemeenschappelijke visumcode

Geachte heer/mevrouw _____,

De _____ ambassade/het consulaat-generaal/consulaat in _____ heeft [namens *(naam van de vertegenwoordigde lidstaat)*] uw visumaanvraag van xx maand 200x onderzocht. Het visum is geweigerd.

Uw visum is om een of meer van de onderstaande (aangekruiste) redenen geweigerd. Daarom wordt geen visum afgegeven:

- ☐ **er is een vals/vervalst/nagemaakt reisdocument verstrekt**
- ☐ **het doel en de omstandigheden van uw verblijf konden niet worden vastgesteld**
- ☐ **uw voornemen tot terugkeer naar uw land van herkomst kon niet worden vastgesteld**
- ☐ **u hebt niet aangetoond dat u beschikt over toereikende middelen van bestaan voor de periode en de vorm van het verblijf of niet aangegeven hoe u terugkeert naar het land van herkomst of doorreis**
- ☐ **u hebt in een periode van zes maanden al drie maanden op het grondgebied van de lidstaten verbleven**
- ☐ **u staat gesignaleerd als zijnde een persoon aan wie de binnenkomst geweigerd moet worden**
 - ☐ in het SIS; deze signalering is ingevoerd door(*naam lidstaat*)
 - ☐ in het nationale register
- ☐ **een of meer lidstaten beschouwt/beschouwen u als een bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid of de internationale betrekkingen van een of meer lidstaten van de Europese Unie (elke lidstaat moet**

30

Voor Noorwegen, IJsland en Zwitserland is geen logo vereist.

aangeven op welke bepalingen uit de binnenlandse wetgeving dit inreisverbod is gebaseerd).

☐ u hebt het spoedeisende karakter van de aanvraag en de daaruit voortvloeiende noodzaak van een aanvraag aan de grens onvoldoende aangetoond

Datum en stempel van de diplomatieke of consulaire post

Handtekening van de behandelaar

BIJLAGE X: INVULLEN VAN DE VISUMSTICKER

I. Zone voor gemeenschappelijke gegevens

1.1. Rubriek "GELDIG VOOR"

Hiermee wordt het grondgebied aangeduid waarop de houder van het visum zich mag ophouden.

Slechts de volgende vermeldingen kunnen in de rubriek worden aangebracht:

- (a) Schengenstaten;
- b) Schengenstaat of Schengenstaten tot het grondgebied waarvan de geldigheid van het visum is beperkt (in dit geval worden de volgende landencodes gebruikt):

A = Oostenrijk
BNL = België, Nederland en Luxemburg
CY=Cyprus
CZE=Tsjechische Republiek
D = Duitsland
DK= Denemarken
E = Spanje
EST=Estland
F= Frankrijk
FIN = Finland
GR = Griekenland
H= Hongarije
I = Italië
LT= Litouwen
LVA= Letland
M= Malta
P= Portugal
PL=Polen
P = Portugal,
S = Zweden
SK=Slowakije
SVN=Slovenië
IS = IJsland
N = Noorwegen

- (c) Lidstaat (aangeduid met de onder b) vermelde afkorting die het nationale visum voor verblijf van langere duur heeft afgegeven

1.2. Wanneer de sticker wordt gebruikt om het eenvormige visum voor kort verblijf of doorreisvisum af te geven, wordt in de rubriek "geldig voor" het woord "Schengenstaten" ingevuld in de taal van de lidstaat die het visum afgaf.

1.3. Wanneer de sticker wordt gebruikt om visa af te geven met beperkingen voor binnenkomst, verblijf en uitreis naar het grondgebied van een lidstaat, wordt in deze rubriek

de naam van de lidstaat ingevuld tot het grondgebied waarvan binnenkomst, verblijf en uitreis van de houder van het visum zijn beperkt, in de taal van die lidstaat.

1.4. Wanneer de sticker wordt gebruikt voor afgifte van visa met territoriaal beperkte geldigheid krachtens artikel 21, lid 1, onder c), van deze verordening, kunnen de volgende opties voor de in te vullen codes worden gebruikt:

- (a) in de rubriek worden de codes van de betrokken lidstaten aangebracht;
- (b) in de rubriek wordt de vermelding "Schengenstaten" aangebracht, gevolgd door een tussen haakjes geplaatst minteken en de codes van de lidstaten waarvoor het visum niet geldig is.

2. Rubriek "VAN ... TOT":

Deze rubriek vermeldt de periode gedurende welke de houder van het visum tot verblijf gerechtigd is.

Na "VAN" wordt de datum ingevuld van de eerste dag waarop de houder van het visum het grondgebied mag binnenkomen waarvoor het visum geldig is:

- de vermelding van deze datum bestaat uit: twee cijfers ter aanduiding van het nummer van de dag; indien het nummer van de dag uit één cijfer bestaat, is het eerste cijfer een nul.
- horizontaal streepje.
- twee cijfers ter aanduiding van de maand; indien het nummer van de maand uit één cijfer bestaat, is het eerste cijfer een nul.
- horizontaal streepje.
- twee cijfers ter aanduiding van het jaar, welke de laatste twee cijfers van het nummer van het jaar zijn.
- Voorbeeld: 05-12-07 = 5 december 2007.

Na "TOT" wordt de datum van de laatste dag van het toegestane verblijf ingevuld. De visumhouder dient het grondgebied waarvoor het visum geldig is op bedoelde dag vóór middernacht te verlaten.

Deze datum wordt op dezelfde wijze vermeld als die waarmee de eerste dag van het verblijf wordt aangeduid.

3. Rubriek "AANTAL BINNENKOMSTEN"

Deze rubriek vermeldt het aantal malen dat de houder van het visum het grondgebied waarvoor het geldig is, mag binnenkomen en verwijst dus naar het aantal verblijfsperiodes die over de gehele geldigheidsduur mogen worden verspreid. Zie 4.

Het aantal binnenkomsten kan één, twee of meer (onbepaald) bedragen. Dit aantal wordt op de rechterzijde van het voorbedrukte deel ingevuld, en wel respectievelijk met "01", "02", of,

indien de visumhouder tot meer dan twee binnenkomsten gerechtigd is, met de afkorting "MULT".

In het geval van een doorreisvisum kan slechts toestemming voor één of twee binnenkomsten worden verleend; dit wordt respectievelijk met "01" of "02" aangeduid. Meerdere binnenkomsten worden met "MULT" aangegeven.

Wanneer het aantal uitreizen van de houder gelijk is aan het aantal toegestane binnenkomsten, verliest het visum zijn geldigheid, ook al is het aantal verblijfsdagen waarop het visum recht geeft nog niet uitgeput.

4. Rubriek "DUUR VAN HET VERBLIJF ... DAGEN"

Deze rubriek vermeldt het aantal dagen gedurende welke de visumhouder tot verblijf gerechtigd is op het grondgebied waarvoor het visum geldig is, hetzij gedurende een ononderbroken periode, hetzij, afhankelijk van het toegestane aantal dagen, gedurende verscheidene verblijfsperiodes, tussen de onder 2 genoemde data, voor zover het aantal in rubriek 3 vermelde binnenkomsten niet wordt overschreden.

In de vrije ruimte tussen de woorden "DUUR VAN HET VERBLIJF" en het woord "DAGEN" wordt met twee cijfers, waarvan het eerste een nul is indien het aantal dagen uit één cijfer bestaat, het aantal verblijfsdagen ingevuld waarop het visum recht geeft.

In deze rubriek mag maximaal 90 dagen in enig half jaar.

Bij afgifte van een visum met een geldigheidsduur van meer dan zes maanden betekent de aanduiding "90 dagen" 90 dagen binnen elke periode van zes maanden.

5. Rubriek "AFGEGEVEN TE ... OP"

Deze rubriek vermeldt de naam van de stad waar de diplomatieke of consulaire post van afgifte is gevestigd. De datum van afgifte wordt na "OP" ingevuld.

De datum van afgifte wordt op dezelfde wijze vermeld als de in rubriek 2 bedoelde data.

6. Rubriek "PASPOORTNUMMER"

Deze rubriek vermeldt het nummer van het reisdocument waarin de visumsticker wordt aangebracht.

Indien de persoon aan wie het visum wordt afgegeven is opgenomen in het paspoort van echtgeno(o)t(e), moeder of vader dient het nummer van het reisdocument van die persoon te worden vermeld.

Wanneer het reisdocument van de aanvrager niet wordt erkend door de lidstaat die het visum afgeeft, dient het uniforme model voor het afzonderlijke blad voor het aanbrengen van visa te worden gebruikt voor het aanbrengen van het visum.

Wanneer het visum op het afzonderlijke blad wordt aangebracht, dient in deze rubriek niet het paspoortnummer te worden vermeld maar hetzelfde zescijferige typografische nummer dat ook op het formulier is aangebracht.

7. Rubriek "TYPE VISUM"

Teneinde identificatie door controlerende autoriteiten te vereenvoudigen, wordt in deze rubriek door middel van de letters A, B, C en D het type visum aangegeven:

A: transitvisum voor luchthavens

B: doorreisvisum

VTBG B: doorreisvisum met territoriaal beperkte geldigheid

C: visum voor kort verblijf

VTBG C.: visum voor kort verblijf met territoriaal beperkte geldigheid

D: nationaal visum voor lang verblijf

8. Rubriek "NAAM EN VOORNAAM"

Het eerste woord van de rubriek "naam", en vervolgens het eerste woord van de rubriek "voornaam", zoals in het reisdocument van de visumhouder vermeld, worden hier in die volgorde ingevuld. De diplomatieke of consulaire post controleert of de naam en voornaam die in het reisdocument staan en die zowel in deze rubriek als in de machineleesbare zone moeten worden ingevuld, identiek zijn aan die in de visumaanvraag.

9. Verplichte, in de rubriek "OPMERKINGEN" op te nemen vermeldingen

a) Vermelding "Geen verzekering vereist"

Wanneer de houder van het visum is vrijgesteld van de verplichting om in het bezit te zijn van een reisverzekering tot dekking van ziektekosten overeenkomstig het bepaalde in artikel 15, wordt de code "N-INS" in deze rubriek ingevuld.

b) Code waaruit blijkt dat huisvesting en/of het dragen van kosten zijn aangetoond door de gast.

Indien de aanvrager de volgende stukken heeft verstrekt

- bewijs van huisvesting: bij de aanvraag wordt de code "Bijlage IV-H" vermeld;
- bewijs van het dragen van kosten: bij de aanvraag wordt de code "Bijlage IV-G" vermeld;

Wanneer beide bewijsstukken zijn verstrekt, wordt de code "Bijlage IV-H+G" vermeld.

II. Nationale gegevens in de zone "OPMERKINGEN"

In deze zone worden in de taal van de lidstaat die het visum afgeeft ook de opmerkingen ingevuld die verband houden met nationale bepalingen. Dit dienen echter niet dezelfde opmerkingen te zijn als de verplichte opmerkingen als bedoeld in deel I van deze bijlage.

III. Voor de foto bestemde zone

De foto, in kleur, van de houder van het visum moet worden aangebracht in de ruimte die daarvoor is gereserveerd. Met betrekking tot de op de visumsticker aan te brengen foto gelden de volgende voorschriften.

Het hoofd, van kin tot kruin, beslaat tussen 70% en 80% van de verticale afmeting van de foto.

De minimumresolutie is:

- 300 pixels per inch (ppi), niet-gecomprimeerd, voor een gescande foto,
- 720 dots per inch (dpi) voor een foto in kleurendruk.

IV. Machineleesbare zone

Genoemde zone behelst twee regels met elk 36 karakters (OCR B — 10 karakters/inch).

**BIJLAGE XI: UNIFORM MODEL VOOR HET STEMPEL TER VERLENGING VAN
DE OP GROND VAN EEN VISUM TOEGESTANE VERBLIJFSDUUR**

VISUM NR.	
-----------	--

7.3.06 ³¹	15.3.06 ³²
30 ³³	35 ³⁴
Ausländeramt ³⁵	20.2.06 ³⁶

-
- ³¹ Geldig tot
³² Lengte van de aanvankelijk toegestane verblijfsperiode
³³ Nieuwe einddatum geldigheidsperiode
³⁴ Nieuwe duur toegestaan verblijf
³⁵ Autoriteit die tot verlenging besluit
³⁶ Datum verlengingsbesluit

BIJLAGE XII Deel 1: WERKINSTRUCTIES VOOR VISUMAFGIFTE AAN DE GRENSEN AAN TRANSITERENDE VISUMPLICHTIGE ZEELIEDEN

Deze werkinstructies bevatten voorschriften voor de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten die het gemeenschapsacquis toepassen op visumplichtige transiterende zeelieden. Wanneer een visum aan de grens wordt afgegeven op basis van de uitgewisselde informatie, berust de verantwoordelijkheid bij de lidstaat die het visum afgeeft.

In de zin van deze werkinstructies wordt verstaan onder:

"Haven van een lidstaat": een haven die een buitengrens van een lidstaat vormt.

"Luchthaven van een lidstaat" een luchthaven die een buitengrens van een lidstaat vormt; en

- I. Aanmonsteren op een schip dat in een haven van een lidstaat ligt of verwacht wordt
 - a) binnenkomst op het grondgebied van een lidstaat via een luchthaven die gelegen is in een andere lidstaat
 - de rederij of de scheepsagent dient de bevoegde autoriteiten in de haven van de lidstaat waar het schip ligt of verwacht wordt, op de hoogte te stellen van de binnenkomst van visumplichtige zeelieden via een luchthaven van een lidstaat. De rederij of de scheepsagent dient ten behoeve van deze zeelieden een garantverklaring te ondertekenen;
 - genoemde autoriteiten dienen zo spoedig mogelijk de juistheid van de door de rederij of de scheepsagent meegedeelde gegevens te toetsen en na te gaan of aan de overige inreisvoorwaarden voor het grondgebied van de lidstaat wordt voldaan. In het kader van dit onderzoek dient ook de reisroute binnen het grondgebied van de lidstaten te worden getoetst, bijvoorbeeld aan de hand van vliegtickets;
 - de bevoegde autoriteiten in de haven van de lidstaat dienen door middel van een volledig ingevuld formulier voor transiterende visumplichtige zeelieden (zoals weergegeven in bijlage XIII, deel 2) de bevoegde autoriteiten op de luchthaven van binnenkomst van een lidstaat per fax, elektronische post of andere middelen op de hoogte te brengen van de resultaten van de toetsing en daarbij aan te geven of op basis hiervan in principe tot afgifte van een visum aan de grens kan worden overgegaan;
 - Indien de toetsing van de beschikbare gegevens tot een positief resultaat leidt en de uitkomst in overeenstemming is met de verklaring of documenten van de zeeman, kunnen de bevoegde autoriteiten op de luchthaven van binnenkomst van de lidstaat aan de grens overgaan tot afgifte van een doorreisvisum met een maximale geldigheidsduur van vijf dagen. Tevens dient in dergelijke gevallen het bovenbedoelde reisdocument van de zeeman te worden afgestempeld met een stempel van binnenkomst of uitreis van de lidstaat en aan de betrokken zeeman te worden overhandigd.
 - b) binnenkomst op het grondgebied van de lidstaten via een land- of zee grens die gelegen is in een andere lidstaat

- dezelfde procedure als hierboven is uiteengezet voor binnenkomst via een luchthaven van een lidstaat wordt gehanteerd, met dit verschil dat de bevoegde autoriteiten van de doorlaatpost langs welke de betrokken zeeman het grondgebied van de lidstaat binnenkomt, dienen te worden ingelicht.

II. Afmonsteren van een schip dat een haven van een lidstaat is binnengevaren

- (a) uitreis van het grondgebied van de lidstaten via een luchthaven die gelegen is in een andere lidstaat
 - de rederij of de scheepsagent dient de bevoegde autoriteiten van de bedoelde haven van een lidstaat op de hoogte te stellen van de binnenkomst van visumplichtige zeelieden die afmonsteren en via een luchthaven van een lidstaat het grondgebied van de lidstaten zullen verlaten. De rederij of de scheepsagent dient ten behoeve van deze zeelieden een garantverklaring te ondertekenen;
 - de bevoegde autoriteiten dienen zo spoedig mogelijk de juistheid van de door de rederij of de scheepsagent meegedeelde gegevens te toetsen en na te gaan of aan de overige inreisvoorwaarden voor het grondgebied van de lidstaten wordt voldaan. In het kader van dit onderzoek dient ook de reisroute binnen het grondgebied van de lidstaten te worden getoetst, bijvoorbeeld aan de hand van vliegtickets;
 - indien de toetsing van de beschikbare gegevens tot een positief resultaat leidt, kunnen de bevoegde autoriteiten overgaan tot afgifte van een doorreisvisum met een maximale geldigheidsduur van vijf dagen.
- (b) uitreis uit het grondgebied van de lidstaten via een land- of zee grens die gelegen is in een andere lidstaat
 - dezelfde procedure als hierboven is uiteengezet voor de uitreis via een luchthaven van een lidstaat.

III. Overmonsteren van een schip dat een haven van een lidstaat is binnengevaren naar een schip dat een haven die gelegen is in een andere lidstaat verlaat

- de rederij of de scheepsagent dient de bevoegde autoriteiten in de bedoelde haven van een lidstaat op de hoogte te stellen van de binnenkomst van visumplichtige zeelieden die afmonsteren en via een andere haven van een lidstaat het grondgebied van de lidstaten zullen verlaten. De rederij of de scheepsagent dient ten behoeve van deze zeelieden een garantverklaring te ondertekenen;
- de bevoegde autoriteiten dienen zo spoedig mogelijk de juistheid van de door de rederij of de scheepsagent meegedeelde gegevens te toetsen en na te gaan of aan de overige inreisvoorwaarden voor het grondgebied van de lidstaten wordt voldaan. Ten behoeve van de toetsing wordt contact opgenomen met de bevoegde autoriteiten in de haven van een lidstaat van waaruit de zeelieden het grondgebied van de lidstaten per schip zullen verlaten. Tevens dient te worden vastgesteld of het schip waarop zij aanmonsteren daar ligt of wordt verwacht. Ook dient de reisroute binnen het grondgebied van de lidstaten te worden getoetst;

- indien de toetsing van de beschikbare gegevens tot een positief resultaat leidt, kunnen de bevoegde autoriteiten overgaan tot afgifte van een doorreisvisum met een maximale geldigheidsduur van vijf dagen.

BIJLAGE XII: Deel 2

FORMULIER VOOR VISUMPLICHTIGE TRANSITERENDE ZEELIEDEN			
VOOR OFFICIEEL GEBRUIK:			
UITGAANDE VAN: (STEMPEL) NAAM/CODE VAN DE AMBTENAAR:		BESTEMD VOOR: AUTORITEIT:	
GEGEVENS ZEEMAN:			
NAAM:	1A	VOORNAMEN:	1B
NATIONALITEIT:	1C	RANG/GRAAD:	1D
GEBORTEPLAATS:	2A	GEBORTEDATUM:	2B
NUMMER PASPOORT:	3A	NUMMER ZEEMANSBOEKJE:	4A
DATUM VAN AFGIFTE:	3B	DATUM VAN AFGIFTE:	4B
GELDIGHEIDSDUUR:	3C	GELDIGHEIDSDUUR:	4C
GEGEVENS "SCHIP EN SCHEEPSAGENT":			
NAAM VAN HET SCHEEPSAGENTSCHAP:		5	
NAAM VAN HET VAARTUIG:		6A	
DATUM VAN AANKOMST:		7A	
DATUM VAN VERTREK:		8A	
		VLACHT: 6B	
		HERKOMST VAARTUIG: 7B	
		BESTEMMING VAARTUIG: 8B	
GEGEVENS AANGAANDE VERPLAATSING VAN DE ZEEMAN:			
EINDBESTEMMING VAN DE ZEEMAN: 9			
REDEN VAN DE AANVRAAG: OVERMONSTERING AFMONSTERING 10 AANMONSTERING			
VERVOERMIDDEL: AUTO		TREIN: VLIEGTUIG 11	
DATUM VAN: AANKOMST:		DOORREIS: VERTREK: 12	
AUTO* KENTEKEN:		TREIN* REISROUTE:	
VLUCHTGEGEVENS: DATUM:		TIJD: VLUCHTNUMMER: 13	
Ondertekende tenlasteneming door de scheepsagent of de reder voor verblijfs- en eventuele repatriëringskosten van de zeeman.			

* = alleen in te vullen indien gegevens bekend zijn

PUNTSGEWIJZE BESPREKING VAN HET FORMULIER

De eerste vier punten hebben betrekking op de identiteit van de zeeman.

- (1) A. Naam³⁷
B. Voornamen
C. Nationaliteit
D. Rang/graad
- (2) A. Geboorteplaats
B. Geboortedatum
- (3) A. Nummer paspoort
B. Datum van afgifte
C. Geldigheidsduur
- (4) A. Nummer zeemansboekje
B. Datum van afgifte
C. Geldigheidsduur

De punten 3 en 4 werden duidelijkheidshalve gesplitst, aangezien naar gelang van de nationaliteit van de zeeman en de lidstaat van binnenkomst ofwel een paspoort ofwel een zeemansboekje voor identificatiedoeleinden kan worden gebruikt.

De volgende vier punten hebben betrekking op het scheepsagentschap en het schip.

- (5) Naam van het scheepsagentschap (persoon of maatschappij die de reder ter plaatse vertegenwoordigt in alle aangelegenheden die te maken hebben met diens verantwoordelijkheid voor de uitrusting van het schip).
- 6. A. Naam van het schip
B. Vlag (waaronder het koopvaardijship vaart)
- (7) A. Datum van aankomst van het schip
B. Herkomst (-haven) van het schip
Punt A betreft de datum van aankomst van het schip in de haven waar de zeeman zal aanmonsteren.
- (8) A. Datum van vertrek van het schip
B. Bestemming van het schip (volgende haven)

De punten 7A en 8A geven informatie over de periode waarin de zeeman mag reizen om aan te monsteren. Opgemerkt dient te worden dat de gevolgde route in sterke mate beïnvloed kan worden door onverwachte verstoringen en externe factoren, waaronder storm, averij enz..

De volgende vier punten geven informatie over de reiswijze en -motieven van de zeeman.

- (9) De "eindbestemming" is het eindpunt van de reis van de zeeman. Dit kan de haven zijn waar hij aanmonstert, of het land waarheen hij reist wanneer hij afmonstert.
- (10) Reden van de aanvraag
 - (a) Bij aanmonstering is de eindbestemming de haven waar de zeeman aanmonstert.

³⁷ Gelieve de op het paspoort vermelde naam of namen te vermelden.

- b) Bij overmonstering naar een ander schip gelegen binnen het grondgebied van de lidstaten is dit eveneens de haven waar de zeeman op zijn schip aanmonstert. Een overmonstering naar een ander schip gelegen buiten het grondgebied van de lidstaten is te beschouwen als een afmonstering.
- c) Afmonstering kan om diverse redenen plaatsvinden: beëindiging contract, arbeidsongeval, dringende familieredenen, enz..

(11) Vervoermiddel

Opgave van de wijze waarop de transiterende visumplichtige zeeman zich zal verplaatsen op grondgebied van de lidstaten om naar zijn eindbestemming te reizen. In het formulier zijn drie mogelijkheden opgenomen:

- (a) Auto (of autobus)
- (b) Trein
- (c) Vliegtuig

(12) Datum van aankomst (op het grondgebied van de lidstaten)

Deze is vooral toepasselijk voor zeelieden die in de eerste luchthaven/doorlaatpost van een lidstaat (dit hoeft uiteraard niet altijd een luchthaven te zijn) aan de buitengrens het grondgebied van de lidstaten willen binnenkomen.

Datum van doorreis

Dit is de datum waarop de zeeman afmonstert in een haven op het grondgebied van de lidstaten en naar een andere haven gaat die eveneens op het gebied van de lidstaten is gelegen.

Datum van vertrek

Dit is de datum waarop de zeeman afmonstert in een haven op het grondgebied van de lidstaten om op een ander schip aan te monstren dat niet in een haven op het grondgebied van de lidstaten is gelegen, of de datum waarop de zeeman afmonstert in een haven op het grondgebied van de lidstaten om zich naar zijn woonplaats (buiten het grondgebied van de lidstaten) te begeven.

Daar drie vervoersmiddelen zijn opgenomen, dient daarover ook de beschikbare informatie te worden verstrekt:

- (a) auto, autobus: kenteken
- (b) trein: naam, nummer enz.
- (c) vluchtgegevens: datum, tijd, vluchtnummer

(13) Ondertekende tenlasteneming door de scheepsagent of de reder voor verblijfs- en eventuele repatriëringskosten van de zeeman

Indien de zeelieden in een groep reizen, dient iedere zeeman de onder de punten 1A t/m 4C bedoelde gegevens in te vullen.

**BIJLAGE XIII: BIJZONDERE PROCEDURES EN VOORWAARDEN TER
VEREENVOUDIGING VAN DE AFGIFTE VAN VISA AAN LEDEN VAN DE
OLYMPISCHE BEWEGING DIE DEELNEMEN AAN DE OLYMPISCHE EN
PARALYMPISCHE SPELEN**

HOOFDSTUK I

DOEL EN BEGRIPSOMSCHRIJVINGEN

Artikel 1

Doel

De navolgende bijzondere procedures en voorwaarden ter vereenvoudiging van de aanvraag van visa en de afgifte van eenvormige visa voor kort verblijf aan leden van de olympische beweging voor de duur van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar].

Daarnaast zijn van toepassing de relevante bepalingen van het gemeenschapsacquis betreffende procedures voor de aanvraag en afgifte van het eenvormige inreisvisum.

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- 1) "Verantwoordelijke organisaties" voor maatregelen ter vereenvoudiging van de procedures voor aanvraag en afgifte van visa aan leden van de olympische beweging die deelnemen aan de Olympische en/of Paralympische Spelen van [jaar]: de officiële organisaties, in de zin van het olympisch handvest, die gerechtigd zijn lijsten van leden van de olympische beweging in te dienen bij het organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] met het oog op de afgifte van accrediteringskaarten voor de Spelen;
- 2) "Lid van de olympische beweging": eenieder die lid is van het Internationaal Olympisch Comité, het Internationaal Paralympisch Comité, internationale federaties, de nationale olympische en paralympische comités, de organisatiecomités van de Olympische Spelen en de nationale bonden, waaronder atleten, scheidsrechters, coaches en overig sportkader, medisch personeel verbonden aan teams of individuele sporters en geaccrediteerde journalisten van media, directeuren, donoren, sponsors of andere officiële gasten die het olympisch handvest onderschrijven en optreden onder toezicht en gezag van het Internationaal Olympisch Comité, vermeld staan op de lijsten van de verantwoordelijke organisaties en door het organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] zijn geaccrediteerd als deelnemer van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar];
- 3) "Olympische accreditatiekaarten", afgegeven door het organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] in overeenstemming met [verwijzing naar nationale wetgeving]: een van de twee beveiligde documenten, een voor de Olympische Spelen en een voor de Paralympische Spelen, beide voorzien

van een foto van de houder, waarop de identiteit wordt vastgesteld van het lid van de olympische beweging en dit lid toegang wordt verleend tot de inrichtingen waar wedstrijden worden gehouden en tot andere evenementen van het programma gedurende de Spelen;

- 4) "Duur van de Olympische en Paralympische Spelen": de periode van ... tot ... voor de Olympische Winterspelen van [jaar] en de periode van ... tot ... voor de Paralympische Spelen van [jaar];
- 5) "Organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar]": het comité dat op [verwijzing naar nationale bepalingen] is opgericht om de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] in ... te organiseren en dat besluit over accreditering van leden van de olympische beweging die aan die Spelen deelnemen;
- 6) "Voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten": de diensten die in [de als gastland voor de Olympische en Paralympische Spelen optredende lidstaat] zijn aangewezen voor de behandeling van aanvragen en de afgifte van visa aan leden van de olympische beweging.

HOOFDSTUK II

AFGIFTE VAN VISA

Artikel 3

Voorwaarden

Een visum kan uitsluitend op grond van deze verordening worden afgegeven indien betrokkene:

- (a) is aangewezen door een van de verantwoordelijke organisaties en door het organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] is geaccrediteerd als deelnemer aan de Olympische en/of Paralympische Spelen van [jaar];
- (b) in het bezit is van een geldig reisdocument dat machtigt tot het overschrijden van de buitengrenzen, als bedoeld in artikel 5 van de Schengengrenscore³⁸;
- (c) niet ter fine van weigering van toegang gesignaleerd staat;
- (d) niet wordt beschouwd als een gevaar voor de openbare orde, de nationale veiligheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten.

³⁸ PB L, 2006.

Artikel 4

Indienen van de aanvraag

1. Wanneer een verantwoordelijke organisatie een lijst opstelt van de personen die zijn geselecteerd om deel te nemen aan de Olympische en/of Paralympische Spelen van [jaar] kan het, vergezeld van de aanvraag voor een olympische accreditatiekaart voor de geselecteerde personen een gezamenlijke aanvraag indienen voor visa voor deze geselecteerden, die in het bezit dienen te zijn van een visum overeenkomstig Verordening (EG) nr. 539/2001 behalve wanneer deze personen in het bezit zijn van een door een lidstaat afgegeven verblijfstitel of een door het Verenigd Koninkrijk of Ierland afgegeven verblijfstitel overeenkomstig het in Richtlijn 2004/38/EG bepaalde.
2. Gezamenlijke aanvragen voor visa voor betrokkenen dienen te worden ingezonden op hetzelfde moment als de aanvragen voor afgifte van een olympische accreditatiekaart aan het organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] overeenkomstig de door dat comité vastgestelde procedure.
3. Voor elke persoon die deelneemt aan de Olympische en/of Paralympische Spelen van [jaar] dient één aanvraag te worden ingediend.
4. Het organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] dient gezamenlijke aanvragen voor visa zo snel mogelijk door te zenden naar de voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten, vergezeld van afschriften van aanvragen voor de afgifte van een olympische accreditatiekaart aan de betrokkenen, voorzien van hun volledige naam, nationaliteit, geslacht, geboortedatum en -plaats en het nummer, type en de einddatum van de geldigheid van hun paspoort.

Artikel 5

Onderzoek van de gezamenlijke aanvraag voor visa en type afgegeven visa

1. Het visum wordt afgegeven door de voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten nadat is onderzocht of wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 3.
2. Het afgegeven visum is eenvormig visum voor kort verblijf met meerdere binnenkomsten dat machtigt tot een verblijf van ten hoogste 3 maanden gedurende de Olympische en/of Paralympische Spelen van [jaar].
3. Indien het betrokken lid van de olympische beweging niet voldoet aan de in artikel 3, onder (c) of (d) omschreven voorwaarden, kunnen de voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten een visum met territoriaal beperkte geldigheid afgeven overeenkomstig artikel 21 van de visumcode.

Artikel 6

Vorm van het visum

1. Het visum heeft de vorm van twee getallen die worden aangebracht op de olympische accreditatiekaart. Het eerste getal is het visumnummer. In het geval van een eenvormig visa wordt dat getal gevormd door zeven (7) lettertekens, bestaande uit zes (6) cijfers, voorafgegaan door de letter "C". In het geval van een visum met territoriaal beperkte geldigheid wordt dat getal gevormd door acht (8) lettertekens, bestaande uit zes (6) cijfers, voorafgegaan door de letters "IT". Het tweede getal is het nummer van het paspoort van de betrokkene.
2. De voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten zenden de visumnummers aan het organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] ten behoeve van de afgifte van accreditatiekaarten.

Artikel 7

Ontheffing van leges

Voor de behandeling van visumaanvragen en de afgifte van visa worden door de voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten geen legeskosten in rekening gebracht.

HOOFDSTUK III

ALGEMENE EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 8

Annulering van een visum

Wanneer de lijst van personen die worden opgegeven als deelnemers aan de Olympische en/of Paralympische Spelen van [jaar] voor aanvang van de Spelen wordt gewijzigd dienen de verantwoordelijke organisaties het organisatiecomité van de Olympische en Paralympische Spelen van [jaar] daarvan onverwijld in kennis te stellen, zodat de accreditatiekaarten van de van de lijst verwijderde personen kunnen worden ingetrokken. Het organisatiecomité stelt de voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten hiervan in kennis en deelt hun de desbetreffende visumnummers mee.

De voor de afgifte van visa verantwoordelijke diensten annuleren de visa van de betrokkenen. Zij geven hiervan onverwijld kennis aan de met de grenscontroles belaste autoriteiten, die deze informatie op hun beurt onverwijld doorzenden aan de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten.

Artikel 9

Controles aan de buitengrenzen

1. De inreiscontroles waaraan leden van de olympische beweging worden onderworpen aan wie visa zijn afgegeven overeenkomstig de bepalingen van deze verordening

dienen, wanneer deze leden de buitengrenzen van de lidstaten overschrijden, te worden beperkt tot een controle van de naleving van de voorwaarden van artikel 3.

2. Voor de duur van de Olympische en/of Paralympische Spelen:

- (a) in- en uitreisstempels dienen te worden aangebracht op de eerste blanco bladzijde van het paspoort van de leden van de olympische beweging waarvan het paspoort dient te worden afgestempeld op grond van artikel 1, lid 10, van de Schengengrenscore. Bij eerste binnenkomst dient het visumnummer op diezelfde bladzijde te worden aangebracht.
- (b) aan de inreisvoorwaarden als omschreven in artikel 5, lid 1, onder c), van de Schengengrenscore wordt geacht te zijn voldaan wanneer een lid van de olympische beweging naar behoren is geaccrediteerd.

3. Lid 2 is van toepassing op leden van de olympische beweging die onderdanen van derde landen zijn, ongeacht of zij visumplichtig zijn krachtens Verordening (EG) nr. 539/2001.

BIJLAGE XIV: CONCORDANTIETABEL

<i>Bepaling in deze verordening</i>	<i>Vervangen bepaling van de Overeenkomst van Schengen (OS), de Gemeenschappelijke Visuminstructies (CCI) of van het Uitvoerend Comité van Schengen (SCH/Com-ex)</i>
TITEL I Algemene bepalingen	
Artikel 1 Doel en werkingssfeer	CCI, I.1. Werkingssfeer (OS artikelen 9 en 10)
Artikel 2 Begripsomschrijvingen (1)-(4)	CCI: I. 2. Begripsomschrijvingen en typen visa (blz. 10) CCI: Deel IV "Rechtsgrondslag" OS: Artikel 11, lid 2, artikel 14, lid 1, artikelen 15 en 16
Artikel 2(5) Transitvisum voor luchthavens	Gemeenschappelijk optreden 96/197/JBZ (L 63/1996), CCI 2.1.1
Artikel 2, lid (6), (7) en (8) Erkend reisdocument Visumsticker Afzonderlijk blad waarop een visum kan worden aangebracht	Verordening nr. 333/2002, artikel 1, lid 1
TITEL II Ontvangst en behandeling van de visumaanvraag HOOFDSTUK I Bij de behandeling van visumaanvragen betrokken autoriteiten	
Artikel 3 Voor de behandeling van visumaanvragen bevoegde autoriteiten	CCI, II 1.1 (a) (b) en II. 4. Bijlage 6 = vervallen OS, art. 12, leden 1 en 2

Artikel 4 Territoriale bevoegdheid	CCI, II, 1.1 en 3
<i>Bepaling in deze verordening</i>	<i>Vervangen bepaling van de Overeenkomst van Schengen (OS), de Gemeenschappelijke Visuminstructies (CCI) of van het Uitvoerend Comité van Schengen (SCH/Com-ex)</i>
Artikel 5 Criteria voor vaststelling van de voor behandeling van visumaanvragen verantwoordelijke lidstaat.	CCI, II 1.1 (a) (b) en II. 4. Bijlage 6 = vervallen OS, art. 12, leden 1 en 2
Artikel 6 (1) Bevoegdheid in verband met de afgifte van visa aan onderdanen van derde landen die zich legaal op het grondgebied van een lidstaat ophouden	-
Artikel 6 (2)	Besluit van de Raad van 30 november 1994 inzake een gemeenschappelijk optreden, door de Raad aangenomen op basis van artikel K.3, lid 2, onder b), van het Verdrag betreffende de Europese Unie, ter vereenvoudiging van het reizen voor scholieren uit derde landen die in een lidstaat verblijven
Artikel 7 Vertegenwoordigingsovereenkomsten	CCI, II, 1,2
Artikel 8 Voorafgaande raadpleging van de eigen centrale autoriteiten van de lidstaat	CCI, II, 2.1
Artikel 9 Voorafgaande raadpleging van de centrale autoriteiten van andere lidstaten	CCI, II, 2.3 en V, 2.3 (a)-(d)
HOOFDSTUK II De aanvraag	
Artikel 10	-

Indienen van een aanvraag	
Artikel 11 Afname van biometrische gegevens	-
<i>Bepaling in deze verordening</i>	<i>Vervangen bepaling van de Overeenkomst van Schengen (OS), de Gemeenschappelijke Visuminstructies (CCI) of van het Uitvoerend Comité van Schengen (SCH/Com-ex)</i>
Artikel 12 Ontvankelijkheid van een aanvraag	-
Artikel 13 Aanvraagformulier	CCI, III .1
Artikel 14 Bewijsstukken	CCI, III.2 en V. 1.4
Artikel 15 Reisverzekering tot dekking van ziektekosten	CCI, V, 1,4
Artikel 16 Legeskosten	CCI VII, 4. en bijlage 12
Artikel 17 Stempel waaruit blijkt dat een aanvraag is ingediend	Deel VIII, 2
HOOFDSTUK III	
Onderzoek en behandeling van visumaanvragen	
Artikel 18 Onderzoek van de aanvraag	CCI, III .4, V.1, OS 13, lid 2
Artikel 19 Niet-ontvankelijkheid	-
Artikel 20	CCI, V. 2, lid 1 (tweede aandachtsstreepje),

Beslissing op de visumaanvraag	2, lid 2, CCI
Artikel 21 Visum met territoriaal beperkte geldigheid	CCI, V, 3 en bijlage 14, OS 11, lid 2, 14, leden 1 en 16.
<i>Bepaling in deze verordening</i>	<i>Vervangen bepaling van de Overeenkomst van Schengen (OS), de Gemeenschappelijke Visuminstructies (CCI) of van het Uitvoerend Comité van Schengen (SCH/Com-ex)</i>
Artikel 22 Transitvisum voor luchthavens	CCI, I, 2.1.1 – Gemeenschappelijk optreden 96/197/JBZ (L 63/1996)
Artikel 23 Weigering tot afgifte van een visum	CCI, 2.4,
Artikel 24 (en bijlage X) Invullen van de visumsticker	CCI, VI; 1-2-3-4
Artikel 25 Ongeldig maken van ingevulde visumstickers	CCI, VI, 5.2
Artikel 26 Aanbrengen van visumstickers	CCI, VI, 5,3
Artikel 27 Uniform model voor het afzonderlijk blad waarop een visum kan worden aangebracht	Verordening (EG) nr. 333/2002
Hoofdstuk IV Wijziging van de geldigheidsduur van een afgegeven visum	
Artikel 28 Verlenging van visa	Com-ex (93) 21
Artikel 29	Com-ex (93) 24 en bijlage 14 van de CCI

Annulering van een visum	
Artikel 30	
Intrekking van een visum	
Artikel 31	
Beperking van de door een visum toegestane verblijfsduur	
<i>Bepaling in deze verordening</i>	<i>Vervangen bepaling van de Overeenkomst van Schengen (OS), de Gemeenschappelijke Visuminstructies (CCI) of van het Uitvoerend Comité van Schengen (SCH/Com-ex)</i>
Hoofdstuk V Aan de buitengrenzen afgegeven visa	
Artikel 32	Verordening nr. 415/2003
Aan de buitengrens afgegeven visa	
Artikel 33	
Afgifte aan de grens van visa aan transiterende zeelieden	
TITEL III Beheer en organisatie	
Artikel 34	CCI , VII, 1-2-3
Organisatie van de dienst "Visa"	
Artikel 35	-
Middelen voor de behandeling van visumaanvragen en het toezicht op diplomatieke en consulaire posten	
Artikel 36	-
Behandeling	

Artikel 37 Vormen van samenwerking in verband met de ontvangst van visumaanvragen	-
Artikel 38 Samenwerking met commerciële bemiddelaars	CCI, VIII, 5.2
Artikel 39 Publieksvoorlichting	-
Bepaling in deze verordening	<i>Vervangen bepaling van de Overeenkomst van Schengen (OS), de Gemeenschappelijke Visuminstructies (CCI) of van het Uitvoerend Comité van Schengen (SCH/Com-ex)</i>
TITEL IV Plaatselijke consulaire samenwerking	
Artikel 40 Plaatselijke consulaire samenwerking van diplomatieke en consulaire posten van lidstaten	CCI, VIII, 1-3-4
TITEL V Slotbepalingen	
Artikel 41 Bijzondere bepalingen	-
Artikel 42	Verordening nr. 789/2001
Artikel 43	-
Artikel 44 en 45 Comité	Verordening (EG) nr. 789/2001, artikel 1 Verordening (EG) nr. 333/2002, artikel 6
Artikel 46 Kennisgeving	Verordening (EG) nr. 789/2001, artikel 2
Artikel 46, lid 1, onder f)	SCH Com-ex (94) 25 en (98) 12
Artikel 47 Wijziging van de VIS-	-

Verordening	
Artikel 48 Intrekkingen	-
Artikel 49 Inwerkingtreding	-
BIJLAGEN	
BIJLAGE I Voorafgaande raadpleging van de eigen centrale autoriteiten.	CCI bijlage 5, deel A en C
BIJLAGE II Voorafgaande raadpleging van, of kennisgeving aan centrale autoriteiten van andere lidstaten	CCI bijlage 5, deel B
<i>Bepaling in deze verordening</i>	<i>Vervangen bepaling van de Overeenkomst van Schengen (OS), de Gemeenschappelijke Visuminstructies (CCI) of van het Uitvoerend Comité van Schengen (SCH/Com-ex)</i>
Bijlage III Geharmoniseerd aanvraagformulier	CCI, bijlage 16
Bijlage IV Beknopte lijst van bewijsstukken	Gedeeltelijk CCI, V, 1.4
Bijlage V Geharmoniseerd formulier ter staving van een garantstellingsverklaring	CCI, bijlage 15 Com-ex (98) 57
Bijlage VI Uniform model van een stempel waaruit blijkt dat een visumaanvraag is ingediend	CCI, VIII, 2
Bijlage VII gemeenschappelijke lijst van derde landen waarvan de onderdanen in het bezit dienen te zijn van een transitvisum voor luchthavens	CCI, bijlage 3, deel I
Bijlage VIII: lijst van verblijfstitels die de houder machtigen tot doorreis over de luchthavens van lidstaten zonder dat een transitvisum voor luchthavens vereist is	CCI, bijlage 3, deel III

Bijlage IX Geharmoniseerd formulier ter motivering van een weigering	-
Bijlage X Invullen van de visumsticker	CCI, deel VI, artikel 1-4
Bijlage XI Uniform model voor het stempel ter verlenging van de op grond van een visum toegestane verblijfsduur	Gedeeltelijk Com-ex (93) 21
Bijlage XII Deel 1: Werkinstructies voor visumafgifte aan de grens aan transiterende visumplichtige zeelieden Deel 2: in te vullen voor transiterende zeelieden	Verordening (EG) nr. 415/2003, bijlage I en II